

ธัญญาภรณ์ T.1-1

คู่มือครู ชั้นอนุบาล

วิธีศึกษาพระคัมภีร์

พระธรรมฟีลิปปี

วิธีศึกษาพระคัมภีร์ พระธรรมฟิลิปปี

คำนำ

พระคริสตธรรมคัมภีร์ เป็นหนังสือที่ทั่วโลกยอมรับกันว่า มีอิทธิพลมากต่อสังคมในเรื่องวรรณคดี ดนตรี การเป็นเวลาหลายร้อยปีทีเดียวที่มีผู้มีการศึกษาค้นคว้านั้น จึงมีโอกาสรู้จักพระคัมภีร์ แต่แท้จริงแล้วสำหรับคริสเตียนทุกคนพระคัมภีร์มีความหมายมากกว่าที่คิดกัน พระคัมภีร์เป็นพระวจนะของพระเจ้าซึ่งพระองค์ได้ถ่ายทอดให้มนุษย์ได้ทราบโดยการคลอใจผู้เขียนพระคัมภีร์พูดถึงแผนการของพระเจ้าในการนำความรอดมาสู่มนุษย์และสอนให้รู้ว่าคริสเตียนควรดำเนินชีวิตอย่างไร? จำเป็นอย่างยิ่งที่คริสเตียนจะต้องรู้จักพระคัมภีร์ แต่มีปัญหาอยู่ว่าคริสเตียนไม่ค่อยได้ศึกษาพระคัมภีร์ อาจจะเป็นเพราะคริสเตียนส่วนใหญ่ไม่เข้าใจว่าควรจะศึกษาพระคัมภีร์อย่างไร?

ฉะนั้นหนังสือคู่มือครูเล่มนี้จึงให้แนวทางบางประการในการศึกษาพระคัมภีร์ แม้ว่าเวลาสอนในชั้นเรียนจะจำกัดและผู้สอนไม่สามารถให้อุทธศึกษาพระคัมภีร์อย่างละเอียดได้ แต่ผู้สอนก็สามารถชี้แนวทาง การค้นคว้าในการศึกษาพระคัมภีร์แก่นุชนเพื่อเป็นประโยชน์ที่จะนำไปใช้ในการศึกษาพระคัมภีร์ส่วนตัวได้อย่างถูกต้อง และขณะเดียวกันผู้สอนควรหนุนใจให้อุทธ จัดเวลาในการศึกษาพระคัมภีร์ที่บ้านอย่างสม่ำเสมอ เพื่ออุทธจะเติบโตขึ้นในความเชื่อและมีหลักข้อเชื่อที่ถูกต้อง

เป้าหมายของหนังสือคู่มือครูเล่มนี้ คือสนับสนุนให้อุทธในคริสตจักรรู้จักใช้พระคัมภีร์อย่างถูกต้อง และให้เขาศึกษาพระคัมภีร์ด้วยตนเองที่บ้าน แต่ก่อนอื่นผู้สอนเองต้องศึกษาพระคัมภีร์ด้วย เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีในการศึกษาพระวจนะของพระเจ้าให้อุทธ

วิธีศึกษาพระคัมภีร์พระธรรมฟิลิปปี

สารบัญ

การใช้คู่มือ	3
แนะนำคุณครู	5
ศึกษาพระคัมภีร์โดยวิธีอุปนัย	7
ศึกษาพระคัมภีร์จากชีวประวัติบุคคล	11
ศึกษาพระคัมภีร์โดยการศึกษาหนังสือแต่ละเล่ม	15
คำอธิษฐานเพื่อคริสเตียน	19
เมื่อการทดลองกลับกลายเป็นพระพร	23
พร้อมที่จะอยู่พร้อมที่จะตาย	27
พระคริสต์แบบอย่างสำหรับเรา	31
ดวงสว่างในโลกแห่งความมืด	35
ทำได้อย่างเดียวไม่พอ	40
เราเป็นประชากรสวรรค์	44
ชื่นชมยินดีในองค์พระผู้เป็นเจ้า	48
ความพอใจในพระเจ้า	52

การใช้คู่มือ

ในฐานะที่เป็นครูสอนอนุชนในคริสตจักร คุณมีหน้าที่ที่สำคัญ ซึ่งไม่ใช่เพียงแค่สอนหลักสำคัญในพระคัมภีร์เท่านั้นแต่ต้องชี้แจงให้ อนุชนเข้าใจว่าเขาสามารถนำหลักสำคัญเหล่านั้นไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้อย่างไร คู่มือนี้จึงเป็นแนวทางช่วยครูผู้สอนได้บ้าง

คู่มือนี้ประกอบด้วย 12 บท ซึ่งแต่ละบทสามารถสอนให้จบภายในเวลา 1 ชั่วโมง หรือ ประมาณ 45 นาที หรืออาจจะแบ่งบทเรียนเป็นสองสัปดาห์ และสอนในแต่ละบท 2 ชั่วโมง

ทุกบทเรียนประกอบด้วยส่วนสำคัญดังต่อไปนี้

วางแผนการเรียน

ครูต้องศึกษาเป้าหมายของบทเรียน ข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อบทเรียน ข้อควรจำ และเน้นให้ผู้เรียนทราบด้วยขณะเดียวกันต้องเตรียมอุปกรณ์ที่จำเป็นในการสอนบทเรียนนั้นๆ และต้อง แจ้งให้ผู้เรียนทราบว่าควรต้องนำอุปกรณ์ที่จำเป็นอะไรบ้างในการเรียน

เข้าสู่บทเรียน

นำเข้าสู่บทเรียน คือการเตรียมคำนำสั้นๆกตัวอย่างง่ายๆ หรือทำกิจกรรม เพื่อดึงดูดความ สนใจของอนุชนให้เข้าสู่บทเรียนที่จะเรียนนั้น

ศึกษาพระคัมภีร์

โครงร่างเนื้อหาหรือหัวข้อที่ครูจะสอนนี้ มีข้อสังเกตว่าในคู่มือนี้มีเนื้อหาหลากหลายซึ่งจะเป็น แนวทางช่วยครูในการเตรียมการสอนด้วยตนเอง ฉะนั้นอย่าเข้าใจว่าครูต้องสอนรายละเอียดทั้งหมดนี้ แก่อนุชน

นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

เมื่อได้ศึกษาบทเรียนจากพระคัมภีร์ในแต่ละเรื่องแล้ว อนุชนจำเป็นต้องเรียนรู้ว่า สิ่งเหล่านั้นมีผลต่อชีวิตประจำวันของเขาอย่างไรบ้าง ครูควรช่วยอนุชนในการสรุปบทเรียนในแง่มุมต่างๆ 2 ด้านด้วยกันคือ

1. ช่วยเขาสรุปหลักเกณฑ์ และความจริงต่างๆที่ได้เรียนจากบทเรียนนั้น
2. ช่วยเขาที่สามารถจะนำสิ่งที่เรียนรู้มาใช้ในชีวิตส่วนตัวได้

ในบทเรียนเราเสนอกิจกรรมหลายกิจกรรม ซึ่งอาจจะมีมากกว่าเวลาและโอกาสที่จะทำกิจกรรมในชั้นเรียนได้ทั้งหมดในแต่ละชั่วโมง เมื่อเตรียมการสอนควรเลือกกิจกรรมที่เหมาะสมที่สุดสำหรับอนุชน ให้ถือว่าคู่มือนี้เป็นอุปกรณ์เป็นแนวทางอย่างหนึ่งเท่านั้น ไม่ใช่เป็นกฎหรือกติกาที่ต้องปฏิบัติตามทุกข้อเสมอไป

แนะนำคุณครู

ครูเป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญมาก ในการนำอนุชนให้เป็นผู้มีความรู้พระคัมภีร์ เจริญเติบโตฝ่ายวิญญาณซึ่งเขาสามารถจะเติบโตและรับผิดชอบในคริสตจักรในอนาคตได้ ครูจะเป็นผู้นำอนุชน ครูจะผู้พัฒนาและปรับปรุงการสอนของตนอย่างไรนั้นต่อไปนี้เป็นข้อคิดบางประการซึ่งมีประโยชน์และเป็นแนวทางในการปรับปรุง การสอนของตนอย่างไรนั้นต่อไปนี้เป็นข้อคิดบางประการซึ่งเป็นประโยชน์และเป็นแนวทางในการปรับปรุงการสอนของคุณได้

1. พิจารณาว่าอะไรเป็นแรงจูงใจคุณในการสอน

คุณต้องการให้หนุ่มสาวรู้จักพระเยซูคริสต์หรือไม่ คุณสนใจชีวิตและการพัฒนาของอนุชนหรือไม่ ผู้เรียนตอบสนองการสอนของคุณอย่างไร คุณตั้งเป้าหมายการสอนและต้องการประสบความสำเร็จเพียงใด เมื่อพิจารณาสิ่งเหล่านี้ควรจะขอพระเจ้าที่จะประทานสติปัญญาเพื่อสื่อการสอนให้พัฒนายิ่งขึ้นและอธิษฐานเพื่อสิ่งเหล่านั้นตลอดไป

2. พิจารณาวิธีการสอนของคุณ

ก. การเตรียมตัว เป็นสิ่งสำคัญมากเพื่อคุณจะมีประสิทธิภาพในการสอนและประสบความสำเร็จ ผู้เรียนอยากจะทำแบบเรียนที่ครูได้เตรียมการสอนอย่างดี

การเตรียมการสอน หมายถึง การเตรียมจิตใจ ควรให้พระคัมภีร์ของพระเจ้าที่จะสอนนั้นเป็นจริงในชีวิต จิตของคุณก่อน เพื่อที่จะเป็นพยานฝ่ายพระเจ้าทั้งคำพูดและการกระทำในชีวิตประจำวัน

การเตรียมตัว หมายถึง การเตรียมการสอน การค้นคว้า การใช้คู่มือต่างๆ เช่น พจนานุกรมพระคัมภีร์ ศัพท์สัมพันธ์ พระคัมภีร์ หรือสารานุกรมต่างๆ ฯลฯ

ขณะที่สอนนั้นคุณสามารถใช้สายตา สร้างความสัมพันธ์กับผู้เรียนในห้องของคุณหรือคุณต้องอ่านจากหนังสือตลอดเวลา ครุมีเรื่องที่น่าสนใจประกอบบทเรียนเสมอๆ หรือไม่ คุณปรับบทเรียนให้เข้ากับความต้องการหรือชีวิตประจำวันของผู้เรียนหรือเปล่า

ข. พัฒนาการสอนเสมอ คุณควรหาโอกาสพัฒนาการสอนตลอดเวลา โดยเข้ารับการอบรมครุวิธีฯ หรือการอบรมผู้สอนคริสเตียนศึกษาในคริสตจักร นอกจากนั้นคุณยังสามารถพัฒนาตนเองได้ด้วย การอ่านหนังสือคู่มือครูต่างๆ หนังสือที่ให้ความรู้เกี่ยวกับคริสเตียนศึกษา หรือเรียนรู้วิถีที่ดีของคนอื่นๆ

ค. มีอารมณ์ขัน ในทางจิตวิทยาถือว่าเป็นสิ่งสำคัญมาก เราอารมณ์ขันเป็นส่วนช่วยสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดี และความใกล้ชิดสนิทสนมกันมากยิ่งขึ้น

ง. เป็นคนมั่นคง สม่าเสมอ เป็นคนที่มีบุคลิกภาพมั่นคงสม่าเสมอ เหมือนกันทั้งเมื่อสอนอยู่ในห้องเรียน และนอกห้องเรียน ควรจะต้องเป็นคนที่มีบุคลิกภาพที่เป็นคนๆเดียวกัน

จ. ต้องมีระเบียบภายในห้องเรียน เช่น ความสะอาด หรือเรื่องมารยาทอื่นๆ ด้วย

3. พิจารณาเรื่องที่สอน

ควรพิจารณาการสอนของคุณทุกอาทิตย์ โดยต้องคำนึงถึงสิ่งต่างๆ ต่อไปนี้

-คุณได้เริ่มต้นการสอนโดยการอธิษฐาน ขอกำพรพรนำจากพระเจ้าหรือไม่?

- ครูได้สร้างความสนใจของอนุชนด้วยการเริ่มต้นที่ดีหรือไม่?

- คุณมีเรื่องตัวอย่างจากชีวิตจริงและวิธีที่แนะนำให้ผู้เรียนสามารถประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันไหม?

- คุณสอนตามแผนการสอนหรือ โครงเรื่องหรือไม่? คุณสอนเรื่องอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับหัวข้อหรือ
บทเรียนที่กำลังเรียน

- คุณได้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นบ้างหรือไม่?

- คุณได้สรุปการสอนโดยเปิดโอกาส หรือหนุนใจให้อนุชนถวายตัวแด่พระเยซูคริสต์ หรือทำทนายผู้
เป็นคริสเตียนให้เจริญเติบโตฝ่ายวิญญาณหรือไม่?

บทที่ 1

ศึกษาพระคัมภีร์โดยวิธีอุปนัย

เป้าหมายบทเรียน

ให้ผู้เรียนรู้จักการศึกษาพระคัมภีร์ โดยวิธีอุปนัยและให้ผู้เรียนเห็นถึงประโยชน์ที่จะได้รับจากพระคัมภีร์

ข้อพระคัมภีร์

สคุดี 119:9-11, ยอห์น 5:39, โรม 8:23, 15:4, 2ทิโมธี 2:15, 3:16-17

ข้อท่องจำ

“พระคัมภีร์ทุกตอนได้รับการดลใจจากพระเจ้า และเป็นประโยชน์ในการสอน การตักเตือนว่ากล่าว การปรับปรุงแก้ไขคนให้ดี ละการอบรมในทางธรรมเพื่อคนของพระเจ้าจะปรักพร้อมที่จะกระทำการดีทุกอย่าง” 2 ทิโมธี 3:16-17

นำสู่บทเรียน

“การอ่านและการศึกษาพระคัมภีร์แตกต่างกันอย่างไรในความคิดของเรา?”

(ให้ผู้เรียนตอบ)

ใช่แล้ว...การอ่านการศึกษาคัมภีร์นั้นต่างกัน และบางคนศึกษาหรืออ่านพระคัมภีร์โดยไม่มีเป้าหมายระเบียบแบบแผน ซึ่งอาจจะทำให้เกิดความเบื่อหน่าย ดังนั้นหากจะให้ได้ผลดีควรมีเป้าหมาย และระเบียบแบบแผนในการศึกษาหรือการอ่านพระคัมภีร์ซึ่งต้องอาศัยความพยายามเพื่อที่จะเกิดผลอย่างเต็มที่

อย่างไรก็ตาม “วิธีการ” ที่ใช้ในการศึกษา พระคัมภีร์ไม่ใช่สิ่งที่ยืนยันถึงความสำเร็จ สิ่งสำคัญคือ ต้องอาศัยการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งพระเยซู ทรงสัญญาใน *ยอห์น 16:13* **“เมื่อพระวิญญาณแห่งความจริงเสด็จมาแล้ว พระองค์จะนำท่านทั้งหลายไปสู่ความจริงทั้งหมด”**

ศึกษาพระคัมภีร์

1.ทำไมเราต้องศึกษาค้นคว้าพระคัมภีร์ มีเหตุผล 4 อย่าง คือ

1.1 เพื่อที่จะรู้จักพระเยซูคริสต์

เราพบพระเยซูคริสต์ในพระคัมภีร์ทั้งเล่ม ในพระคัมภีร์เดิม เราพบว่าพระเยซูคริสต์คือ พระมาซีฮา ส่วนในพระคัมภีร์ใหม่ เราพบว่าพระเยซูคริสต์คือ พระผู้ช่วยให้รอด (อ่าน ยอห์น 5:39)

1.2 เพื่อป้องกันการกระทำบาป

กิจกรรม

เขียนคำถามนี้บนกระดาน “เราสามารถป้องกันตัวให้พ้นจากการกระทำบาปได้อย่างไร?” ภายในเวลา 2 นาที ให้ผู้เรียนตอบคำถามโดยหาคำตอบให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ เขียนบนกระดานเสร็จแล้วพิจารณาทุกคำตอบ เลือกคำตอบที่ดีที่สุดมาสรุปอีกครั้งหนึ่ง จบกิจกรรมนี้โดยการอ่าน สดุดีบทที่ 119:9-11

การศึกษาพระคำของพระเจ้าช่วยให้เราเข้าใจน้ำพระทัยของพระองค์สำหรับชีวิตของเรา เพื่อเราจะไม่ทำบาปต่อพระเจ้า ในสดุดี 119:9-11 มีคำแนะนำที่เหมาะสมกับอนุชนหนุ่มสาวกล่าวว่า

“หนุ่มๆ จะรักษาทางของตนให้บริสุทธิ์ได้อย่างไร โดยระแวงระวังตามพระวาทะของพระองค์ ข้าพระองค์แสวงพระองค์ด้วยสุดใจของข้าพระองค์ ขอย่ำให้ข้าพระองค์หลงไปจากพระบัญญัติของพระองค์ เพื่อข้าพระองค์จะไม่ทำบาปต่อพระองค์”

1.3 เพื่อที่จะมีความหวังอยู่เสมอ

สถานการณ์ในโลกอาจทำให้เราหมดหวังและเกิดความกลัว แต่เมื่อเราศึกษาพระคัมภีร์ ทำให้เรามีความหวังใจในพระเจ้า เพราะพระคัมภีร์สอนให้เราเห็นว่า พระเจ้าทรงควบคุมอยู่เหนือสถานการณ์ของโลกนี้ และที่สำคัญพระองค์ทรงมีแผนการที่ดีในชีวิตของเรา (อ่าน โรม 8:23-25,15:4)

1.4 เพื่อที่จะปฏิบัติตามพระวณะของพระเจ้าได้อย่างถูกต้อง

2 ทิโมธี 2:15 ได้บอกว่า “จงอุตส่าห์สำแดงตนว่า ได้ทรงพิสูจนแล้วเป็นคนงานที่ไม่ต้องอายใช้พระวณะแห่งความจริงอย่างถูกต้อง”

เราจำเป็นต้องเข้าใจพระวณะนั้น การที่จะเข้าใจต้องได้ศึกษาค้นคว้า

2. ความรู้เบื้องต้นสำหรับผู้ศึกษาค้นคว้าพระคัมภีร์

2.1 เมื่อตีความหมายของพระคัมภีร์ตอนหนึ่งๆ ควรจะเริ่มจากความหมายที่ชัดเจน แทนที่จะหาความหมายที่ซ่อนเงื่อน หรือความลึกลับที่ซ่อนอยู่

2.2 ไม่ควรดึงเอาพระคัมภีร์ข้อหนึ่งข้อใดมาตีความหมายโดยไม่เข้าใจ เบื้องหลังของข้อพระคัมภีร์นั้นคือเราต้องเข้าใจเบื้องหลังของข้อพระคัมภีร์นั้นคือเราต้องเข้าใจทั้งบททั้งตอน ตลอดทั้งเนื้อหาในหนังสือนั้น ก่อนที่จะเอาข้อพระคัมภีร์ข้อเดียวมาตีความหมาย

2.3 เปิดใจเพื่อที่จะรับสิ่งใหม่ เราไม่ควรที่จะให้ความคิดเก่าที่เราเคยเรียนรู้ นำเรามามากเกินไป

ในการศึกษาพระคัมภีร์

2.4 ศึกษาพระคัมภีร์ด้วยจิตวิญญาณที่ถ่อมใจและยอมรับการสั่งสอนก่อนที่จะเริ่มศึกษาค้นคว้า ควรอธิษฐานทุกครั้งเพื่อจะรับการเปิดเผยข้อพระธรรมเหล่านั้นจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ และจบการศึกษา ค้นคว้าด้วยการอธิษฐานขอบพระคุณพระเจ้า และขอการทรงนำจากพระเจ้าที่สามารถจะนำสิ่งที่เรียนนั้นไปใช้ได้

2.5 เรียนรู้ที่จะใช้คู่มืออ้างอิง เพื่อจะเข้าใจศัพท์เบื้องหลังและวัฒนธรรมอื่นๆ ได้อย่างลึกซึ้ง แต่ระวังอย่าใช้คู่มือเป็นหลักแทนพระคัมภีร์

3. อุปกรณ์สำหรับศึกษาค้นคว้าพระคัมภีร์

ถ้าผู้เรียนยังไม่มีพระคัมภีร์หนุนใจให้เชื่อไว้เป็นสมบัติส่วนตัวโดยแนะนำพระคัมภีร์ฉบับแปลใหม่ ซึ่งเป็นเล่มที่นิยมใช้กันในคริสตจักรทั่วไป มีทั้งพระคัมภีร์เดิมและพระคัมภีร์ใหม่ในฉบับเดียวกัน นอกจากนี้คงควรแนะนำให้ผู้เรียนรู้จัก หนังสืออื่นๆ เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับการค้นคว้าเช่น

-คำศัพท์พระคัมภีร์

-คู่มืออธิบายพระคัมภีร์

-พจนานุกรมพระคัมภีร์

-เป็นที่ในสมัยพระคัมภีร์

-หนังสือที่เกี่ยวกับขนบธรรมเนียมประเพณีสมัยพระคัมภีร์

สำหรับคู่มืออธิบายพระคัมภีร์นั้นได้เขียนขึ้นเพื่อตีความหมายและอธิบายพระคัมภีร์โดยบุคคลต่างๆ มากมาย ฉะนั้นเราต้องให้คำแนะนำในการเลือกใช้ อย่างไรก็ตามสิ่งที่สำคัญที่สุดคือพระคัมภีร์

4. วิธีการศึกษาค้นคว้าพระคัมภีร์

ในการศึกษาพระคัมภีร์โดยวิธีอุปนัย (Inductive) มีขั้นตอน คำอาจจะหรือวิธี 3 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

4.1 สังเกตว่าข้อพระคัมภีร์นั้นพูดถึงเรื่องอะไร

อ่านทั้งบทหรือเรื่องที่กำลังศึกษาอยู่นั้น หลายๆ ครั้ง อ่านอย่างตั้งใจ สังเกตดูแต่ละคำในพระคัมภีร์ ตอนนั้นซึ่ง แต่ละคำอาจจะมีความหมายเฉพาะ เมื่อเชื่อมเข้ากับอื่นก็อาจจะมีความหมายอีกอย่างหนึ่งให้ บันทึกสิ่งที่ค้นพบไว้โดย ใช้คำถามต่อไปนี้ช่วย ใคร? อะไร? ที่ไหน? เมื่อไร? ทำไม? อย่างไร?

4.2 ตีความหมายพระคัมภีร์ตอนที่อ่านนั้นหมายถึงอะไร

การตีความหมาย หมายถึงการที่เราพยายามเข้าใจว่า ผู้เขียนหมายถึงอะไรในข้อเขียนนั้น แต่ละคำแต่ละประโยคแต่ละตอนที่เขาเขียน เราสามารถใช้คำศัพท์สัมผัสหรือพจนานุกรมพระคัมภีร์ เพื่อที่จะเข้าใจคำ ประโยค ตอน บุคคล สถานที่ ประเพณี และอื่นๆ ในพระคัมภีร์ตอนที่ กำลังศึกษาได้ดีขึ้น ควรพยายามสรุป ตอนที่เรพบในตอนนั้น โดยเขียนเป็นคำ สรุปหรืออธิบายสิ่งที่สำคัญที่สุด ที่เราได้รับจากบทเรียนนั้นด้วย ในการตีความหมายพระคัมภีร์นั้น ควรจะตีความหมายอย่างชัดเจน เพราะผู้เขียนต้องการให้คนอ่านได้รับ ประโยชน์จึงไม่เขียนอย่างซ่อนความหมายจนเกินไป

5. ประยุกต์ใช้ (ฉันควรจะทำอย่างไร?)

เราอาจจะรู้ว่าพระคัมภีร์บอกอะไร และหมายถึงอะไร แต่สิ่งนั้นจะเกิดประโยชน์ ถ้าเราสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตส่วนตัว เมื่อรู้พระคำของพระเจ้าเราจำเป็นต้องปฏิบัติตามน้ำพระทัยของพระองค์ การประยุกต์คือความจำเป็นที่เราต้องเปลี่ยนท่าที หรือการกระทำของเรา

สาวกแท้ใช้พระคำของพระเจ้าตามตัวเองเสมอว่า

1. จากพระคำตอนนี้มีตัวอย่างอะไรบ้างใหม่ ที่ฉันจะทำได้?
2. มีคำสั่งอะไรใหม่ที่ฉันต้องปฏิบัติตาม?
3. มีความบาปอะไรที่ฉันต้องหลีกเลี่ยง สารภาพและละทิ้ง?
4. มีพระสัญญาอะไรสำหรับฉันใหม่?

พระคัมภีร์บอกว่า “พระคัมภีร์ทุกตอนได้รับการดลใจจากพระเจ้า และเป็นประโยชน์ในการสอน การตักเตือน ว่ากล่าว การปรับปรุงแก้ไขคนให้ดี การอบรมในทางธรรม เพื่อคนของพระเจ้าจะพร้อมที่จะกระทำดีทุกอย่าง”

2 ทิโมธี 3:16-17

กิจกรรม

เลือกพระคัมภีร์มาสัก 1 ตอน เพื่อทำเป็นตัวอย่างแก่ผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนมีส่วน ช่วยในการตีความหมายพระคัมภีร์โดยวิธีอุปนัยร่วมกับครู

(กิจกรรมนี้ครูควรมีโอกาสเตรียมมาล่วงหน้า เพื่อจะได้ไม่เสียเวลาในการเลือก หาข้อพระคัมภีร์ในห้องเรียน)

นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

- หนุนใจให้ผู้เรียนจัดเวลาในการศึกษาพระคัมภีร์ส่วนตัว
- แนะนำเรื่องการเฝ้าเดี่ยวให้แก่ผู้เรียน โดยใช้เวลาอย่างน้อยวันละ 30 นาที
- ก่อนศึกษาพระคัมภีร์ควรอธิษฐาน ขอสติปัญญาจากพระเจ้า เพื่อจะเข้าใจในพระประสงค์ของพระเจ้าที่มีต่อชีวิตของผู้เรียน จากพระคัมภีร์ตอนนั้นการกระทำเช่นนี้ จะเป็นเหตุให้ผู้เรียนมีสัมพันธภาพที่ดีกับพระคริสต์ และพัฒนาตนเอง ในการศึกษาพระคัมภีร์อย่างมีเป้าหมาย

บทที่ 2

ศึกษาพระคัมภีร์จากชีวประวัติบุคคล

เป้าหมายบทเรียน

เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้วิธีการศึกษาพระคัมภีร์จากชีวประวัติบุคคลและสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตคริสตชนได้

ข้อพระคัมภีร์

ปฐมกาล 25:26, 27:15-36, 41-43, 28:10-22, 29:15-30, 32:24-30, 33:1-4,
1 โครินธ์ 10:11, โรม 15:4

ข้อท่องจำ

เพราะว่าสิ่งที่เขียนไว้ในสมัยก่อนนั้น ก็เขียนไว้เพื่อสั่งสอนเรา เพื่อเราจะได้มีความหวังโดย
ความเพียรและความเชื่อด้วยพระคัมภีร์ โรม 15:4

นำสู่บทเรียน

ให้ผู้เรียนค้นคว้าหาประวัติของบุคคลในพระคัมภีร์ มาเพียง 1 คน อยู่ในพระคัมภีร์เล่มไหน ดัง
ตัวอย่างนี้ก็ได้

ใบบันทึกประวัติ

ชื่อ.....อายุ.....ปี เพศ.....สถานภาพ.....โสด.....แต่งงาน.....เป็นม่ายสามี/
ภรรยาเชื่อพระเจ้าหรือไม่.....มีบุตร.....คนชาย.....คน หญิง.....คน บุคลิกลักษณะนิสัย

ในพระคัมภีร์เราจะพบบุคคลต่างมากมาย เช่น อัดัม เอวา คาอิน อาเบล โนอาห์ อับราฮัม อิสอัค ยา
โคบ โยเซฟ และยังมีบุคคลอื่นๆอีก

ทำไมพระเจ้าจึงใส่ชื่อชีวประวัติ ของบุคคลต่างๆ ในประวัติศาสตร์เหล่านี้ลงในพระคัมภีร์ ให้เรา
ศึกษาด้วยกันจากบทเรียนต่อไปนี้

ความสามารถพิเศษ.....

เหตุการณ์สำคัญหรือประสบการณ์พระเจ้า คือ.....

.....

ศึกษาพระคัมภีร์

1. เรียนรู้กับบุคคลในพระคัมภีร์

พระเจ้าทรงมีเหตุผลในการทรงบรรจุชื่อและชีวประวัติบุคคลต่างๆ ในพระคัมภีร์ ดังนั้นเราจะเห็นว่า พระองค์ทรงมีสัมพันธภาพกับสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างเสมอ โดยเฉพาะมนุษย์ในพระคัมภีร์เดิม เราพบว่า พระองค์ทรงเรียกชนชาติหนึ่ง คือ **อิสราเอล** ส่วนในพระคัมภีร์ใหม่พบว่า พระเจ้าทรงเรียกกลุ่มชนใหม่ให้มีความสัมพันธ์กับพระองค์เป็นพิเศษโดยทางพระเยซูคริสต์ กลุ่มชนใหม่คือ **คริสตจักร**

ในพระคัมภีร์ไม่ได้พบเพียงแต่คนดีเท่านั้น แต่พระองค์ทรงให้บันทึกชื่อของคนต่อต้านหรือเป็นศัตรูกับพระเจ้าด้วย เช่น **ฟาโรห์ เยเซเบล เฮโรด ปิลาต** เป็นต้น พระเจ้าทรงกระทำเช่นนั้นเพราะพระองค์ทรงมีจุดประสงค์พิเศษเพื่อประโยชน์สำหรับเรา

“เหตุการณ์เหล่านี้ได้บังเกิดแก่เขา เพื่อเป็นตัวอย่างและได้บันทึกเพื่อเตือนสติเราทั้งหลายซึ่งกำลังประสบในวาระสุดท้ายแห่งบรรดายุคเก่า”

1 โครินธ์ 10:11

2. การค้นคว้าจากชีวประวัติหมายถึงอะไร

การค้นคว้าชีวประวัติ หมายความว่า เราศึกษาชีวิตของบุคคลคนหนึ่งอย่างละเอียดจากสิ่งที่บันทึกไว้ เช่น คำพูด การกระทำ ญาติพี่น้องและคนที่เกี่ยวข้องกับชีวิตของเขา เราอาจศึกษาชีวประวัติทั้งหมดของบุคคลนั้นหรือเพียงส่วนหน้าที่ถูกบันทึกไว้ในพระคัมภีร์เล่มใดเล่มหนึ่ง เช่น **ปัญญาจารย์** เราพบว่าชีวิตช่วงแรกของกษัตริย์ซาโลมอนเป็นที่โปรดปรานของพระเจ้ามากกว่าชีวิตช่วงสุดท้าย

สิ่งที่ศึกษาจากชีวประวัติของบุคคล

2.1 **เบื้องหลังบุคคลนั้นเป็นอย่างไร** เช่น ครอบครัว ญาติพี่น้องในชีวิตเบื้องต้น เหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นบ้าง รับการอบรมสั่งสอนในด้านศาสนาอย่างไร? เบื้องหลังเหล่านี้เกิดผลดี ผลเสียต่อเขาอย่างไรบ้าง?

2.2 เขามีบุคลิกลักษณะอย่างไร? ทั้งส่วนดีและส่วนเสีย

2.3 เขาได้ทำอะไรเพื่อพระเจ้า? ประสบความสำเร็จล้มเหลวอย่างไร? ชีวิตของเขามีอิทธิพลต่อผู้อื่นอย่างไร?

2.4 เราได้รับบทเรียนอะไรจากชีวิตของเขา? ของให้สังเกตทั้งตัวอย่างที่ดีและไม่ดี

3. บุคคลตัวอย่าง ยาโคบ

ปฐมกาล 25:26-34, 27:15-36, 41-43, 28:10-22, 29:15-30, 32:24-30, 33:1-4, 10-11

โดยการใช้ขั้นตอนของวิธีการการค้นคว้าทางชีวประวัติ เราพบบุคลิกลักษณะ และบทเรียนหลายอย่างจากชีวิตของยาโคบ

ขั้นแรก เราต้องหาชื่อพระคัมภีร์ทั้งหมดที่กล่าวถึงยาโคบ ถ้าเรามีโอกาสใช้ศัพท์สัมพันธ์ของพระคัมภีร์ เราจะพบชื่อของเขาในเกือบทุกเล่มของพระคัมภีร์ ชื่อพระคัมภีร์ที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับชีวิตของยาโคบ โดยตรงคือ

ปฐมกาล 25:26-34, 27:15-36, 41-43, 28:10-22, 29:15-30, 32:24-30, 33:1-4, 10-11

(เขียนชื่อพระคัมภีร์นี้เหล่านี้บนกระดาน)

อ่านชื่อพระคัมภีร์เหล่านี้ทีละข้อ และอธิบายอย่างละเอียด

3.1 ปฐมกาล 25:26-27 ที่นี้เราพบ ข้อมูลที่น่าสนใจเกี่ยวกับการเกิดและชีวิตวัยเด็กของยาโคบและเอซาวซึ่งเป็นฝาแฝดกัน แต่เมื่อเขาทั้งสองโตขึ้นมีแตกต่างกันมาก เอซาวใช้ชีวิตส่วนมากอยู่นอกบ้าน แต่ยาโคบเป็นคนเงียบๆ ที่ ชอบอยู่กับบ้าน

3.2 ปฐมกาล 25:28 ข้อนี้กล่าวถึงชีวิตในครอบครัวที่พ่อแม่มีความลำเอียง รักลูกไม่เท่ากัน ทำให้เกิดความขัดแย้งเป็นการแข่งขันระหว่างเอซาวกับยาโคบ

3.3 ปฐมกาล 25:29-34 “คุณคิดว่าเหตุการณ์นี้แสดงลักษณะนิสัยยาโคบอย่างไร?” (รอคำตอบ)

3.4 ปฐมกาล 27:15-36 ข้อพระคัมภีร์นี้จะทำให้เราเห็นถึงอิทธิพลของแม่ และการที่พ่อรักพี่ชายมากกว่า ส่งผลทำให้เกิดความขัดแย้ง ระหว่างยาโคบกับเอซาว ปัญหาการรักลูกไม่เท่ากันทำให้ยาโคบกับเอซาวไม่ปรองดองกัน ดังนั้นเราจึงเห็นว่ายาโคบร่วมมือกับแม่ทำการหลอกลวงขอพรจากพ่อ

3.5 ปฐมกาล 27:41-43 เพราะการกระทำของเธอ ยาโคบถึงต้องหนีออกจากบ้าน เอซาวเกลียดชังยาโคบ และคิดที่จะฆ่าเขาเสียเมื่อพ่อตายแล้ว

3.6 ปฐมกาล 28:10-22 แม้ว่ายาโคบจะมีนิสัยที่ไม่ดี และประสบความล้มเหลวในชีวิตประจำก็ยังคงทรงรักเขา เขาเองก็รักพระเจ้าเช่นกัน

“อะไรเกิดขึ้นกับยาโคบที่เบธเอล(ให้โอกาสสำหรับการสนทนา) ที่เบธเอลพระเจ้าทรงให้พระสัญญาพิเศษอะไรแก่ยาโคบ?” อ่าน ปฐมกาล 28:13-15

3.7 ปฐมกาล 29:15-30 เมื่อยาโคบไปทำงานกับลาบัน ปัญหาที่เขาสร้างไว้ก็ได้ตามมาคือ ลาบันเป็นคนที่เขาไม่สามารถจะหลอกลวงได้เหมือนพ่อและพี่ชาย แต่เขากลับถูกลาบันหลอกลวง เมื่อเขาทำงานเพื่อจะได้ผู้หญิงที่เขารักจริงๆ “ที่นี่ยาโคบแสดงบุคลิกและลักษณะนิสัยอย่างไร?”

3.8 ปฐมกาล 32:24-30 คำถามข้อหนึ่งที่เรควรคำนึงถึง เมื่อศึกษาชีวิตของบุคคลในพระคัมภีร์คือ เขาประสบผลสำเร็จ หรือความล้มเหลวอย่างไรบ้าง ยาโคบล้มเหลวเกี่ยวกับครอบครัวของเขา เมื่อเขาหลอกลวงพ่อและพี่ชาย เขาได้ประสบความสำเร็จเกี่ยวกับลาบัน คือชนะลาบัน (ปฐมกาล 31:55) แต่ผลสำเร็จที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือการสู้รบกับพระเจ้า (อ่าน ปฐมกาล 32:24-30) จะเห็นว่าการปล้ำสู้ของเขานั้นได้รับชื่อใหม่และได้รับพระพร การที่ได้ชื่อใหม่นั้นอาจจะเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด ยาโคบ แปลว่า หลอกลวง อิสราเอล แปลว่า เจ้าชายแห่งพระเจ้า (เขียนชื่อทั้งสองพร้อมความหมายบนกระดาน)

แม้ว่ายาโคบจะมีจุดบกพร่องหลายอย่าง แต่เขาก็มีความหิวกระหาย ฝ่ายวิญญาณต่อพระเจ้า การเปลี่ยนแปลงทางด้านฝ่ายจิตวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ของยาโคบเกิดขึ้นที่เบธเอลที่นั่นพระเจ้าได้เปลี่ยนชื่อของเขา และได้กลายเป็นคนใหม่

“เขาจะไม่เรียกเจ้าว่ายาโคบอีกต่อไป แต่จะเรียกว่าอิสราเอลเพราะพระเจ้าและมนุษย์และได้ชัยชนะ”

ปฐมกาล 32:28

3.9 ปฐมกาล 33:1-4 แม้ว่ายาโคบจะได้รับการเปลี่ยนแปลงเป็นคนใหม่แล้ว เขาต้องจัดการเรื่องเก่าให้ถูกต้องด้วย เขาได้หลอกหลวงเอซาวทั้งสองจึงเป็นศัตรูกัน ในการคืนดียาโคบเป็นฝ่ายเริ่มต้นหลังจากนั้นได้ให้ของขวัญแก่เอซาว เพื่อเป็นการยืนยันว่า เขาต้องการคืนดี เป็นพี่น้องกันอีกครั้งหนึ่ง

นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

วิธีการศึกษาพระคัมภีร์โดยการค้นคว้าชีวประวัติของบุคคล คือ เราสามารถเรียนอะไรจากชีวิตของเขา?

เราอาจจะถามอีกว่า เป็นตัวอย่างที่ดี หรือไม่ดีในเรื่องอะไรบ้าง เพื่อที่จะได้ประโยชน์จากการศึกษาของเรา เราจำเป็นต้องเปรียบเทียบท่าที และการกระทำของบุคคลนั้นที่เราได้ศึกษาชีวิตของเราเอง

ปัญหาของยาโคบอย่างหนึ่ง คือ ความไม่สัตย์ซื่อ เขามักใช้ผู้อื่นเพื่อตนเอง จะได้รับผลประโยชน์ ฉะนั้นเขาจึงห่างจากญาติพี่น้องทางจิตใจเพราะการหลอกหลวงของเขา แทนที่จะไว้ใจพระเจ้านำชีวิตของเขา เขากลับดำเนินชีวิตตามใจปรารถนาของตนเอง แต่เขาก็รักพระเจ้าและยอมเปลี่ยนแปลง เมื่อเขาได้พบพระองค์สองต่อสอง

ท่าทีและการกระทำที่ไม่ดีของบุคคลของพระคัมภีร์เราควรจะหลีกเลี่ยง แต่ท่าทีลักษณะและการกระทำดี เราควรเรียนและนำไปใช้ในชีวิตของเรา “เพราะว่าสิ่งที่เขียนไว้ในสมัยก่อนนั้น ก็เขียนไว้เพื่อสั่งสอนเรา เพื่อเราจะได้มีความหวัง โดยความเพียรและการเชื่อใจด้วยพระคัมภีร์”

โรม 15:4

ประกาศ

ก่อนที่ทุกคนจะศึกษาชีวิตของบุคคลในพระคัมภีร์อย่างแท้จริง ควรจะสำรวจชีวิตของตัวเองว่าได้รับการอภัยบาปผิดจากพระเยซูคริสต์เจ้าแล้วหรือยัง ถ้าหากยังไม่ได้ต้อนรับพระองค์เข้ามาในจิตใจเรา ขอเชิญต้อนรับพระองค์วันนี้

บทที่ 3

ศึกษาพระคัมภีร์โดยการศึกษาหนังสือแต่ละเล่ม

เป้าหมายบทเรียน

ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจขั้นตอนในการศึกษาพระคัมภีร์โดยวิธีการศึกษาหนังสือแต่ละเล่ม

ข้อพระคัมภีร์

ให้ทราบว่าพระธรรมฟิลิปปีทั้งเล่มล่วงหน้าเพื่อเป็นการเตรียมเข้าสู่บทเรียนนี้

นำสู่บทเรียน

กิจกรรม

แบ่งชั้นเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม เพื่อจะแข่งขันกันตอบคำถาม 14 ข้อ ตามคำถามต่อไปนี้ทีละข้อ โดยคนที่ยกมือขึ้นเป็นคนแรกมีสิทธิ์ตอบ ถ้ากลุ่มแรกที่ยกมือ ตอบถูกให้ 2 คะแนน หากตอบผิดให้โอกาสอีก กลุ่มหนึ่ง ตอบในคำถามเดียวกัน หากตอบถูกให้ 1 คะแนน นับคะแนนของแต่ละกลุ่มแล้วประกาศ กลุ่มที่ชนะ

1. พระคัมภีร์ประกอบด้วยหนังสือกี่เล่ม (66 เล่ม)
2. พระคัมภีร์แบ่งออกเป็นสองส่วนคือ ? (พันธสัญญาเดิม, พันธสัญญาใหม่)
3. หนังสือเล่มแรกของพระคัมภีร์เดิมชื่ออะไร? (ปฐมกาล)
4. หนังสือเล่มสุดท้ายของพระคัมภีร์เดิมชื่ออะไร? (มาลาคีย์)
5. พระคัมภีร์เดิมมีหนังสือกี่เล่ม? (39 เล่ม)
6. หนังสือเล่มที่หกของพระคัมภีร์ใหม่ชื่ออะไร? (โรม)
7. หนังสือก่อนเล่มสุดท้ายของพระคัมภีร์ใหม่ชื่ออะไร? (ยูดา)
8. พระคัมภีร์ใหม่มีกี่เล่ม? (27 เล่ม)
9. คนที่เขียนพระคัมภีร์มีกี่คน? (40 คน)
10. ใครเป็นผู้คลุใจผู้เขียน? (พระวิญญาณบริสุทธิ์)

11. พระคัมภีร์ถูกเขียนขึ้นในเวลากี่ปี? (1600 ปี)
12. ใครเป็นจุดศูนย์กลางของพระคัมภีร์ทั้งเล่ม? (พระเยซูคริสต์)
13. ใครเขียนหนังสือสวดนมามากที่สุด? (กษัตริย์ดาวิด)
14. ใครเป็นผู้เขียนหนังสือในพระคัมภีร์ใหม่มากที่สุด? (เปาโล)

พระเจ้าต้องการให้เราทราบทุกสิ่งที่ยังไม่รู้ไว้ในพระคัมภีร์ วิธีเดียวที่จะทราบได้คือ การอ่านและศึกษาพระคัมภีร์ทั้งหมดหรือศึกษารายละเอียดของพระคัมภีร์แต่ละเล่มโดยตลอดในเวลาเดียวกัน ให้เราเรียนรู้วิธีศึกษาพระคัมภีร์แต่ละเล่มด้วยกัน

ศึกษาพระคัมภีร์

ทุกครั้งที่เราจะศึกษาพระคำของพระเจ้า เราควรจะอธิษฐานขอพระวิญญาณบริสุทธิ์ช่วยเราเข้าใจสิ่งที่เราจะอ่านและศึกษานั้น พระเยซูทรงสัญญาไว้ว่า “เมื่อพระวิญญาณแห่งความจริงเสด็จมาแล้วพระองค์จะนำท่านทั้งหลายไปสู่ความจริงทั้งหมด เพราะพระองค์จะไม่ตรัสโดยพลการ แต่พระองค์จะตรัสสิ่งที่พระองค์ทรงได้ยิน และพระองค์จะทรงแจ้งให้ท่านทั้งหลายรู้ถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้น” (ยอห์น 16:13)

พระวิญญาณบริสุทธิ์สามารถประทานสติปัญญาเพื่อเราจะเข้าใจ พระคำของพระเจ้าได้ ดังที่ลูกาได้บันทึกไว้ “ครั้งนั้นพระองค์ทรงบันดาลให้ใจเขาทั้งหลายเกิดสว่างขึ้น เพื่อจะได้เข้าใจพระคัมภีร์” (ลูกา 24:45)

ในการศึกษาพระคัมภีร์แต่ละเล่มนั้นมีวิธีศึกษา 4 ขั้นตอนด้วยกัน

1. การค้นหาหัวข้อหรือใจความหลักของหนังสือ

พระธรรมแต่ละเล่มในพระคัมภีร์ เราควรอ่านให้จบภายในครั้งเดียวกัน เมื่ออ่านจบครั้งแรกควรจะทราบ ว่าใจความสำคัญของหนังสือเล่มนี้คืออะไร หากไม่เข้าใจหรือไม่ชัดเจนควรต้องอ่านอีกครั้งหนึ่ง นอกจากใจความสำคัญแล้วควรรู้ด้วยว่าใครคือผู้เขียน? เขียนถึงใคร? เขียนขึ้นเมื่อไร? มีจุดประสงค์อะไรในการเขียน?

“ใจความสำคัญของพระธรรมฟิลิปปีคืออะไร?” (อ่านฟิลิปปี 2: 1-5)

คำตอบมักจะเป็นความปีติยินดีหรือความชื่นชมยินดีซึ่งจะพบประมาณ 16 ครั้งในพระธรรมเล่มนี้
ใจความสำคัญอีกอย่างหนึ่งในพระธรรมเล่มนี้ คือความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ซึ่งมีเบื้องหลังที่เกี่ยวกับ
สภาพของคริสตจักรในเมืองฟิลิปปี เปาโลพรดิทัส ได้นำเอาของฝากมาให้เปาโล และท่านได้เขียนจดหมายนี้
ขึ้น เพื่อขอบคุณพี่น้องในคริสตจักรฟิลิปปี แต่เปาโลพรดิทัสคงจะบอกเรื่องราวของคริสตจักรฟิลิปปีที่เขามี
ความขัดแย้งกัน เปาโลจึงเขียนจดหมายเพื่อหนุนใจพี่น้อง ในคริสตจักรให้ปฏิบัติตามอย่างพระเยซูคริสต์ใน
การเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน

2.การค้นหาคำความหมาย

กิจกรรม

แบ่งผู้เรียนเป็นสองกลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มอ่านข้อพระคัมภีร์ที่ครูให้ แล้วเขียนข้อความที่เป็น
ใจความสำคัญในข้อพระคัมภีร์เหล่านั้น

กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2
1:4	1:1
1:18	1:4
1:25-26	1:7
2:2	1:8
2:16	1:25
2:18	1:27
3:1	2:2
3:3	2:17
4:1	2:26
4:4	3:15-16
4:10	4:2
(ความชื่นชมยินดี)	(ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน)

การที่เราอ่านพระธรรมเล่มหนึ่งบ่อยครั้งทำให้เราพบใจความชัดขึ้น ฉะนั้นเมื่ออ่านครั้งที่สองหรือ
สาม ควรคิดถึงคำถามที่ว่าใจความนั้นชัดเจนขึ้นอย่างไร เราทราบว่าความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน เป็นหัวข้อ
หนึ่งในพระธรรมฟิลิปปี เมื่ออ่านพระธรรมนี้จะสังเกตว่าเปาโลใช้คำว่า “ท่านทั้งหลาย” หลายครั้ง เช่น

ฟิลิปปี 1:4 เปาโลได้อธิษฐานเพื่อ “ท่านทั้งหลาย”

ฟิลิปปี 1:8 “ข้าพเจ้าเป็นห่วงเพราะ ท่านทั้งหลาย”

ฟิลิปปี 1:25 “ข้าพเจ้าสัญญาที่จะอยู่กับ ท่านทั้งหลาย”

“การเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน” พบในข้อคังต่อไปนี้ด้วย ฟิลิปปี 1:27, 2:2, 17, 26, 3:15-16, 4:2

3. ทำโครงเรื่องของหนังสือเล่มนี้

เมื่อได้อ่านหนังสือเล่มนั้นหลายครั้งแล้ว เราอาจจะเข้าใจใจความหมายชัดเจนขึ้น ก้าวต่อไป คือการทำโครงเรื่อง

เราสามารถทำโครงเรื่องได้โดยอาศัยขั้นตอน 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นแรก ดูหัวข้อย่อในพระคัมภีร์ แม้ว่าการแบ่งหัวข้อย่อเหล่านี้จะไม่ได้รับการคลุจจากพระวิญาณบรรพตก็ ยังแบ่งเรื่องราวแต่ละบทเป็นช่วง ๆ ซึ่งจะช่วยให้เราสังเกตเรื่องราวในบทนั้นเป็นขั้นตอนตามลำดับ ซึ่งเป็นวิธีทำโครงเรื่องโดยทั่วไป

กิจกรรม

ใช้กระดาษหนึ่งแผ่น นามาแบ่งเป็น 3 ช่อง ช่องแรกเป็นจำนวนหัวข้อที่จะศึกษาพระธรรมนั้น ตั้งแต่ 1, 2, 3,..... ฯลฯ ช่องที่ 2 เขียนบทและชื่อของหัวข้อย่อในพระธรรมที่จะศึกษาแต่ละหัวข้อทุกข้อจับใจความสำคัญเป็นหัวข้อสั้น ๆ ที่พูดถึงเป้าหมายของพระธรรมตอนนั้น เขียนลงในช่องที่ 3 สำหรับฟิลิปปี จะมี 12 หัวข้อย่อที่แบ่งไว้ในพระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับแปลใหม่

ตัวอย่างการทำโครงเรื่องฟิลิปปี

1. 1:1-2 คำค้ำนับสนุน
2. 1:3-11 ความเป็นห่วงของเปาโลต่อคริสตจักรฟิลิปปี
3. 1:12-30 การมีชีวิตอยู่เพื่อพระคริสต์ของเปาโล
4.

ขั้นที่สอง ทำโครงเรื่องโดยการใช้การแบ่งหัวข้อย่อ และใจความของแต่ละหัวข้อโดยค้ำนถึงใจความสำคัญของหนังสือเล่มนั้น ๆ เช่น สำหรับฟิลิปปี เราควรค้ำนความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน และความชื่นชมยินดี ตั้งแต่อาทิตย์หน้าเป็นต้นไป เราจะทำโครงเรื่องของหนังสือฟิลิปปีด้วย

การทำโครงเรื่องช่วยให้เราสังเกตหลักข้อเชื่อต่าง ๆ มีประโยชน์ในการจัดสิ่งทีค้ำนพบในพระคัมภีร์ให้เป็นหมวดหมู่ ซึ่งจะช่วยให้การศึกษาพระคัมภีร์มีความหมายและง่ายขึ้น

4.ประยุกต์บทเรียนให้เข้ากับชีวิตประจำวัน

การประยุกต์ให้เข้ากับชีวิตประจำวันเป็นเป้าหมายในการศึกษาค้นคว้าพระคัมภีร์ เพื่อจะนำบทเรียนที่ได้มาใช้ในชีวิตประจำวัน ลองถามตนเองด้วยคำถาม 4 ข้อนี้

1.พระคัมภีร์ตรัสว่าอย่างไร? ทบทวนหลักข้อเชื่อที่ได้ศึกษามาจนแน่ใจว่า พระคัมภีร์ตอนนั้นตรัสว่าอย่างไร?

2.พระคัมภีร์ตรัสกับฉันว่าอย่างไร? คิดถึงเราเองว่าพระเจ้าต้องการที่จะตรัสกับเรา ไม่ใช่คนอื่น

3.วันนี้พระคัมภีร์ได้ตรัสอะไรกับฉัน? เราควรนำสิ่งที่เรียนนั้นไปใช้ทันทีอย่าคิดว่าเรื่องนั้นเป็นของผู้ใหญ่จะจำไว้ว่าปฏิบัติเมื่อโตแล้ว พระคัมภีร์สอนเราว่า “นี่แน่ะ บัดนี้เป็นเวลาอันชอบ นี่แน่ะ บัดนี้ เป็นวันแห่งความรอด” 2 โครินธ์ 6: 2

4.วันนี้ฉันจะปฏิบัติตามพระคัมภีร์ได้อย่างไร? เราต้องรับผิดชอบเมื่อเราได้ยินพระคำของพระเจ้าในการนำไปปฏิบัติโดยคำนึงว่าพระเจ้าต้องการให้ฉันทำอะไร เมื่อรู้ก็ต้องทำตาม

นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์เปิดเผยสิ่งหนึ่งสิ่งใดในพระคัมภีร์ เราจำเป็นต้องนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน จดสิ่งที่เราได้รับจากการศึกษาพระธรรมฟิลิปปี ซึ่งอาจเป็นสิ่งเล็กน้อย หรือง่าย ๆ หรืออาจเป็นหลักข้อเชื่อที่พบใหม่ที่เราระทึบใจไว้ (ตอนนี้ครูควรจะให้ผู้เรียนมีเวลาเขียนคำตอบของเขา)

ขอพระเจ้าทรงช่วยเราในสิ่งที่พระองค์ต้องการให้กระทำและเปลี่ยนแปลงชีวิตของเรา ตามที่พระองค์ต้องการให้เราเป็นนั่น ขอพระองค์ทรงช่วยเราเริ่มต้นและรับการเปลี่ยนแปลงในชีวิตซึ่งเราไม่สามารถกระทำเองได้ แต่พระเจ้าได้ประทานพระคุณและฤทธิ์เดชตามน้ำพระทัยของพระองค์ ปิดการศึกษาพระคัมภีร์ด้วยการอธิษฐาน

บทที่ 4

คำอธิษฐานเพื่อคริสเตียน

เป้าหมายบทเรียน

ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจถึงการพัฒนาชีวิตฝ่ายวิญญาณและหนุนใจให้ผู้เรียนสำแดงชีวิตแห่งการดำเนินชีวิตทุกวัน ผลของพระวิญญาณ

ข้อพระคัมภีร์

ฟิลิปปี 1:1-11

ข้อท่องจำ

“ข้าพเจ้าแน่ใจว่าพระองค์ผู้ทรงตั้งต้นการดีไว้ในพวกท่านแล้วจนถึงวันแห่งพระเยซูคริสต์ จะทรงกระทำให้สำเร็จ” ฟิลิปปี 1:6

นำสู่บทเรียน

ก่อนที่จะสอนบทเรียนนี้ให้ผู้เรียนอ่านกิจการ 16:9-34 เพื่อ จะมี ข้อมูลสำหรับพื้นฐานในการศึกษาพระคัมภีร์ฟิลิปปี เมื่อจบแล้วควรสรุปว่าพระเจ้า ทรงใช้เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้นเพื่อราชกิจของพระองค์จะสำเร็จ

หลายปีก่อนที่เปาโลจะเขียนจดหมายถึงคริสเตียนชาวฟิลิปปี ท่านได้เดินทางไปประกาศที่เมืองฟิลิปปีและได้ร่วมกับชาวยิวกลุ่มเล็กๆ อธิษฐานที่ริมแม่น้ำ มีผู้หญิงคนหนึ่งชื่อ ลิเดีย และครอบครัวได้รับเชื่อพระเยซูคริสต์ที่นั่นด้วย หลังจากนั้นไม่นานเปาโลได้ขับฝ้อออกจากหญิงคนหนึ่งที่เจ้านายใช้ให้เป็นหมอดู เหตุการณ์นี้ทำให้เกิดการจลาจลขึ้นทั้งเมือง เพราะเจ้านายของหญิงสาวนั้นไม่อาจจะใช้ เธอหาเงินได้อีกต่อไป ในที่สุดเปาโลถูกเชิญติแล้วขังคุก ประสบการณ์ที่ปวดร้าวนี้เปาโลใช้เป็นโอกาสที่จะเป็นพยานฝ่าย

พระเยซูคริสต์ ขณะเปาโลและสิลาสถูกจำจองอยู่นั้นเกิดแผ่นดินไหวใหญ่ เครื่องจำจองได้หลุดออก แล้วท่านได้นำนายคุกมาเชื่อพระเยซู การกลับใจของนายคุกและครอบครัวเป็นการเริ่มต้นของคริสตจักรฟิลิปปี

ศึกษาพระคัมภีร์

ทำโครงเรื่องของพระธรรมฟิลิปปีด้วยกัน เพื่อจะเป็นตัวอย่างในการศึกษาพระธรรมแต่ละเล่ม การทำโครงเรื่องนี้มีประโยชน์ในการจัดข้อมูลที่เรากำลังเรียนอยู่

โครงเรื่องของพระธรรมฟิลิปปี

เบื้องหลัง กิจการ 16:9-34

การเริ่มต้นคริสตจักรฟิลิปปี

1.จดหมายจากจิตใจที่รัก

ก.คำค้ำประกัน (1:1-2)

ข.การระลึกถึง (1:3-5)

2.การเจริญเติบโตฝ่ายวิญญาณ(ฟิลิปปี 1:6-8)

ก.ความรอดที่ได้รับทันทีเมื่อเชื่อ

ข.การเจริญเติบโตฝ่ายวิญญาณตลอดชีวิต

ค.การเจริญเติบโตฝ่ายวิญญาณจะเสร็จสมบูรณ์เมื่อพระเยซูคริสต์เสด็จกลับมา

3.อธิษฐานเผื่อพี่น้องให้(ฟิลิปปี 1:9-11)

ก.ให้ความรักเจริญยิ่งขึ้น

ข.ให้มีวิจารณ์ญาณ

ค.ให้เป็นคนที่บริสุทธิ์

ง.ให้เกิดผลแห่งความชอบธรรม

อาจารย์เปาโลได้ไปเยี่ยมคริสเตียนที่เมืองฟิลิปปีอีกครั้งและคงจะมีการติดต่อกันเสมอจึงเกิดความสนิทสนมเป็นมิตรกันมาก คริสตจักรไม่เพียงแต่ถวายสิ่งของให้ท่านเท่านั้น แต่ยังได้หนุนใจท่านเมื่อท่านถูกจำจองอยู่

ขณะเขียนจดหมายนี้ เปาโลกำลังถูกจำจองอยู่ที่กรุงโรม และเขียนจดหมายสำหรับพี่น้องคริสเตียนในคริสตจักรฟิลิปปี เพื่อขอบคุณสำหรับของฝากที่พี่น้องส่งไปให้ ซึ่งเอปาโฟรดิทัสเป็นผู้นำของฝากมา เมื่อมาถึงก็ป่วยหนัก แต่ก็พร้อมที่จะเดินทางกลับเมื่อหายป่วย และเป็นผู้นำจดหมายของเปาโลกลับไปยังพี่น้องที่ฟิลิปปีด้วย

1. จดหมายจากจิตใจที่รัก (ฟิลิปปี 1:1-5)

คำถาม “เปาโลเขียนจดหมายนี้สำหรับใคร?”

เปาโลได้เขียนจดหมายนี้สำหรับธรรมิกชน ผู้ดูแลมัครนาย **ธรรมิกชน** หมายถึง ผู้ที่อุทิศตัวแด่พระเจ้าและรับใช้พระองค์ คนเหล่านี้คือผู้ที่เชื่อทุกคน คริสตจักรในศตวรรษแรกได้แต่งตั้งผู้ปกครองและมัครนาย เพื่อดูแลคริสตจักร ซึ่งทั้งสองนี้เป็นผู้นำคริสตจักร ผู้ปกครองมีหน้าที่สอน ตำแหน่งของเขามีหน้าที่คล้ายๆกับ ศิษยาภิบาลในสมัยนี้ มัครนายรับผิดชอบการงานทั่วไปของคริสตจักร จดหมายฉบับนี้ไม่ได้เขียนสำหรับผู้นำเท่านั้น แต่เขียนสำหรับพี่น้องทุกคนในคริสตจักร หลังคำคำนับ เปาโลได้เขียนว่า “ข้าพเจ้าระลึกถึงท่านเมื่อใดข้าพเจ้าก็ขอบพระคุณพระเจ้าทุกครั้ง” ฟิลิปปี 1:3

คำถาม “อ่าน ฟิลิปปี 1:3-5 เปาโลบอกอะไรในข้อนี้?”

บางทีเขาคงคิดถึงเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในเวลาหลายปีที่ผ่านมา อาจจะคิดถึง การไปฟิลิปปีครั้งแรก การที่พระเจ้าทรงนำฟิลิปปีมาถึงความรอด การหลุดพ้นจากการจำจองโดยการอัศจรรย์ การที่คริสตจักรเริ่มต้นและ พัฒนาขึ้น ท่านคงจะคิดถึงสิ่งเหล่านี้ด้วย ความซาบซึ้งที่พี่น้องคริสเตียน ได้เป็นเพื่อนที่ซื่อสัตย์ต่อท่านตลอดมา ท่านได้อธิษฐานเพื่อเขาเสมอ ยิ่งกว่านั้นท่านยังขอบพระคุณพระเจ้าที่พวกเขาสัตย์ซื่อต่อพระองค์

2. การเจริญเติบโตฝ่ายวิญญาณ (ฟิลิปปี 1:6-8)

“ข้าพเจ้าแน่ใจว่าพระองค์ผู้ทรงตั้งต้นการดีไว้ในพวกท่านแล้วจะทรงกระทำให้สำเร็จจนถึงวันแห่ง

กิจกรรม

เชิญผู้ใหญ่ในคริสตจักรมาเป็นพยานสั้นๆ สัก 1 ท่าน เกี่ยวกับเรื่องที่ว่าท่านมารับเชื่อได้อย่างไร และหลังจากรับเชื่อแล้ว ชีวิตได้รับการเปลี่ยนแปลงอย่างไรบ้าง แต่ถ้าเตรียมไม่ทันก็ขอให้ใครสักคนหนึ่งในชั้นเรียนที่จเป็นพยานในเรื่องนี้ เชื่อว่าคงมีใครสักคนในชั้นเรียนที่จะเป็นพยานได้

องค์พระเยซูคริสต์”

คำถาม “เราคิดว่าเปาโลหมายถึงอะไร?”

ความหมายของท่าน คือปรารถนาเห็นคริสเตียนชาวเมืองฟิลิปปีมีความเข้มแข็งและเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในฝ่ายวิญญาณ เมื่อเรายอมรับพระเยซูคริสต์ เราได้รับความรอดทันที แต่การที่จะเจริญเติบโตขึ้น

ในพระคริสต์ เราจะตั้งอาศัยเวลาและการเรียนรู้กับพระองค์เสมอวันต่อวัน ซึ่งเริ่มต้นเมื่อได้รับความรอด และดำเนินต่อไปตลอดชีวิต เปาโลทราบว่าการดำเนินชีวิตไปกับพระเจ้าไม่ใช่สิ่งที่ยาก แต่พระเจ้าทรงฤทธิ์สามารถที่จะช่วยเราที่จ้ะในพระองค์และท่านมั่นใจว่าพี่น้องคริสเตียน ชาวฟิลิปปีจะเจริญเติบโตขึ้นในพระเจ้า เมื่อท่านเขียนว่า

“การที่ข้าพเจ้าคิดอย่างนั้นเนื่องด้วยท่านทั้งหลายก็สมควรแล้ว เพราะว่าข้าพเจ้ามีใจรักท่านทุกคน ท่านทั้งหลายได้รับส่วนในพระคุณด้วยกันกับข้าพเจ้าในการที่ข้าพเจ้าถูกจำจอง และในการกล่าวแก้และหนุนให้ข้าวประเสริฐนั้นตั้งมั่นคงอยู่” ฟิลิปปี 1:7

คำถาม มีวิธีใดบ้างที่จะช่วยให้เราเจริญเติบโตฝ่ายจิตวิญญาณ?

เปาโลเป็นห่วงการเจริญเติบโตฝ่ายวิญญาณของพี่น้องคริสเตียน ซึ่งเราสังเกตดูได้จาก ฟิลิปปี 1:9-11 ในคำอธิษฐานของเปาโล แสดงถึงความห่วงใยที่ท่านมีต่อพี่น้องที่นั่นอย่างแท้จริง

3. ใ้ศรัทธาศึกษาด้วยกันว่า ท่านอธิษฐานเพื่อเรื่องอะไรบ้าง?

3.1 ใ้ความรักเจริญยิ่งขึ้น

ความรักที่กล่าวถึงในพระคำของพระเจ้านั้น เป็นสิ่งที่เด่นชัดในบรรดาบุตรของพระเจ้าซึ่งต่างจากผู้ที่ไม่เชื่อ และเป็นเหมือนคุณสมบัติขั้นต้นในการเป็นเหมือนองค์พระเยซูคริสต์ และความรักเช่นนี้ต้องจำเจริญยิ่งขึ้น เมื่อคริสเตียนรู้ว่าพระเจ้าทรงรักเขา แม้ว่าเขาจะผิดพลาดสิ่งเหล่านี้เป็นแรงผลักดันใ้เขารักคนอื่น ความรักเช่นนี้ไม่ขึ้นอยู่กับการตอบสนองของคนอื่นว่าจะรักหรือดีต่อเขาหรือไม่

3.2 ใ้มีวิจรรย์ญาณ

เปาโลใ้อธิษฐานเพื่อ เพื่อเขาจะมี วิจรรย์ญาณ หมายถึงการรู้จักสังเกตที่ดีและไม่ดีโดยอาศัยพระวิจรรย์ญาณบริสุทธิ์ เพราะคริสเตียนอาศัยอยู่ในโลกซึ่งมีค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงเสมอ เราจำเป็นต้องรู้จักสังเกตการทรงนำของพระเจ้าในชีวิตประจำวัน

3.3 ใ้เป็นคนบริสุทธิ์

เพื่อเขาจะได้เป็นคนบริสุทธิ์และไม่มัวมัวได้ในวันแห่งพระคริสต์ ทุกสิ่งที่เขากระทำหรือพูดควรจะมา จากเจตนาที่บริสุทธิ์ ปราศจากบาป ความเห็นแก่ตัวหรือการอยู่ฝ่ายโลก คริสเตียนควรสัจย์ซื่อต่อตนเองและต่อพระเจ้า การกระทำทุกอย่างควรเป็นที่ถวายเกียรติยศแด่พระเจ้า ไม่ควรทำบางสิ่งบางอย่างเพื่อเป็นการยกย่องตนเอง ที่ทำใ้คนอื่นเห็นว่าตนเองสำคัญ เช่นเดียวกันที่จะไม่อิจฉาคนอื่น เพราะความสามารถของเขา

3.4 ใ้เกิดผลแห่งความชอบธรรม

เปาโลใ้อธิษฐานเพื่อที่จะใ้พี่น้องเกิดผลมากยิ่งขึ้น ชีวิตใ้ได้รับการเปลี่ยนแปลงโดยฤทธิ์เดชของพระเจ้า เกิดผลฝ่ายวิจรรย์ญาณเพื่อถวายเกียรติยศและสรรเสริญแด่พระเจ้า

แม้ว่าพระคำของพระเจ้าถูกเขียนขึ้นมานานแล้ว แต่ก็มีประโยชน์ในชีวิตปัจจุบันของคริสเตียนที่อยู่ในโลกที่สับสนวุ่นวาย คริสเตียนสมัยนี้ต้องการใ้ความรักของพระเจ้าครอบครองอยู่ในจิตใจของเขา เพื่อที่จะรู้จักน้ำพระทัยของพระเจ้าและดำเนินชีวิตอย่างบริสุทธิ์ สิ่งเหล่านี้เป็นการถวายเกียรติยศแด่พระเจ้า และจำเป็นในการนำวิจรรย์ญาณ ของผู้อื่นมาถึงพระเยซูด้วย

นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

ความเป็นห่วงของอาจารย์เปาโลต่อชาวฟิลิปปีเกิดขึ้นจากความรักของพระเจ้า เช่นเดียวกับที่พระเจ้าทรงเป็นห่วงชาวฟิลิปปี พระองค์ทรงเป็นห่วงเราในปัจจุบันนี้ด้วย ทรงต้องการให้เราเจริญเติบโตฝ่ายวิญญาณ และให้ผลฝ่ายวิญญาณสำแดงออก ในชีวิตประจำวันของเราด้วย **“ฝ่ายผลของพระวิญญาณนั้น คือความรัก ความปลาบปลื้มใจ สันติสุข ความอดกลั้นใจ ความปราณี ความดี ความสัตย์ซื่อ ความสุภาพอ่อนน้อม การรู้จักบังคับตน เรื่องอย่างนี้ไม่มีกรรมบัญญัติห้ามไว้เลย** (กาลาเทีย 5:22-23)

กิจกรรม

ให้ครูเตรียมกระดาษที่ตัดเป็นรูปผลไม้ แล้วนำมาแจกให้ผู้เรียนคนละ 1 แผ่น หลังจากนั้นให้เขาเขียนสิ่งที่เขาจะทำได้แสดงถึงผลฝ่ายวิญญาณลงไปบนผลไม้ (ดังตัวอย่างในรูป) เมื่อเสร็จแล้วให้ผู้เรียนในห้องจับมือกันอธิษฐานเพื่อซึ่งกันและกัน (ส่วนรูปผลไม้ให้นักเรียนนำกลับไปหรือเก็บไว้เพื่อเตือนตัวเองในการดำเนินชีวิตประจำวัน)

พระเจ้าทรงต้องการให้เราเป็นคริสเตียนที่แข็งแกร่งเหมือนกับที่คริสเตียนชาวฟิลิปปีเติบโตขึ้น โดยพระคำของพระเจ้าเราสามารถสังเกตเห็นว่าในชีวิตของเรามีอะไรจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลง เปิดใจออกเพื่อให้พระวิญญาณบริสุทธิ์เปลี่ยนนิสัยและสิ่งต่างๆเหล่านั้น

บางทีเราอาจจะยังไม่ได้ต้อนรับเข้ามาในจิตใจเป็นพระเจ้าของเรา เราสามารถเปิดใจรับเอาพระองค์เดี๋ยวนี้ ซึ่งจะเป็นขั้นแรกในการเจริญเติบโตฝ่ายวิญญาณ

บทที่ 5

เมื่อการกลับกลายเป็นพระพร

เป้าหมายบทเรียน

เพื่อช่วยห้ผู้เรียนเข้าใจว่า พระเจ้าสามารถใช้ความลำบากในชีวิตของเรา เป็นพระพรสำหรับตัวเราเองและนำดวงวิญญาณมาหาพระเยซูคริสต์ได้

ชื่อพระกัมภีร์

กิจการ 16:22-26, พิลิปปี 1:12-18, โรม 5:1-4

ข้อท่องจำ

“ไม่มีการทดลองใดๆ เกิดขึ้นกับท่านนอกเหนือการทดลองซึ่งเคยเกิดกับมนุษย์ทั้งหลาย พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อ พระองค์จะไม่ทรงให้ท่านต้องถูกทดลองเกินกว่าที่ท่านจะทนได้ และเมื่อทรงทดลองท่านนั้นพระองค์จะทรงโปรดให้ท่านมีทางที่จะหลีกเลี่ยงได้ด้วยเพื่อท่านจะมีกำลังทนได้”

1 โครินธ์ 10:13

นำสู่บทเรียน

มีคนหนึ่งกล่าวไว้ว่า “เส้นทางแห่งการเป็นคริสเตียนนั้นไม่ได้เป็นเส้นทางที่โรยไว้ด้วยกลีบกุหลาบ” เราเห็นด้วยกับประโยคนี้ไหม? ทำไม?

นั่นหมายความว่า การมาเป็นคริสเตียน ทำให้ต้องพบกับความยุ่งยากและอุปสรรค แต่ขณะเดียวกันก็พบสันติสุขและความสำเร็จได้ พระเยซูตรัสว่า “บรรดาผู้ทำงานหนักเหน็ดเหนื่อยและภาระหนักองมหาหรรษา และเราจะให้ท่านทั้งหลายหายเหนื่อยและเป็นสุข (มัทธิว 11:28) แต่พระเยซูตรัสอีกว่า “ถ้าผู้ใดใคร่ตามเรามา ให้ผู้นั้นเอาชนะตัวเอง และรับกางเขนของตนแบกตามเรามา” (มัทธิว 16:24) ไม่กางเขนเป็นเครื่องหมายแห่งความทุกข์และความตาย เปาโลได้รับประสบการณ์ในกิจการ 14:22 เขียนว่า “เราทั้งหลายจำต้องทนทุกข์ยากลำบาก จึงจะเข้าไปในแผ่นดินของพระเจ้าได้” ฉะนั้นความยากลำบากและการทดลองจึงเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตคริสเตียน

เมื่อเราเป็นคริสเตียน เราจะมีศัตรูทันที คือ มารซาตาน มันพยายามขัดขวางและทำลายความเชื่อของเรา เมื่อเราได้หันหลังให้กับชีวิตประจำวันเก่าๆ ของเรา ซึ่งให้เกิดการต่อสู้ขึ้น เราจะเผชิญกับการทดลอง แต่พระเจ้าจะใช้การทดลองนั้นสอนเรา และให้การทดลองกลับกลายเป็นพระพรสำหรับชีวิตของเราได้

ศึกษาพระคัมภีร์

1. การทดลองเกิดขึ้นได้หลายลักษณะ:

ฟิลิปปี 1:12

การทดลองเกิดขึ้นในชีวิตเราหลายรูปแบบ ซึ่งอาจจะหนักเบาต่างกัน และเกิดขึ้นโดยเรายังไม่ทันรู้สึกตัว ขณะเมื่อเปาโลกำลังเขียนพระธรรมฟิลิปปี ท่านกำลังเผชิญการทดลองอย่างหนึ่ง คือ กำลังถูกจำจอง ซึ่งการถูกจำจองวันแล้ววันเล่าไม่ใช่สิ่งง่าย เปาโลถูกจำจองในคุกอย่างน้อย 2 ปี และขาดการสามัคคีธรรมกับพี่น้องคริสเตียน

คำถาม “เราคิดว่าเปาโลต้องเผชิญกับการทดลองอย่างอื่นอีกบ้างไหม? เมื่อต้องถูกจำจองอยู่ในคุก”

เสนอคำตอบต่อไปนี้

1. ความว้าเหวแม้ว่าเปาโลจะมีโอกาสพบเพื่อนบ้างแต่ก็ยังคงต้องถูกจำกัดคือไม่บ่อยนัก
2. ความไม่แน่ใจเกี่ยวกับอนาคตซึ่งขณะนั้น ท่านกำลังรอคอยการตัดสินของศาลโรมันอยู่
3. ความไม่มีอิสระ แม้ว่าท่านจะยอมรับสภาพที่เป็นอยู่ ท่านก็ยังปรารถนาที่จะเยี่ยมเยียนและช่วยเหลือคริสตจักรต่างๆ สาเหตุที่ท่านสามารถยอมรับสภาพที่เป็นอยู่ได้ เพราะท่านเข้าใจสาเหตุว่าทำไมท่านต้องผ่านการทดลองนี้ ซึ่งได้อธิบายไว้ใน ฟิลิปปี 1:12

“ดูก่อนพี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าปรารถนาให้ท่านทราบว่า การทั้งปวงที่อุบัติขึ้นกับข้าพเจ้านั้นได้กลับเป็นเหตุให้ข่าวประเสริฐแผ่แพร่ออกไป” ท่านเข้าใจว่าการทดลองที่เกิดขึ้นเพื่อให้ข่าวประเสริฐแผ่แพร่ออกไป

ชีวิตคริสเตียนไม่ใช่ชีวิตที่เดินไปบนกลีบกุหลาบเสมอไป ดังที่กล่าวมาแล้วในข้างต้น บางครั้งอาจพบความสุขบ้างเช่น การเรียนไปได้ดี มีเพื่อนฝูงที่เข้าใจ ครอบครัวที่อบอุ่น กลุ่มอนุชนที่คริสตจักรเข้มแข็ง แต่บางครั้งการทดลองอาจเกิดขึ้น และดูเหมือนว่าชีวิตเต็มไปด้วยปัญหาและความยุ่งยาก

คำถาม “เราควรจะทำอย่างไรเมื่อเผชิญการทดลอง?”

กิจกรรม

ให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่ม 2 กลุ่ม ให้กลุ่มหนึ่งศึกษาชีวิตโยเซฟ และอีกกลุ่มหนึ่งศึกษาชีวิตพระเยซูในขณะที่ถูกการทดลอง แล้วให้ผู้เรียนอภิปรายในกลุ่มว่าทั้งสองเหตุการณ์นี้ได้ให้ข้อคิดหรือชี้แนวทางที่จะเผชิญกับการทดลองอย่างไร? หลังจากนั้นให้ส่งตัวแทนออกมารายงานกลุ่มละ 10 นาที

ปฐมกาล 39:1-23 โยเซฟและภรรยาขโปทิฟาร์

มัทธิว 4:1-11 มารมาผจญพระเยซู

2. เมื่อความมืดทึบของเมฆหมอกผ่านพ้นไป แสงสว่างก็ปรากฏขึ้น (ฟิลิปปี 1:13-14)

ความยุ่งยากสามารถที่จะนำสิ่งที่ดีเข้าสู่ชีวิตของเราได้ เช่นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตของเปาโล แม้ว่าท่านจะไม่ชอบอยู่ในคุก การถูกจำจองนั้นเกิดผลดี ท่านได้บอกว่า “จนประจักษ์ทั่วกันในหมู่ผู้คุมและคนอื่นๆว่าการที่ข้าพเจ้าถูกจำจองนั้นก็เพื่อพระคริสต์” (ฟิลิปปี 1:13) เปาโลได้เป็นพยานแก่ทุกคน แม้แต่ผู้คุมในคุก ทุกคนรู้ว่าเปาโลถูกจำจอง เพราะเป็นคริสเตียนและเขาไม่ละอายที่จะเป็นพยาน ท่านรักพระเยซูคริสต์และไม่หยุดที่จะเป็นพยาน แม้กระทั่งอยู่ในการทดลองก็ตาม

มีสิ่งหนึ่งที่เกิดขึ้นจากการถูกจำจองของท่านเปาโล **“ที่นี้มีส่วนมากได้เกิดความไว้วางใจ ในองค์พระเจ้าผู้เป็นเจ้า เนื่องด้วยการจำจองของข้าพเจ้า เนื่องด้วยการจำจองของข้าพเจ้า และพวกเขามีใจกล้าขึ้น ที่จะกล่าวพระวาทะของพระเจ้าโดยปราศจากความกลัว” (ฟิลิปปี 1:14)** เมื่อคริสเตียนคนอื่นเห็นเปาโล เผชิญกับการทดลองด้วยความกล้าหาญ เขาได้รับกำลังใจที่จะเป็นพยานฝ่ายพระคริสต์ด้วยใจกล้าหาญ

เช่นเดียวกันความทุกข์ยากลำบากของเราสามารถที่จะเกิดผลได้ เราสามารถเผชิญกับความยากลำบากด้วยความกล้าหาญเหมือนเปาโลได้ โดยการช่วยเหลือของพระเจ้า และการทดลองนั้นจะกลายเป็นพระพรสำหรับเราและคนอื่นๆ

กิจกรรม

เปิดโอกาสให้ผู้เรียนบางคน เป็นพยานเกี่ยวกับการทดลองที่เคยเกิดขึ้นกับเขา และการทดลองที่เกิดขึ้นนั้น เป็นผลดีต่อชีวิตของเขาอย่างไร?

อ่าน กิจการ 16:22-26

คำถาม ทำไมเปาโลและซิลาสจึงร้องเพลง มีความชื่นชมยินดีในขณะที่ถูกจำจองอยู่ในเมืองฟีลิปปี?”

เมื่อเปาโลถูกจำจองอยู่ที่กรุงโรม ท่านมีความชื่นชมยินดี เพราะว่าข่าวประเสริฐได้แผ่แพร่ออกไปคริสเตียนหลายคนมีใจกล้าขึ้นแม้ท่านจะไม่แน่ใจว่า ทุกคนที่ประกาศนั้นมีเจตนาอย่างไร ท่านก็มีความชื่นชมยินดี เพราะว่าข่าวประเสริฐถูกประกาศไป (ฟิลิปปี 1:18)

คำถาม “เปาโลสามารถมีความชื่นชมยินดีได้อย่างไรแม้จะต้องเผชิญความตาย?”

เพราะความชื่นชมยินดีของเปาโลไม่ได้ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ แต่กลับเป็นความชื่นชมยินดีในพระเยซูคริสต์ ผู้ที่เปาโลกำลังปรนนิบัติรับใช้ด้วยการประกาศ แม้ว่าเปาโลจะต้องเผชิญการทดลองบ่อยๆ ในลักษณะต่างๆ จนกระทั่งถูกจำจอง เหตุการณ์เหล่านี้ไม่อาจหยุดเปาโลในการประกาศและเป็นพยานเพื่อพระคริสต์ได้ เปาโลกลับใช้เหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับชีวิตของท่าน หนุนใจในเมืองฟีลิปปี ให้มีความชื่นชมยินดีในพระเจ้า

เปาโลได้เป็นแบบอย่างแก่คริสเตียนในเมืองฟีลิปปี และเราซึ่งเป็นคริสเตียนในปัจจุบันด้วยชีวิตของท่านว่า เราสามารถมีความชื่นชมยินดีได้ แม้จะต้องเผชิญการทดลองหรือกระทั่งเผชิญกับความตาย เพราะพระเยซูคริสต์จะเป็นผู้ประทานสันติสุขและความอึดใจอย่างสม่ำเสมอ ท่ามกลางสิ่งแวดล้อมที่ดูเหมือนจะเลวร้ายและนั่นก็หมายความว่า เราจะต้องมีความสัมพันธ์ที่ดีกับพระเยซูอย่างสม่ำเสมอด้วยเช่นกัน

“เหตุฉะนั้น เมื่อเราได้เป็นคนชอบธรรมเพราะความเชื่อแล้ว เราจึงมีสันติสุขในพระเจ้า ทางพระเยซูคริสต์เจ้าของเรา โดยทางพระองค์เราจึงได้เข้าไปร่วมพระคุณ ที่เรายืนอยู่แล้วเราชื่นชมยินดีในความไว้วางใจ

ว่าจะได้มีส่วนในพระสิริของพระเจ้า ยิ่งกว่านั้นเราชื่นชมยินดี ในความทุกข์ยากขอเราด้วย เพราะเรารู้ว่า ความทุกข์ยากนั้น ทำให้เกิดความอดทน และความอดทนทำให้เห็นว่า เราเป็นคนที่พระเจ้าทรงใช้ได้ และการที่เราเห็นเช่นนั้น ทำให้เกิดมีความหวังใจ” โรม 5:1-4

นำไปใช้ชีวิตประจำวัน

เราจะสรุปสิ่งสิ่งที่เราเรียนมาวันนี้ด้วยหัวข้อดังต่อไปนี้

1. คริสเตียนทุกคนต้องเผชิญกับการทดลอง

2. ความทุกข์ยากลำบากมักจะมีพระพรซ่อนอยู่เบื้องหลังเสมอ

3. คริสเตียนควรเผชิญกับการทดลองด้วยความชื่นชมยินดี ไม่ใช่ด้วยใจที่ขมขื่น

สำหรับเปาโลสิ่งสำคัญในชีวิตคริสเตียนคือ การถวายเกียรติยศแด่พระเจ้า โดยการดำเนินชีวิตให้สมกับพระเยซูคริสต์ ฟิลิปปี 1:27-28

เราอาจได้รับการทดลองอย่างหนึ่งอย่างใดในขณะนี้ อย่าท้อใจ แต่จำไว้ว่า พระทรงสามารถทำให้ประสบการณ์ที่ยุ่งยากกลายเป็นพระพรที่ดีเลิศสำหรับเราได้

สำแดงชีวิตของเราเองให้คนอื่นเห็นว่าพระเยซูคริสต์เป็นหนึ่งในชีวิต แม้ว่าจะมีอะไรเกิดขึ้นพระองค์เป็นสิ่งที่แรกที่เราจะเลือก

ปิดการศึกษาพระคัมภีร์ด้วยการอธิษฐาน

บทที่ 6

พร้อมที่จะอยู่พร้อมที่จะตาย

เป้าหมายบทเรียน

ช่วยให้นักเรียนเข้าใจว่า เขาควรต้องพร้อมที่จะรับใช้พระเจ้า แม้ว่าต้องสูญเสียชีวิต

ข้อพระคัมภีร์

1 โครินธ์ 15:54-55, ฟิลิปปี 1:19-26, มัทธ 10:39, 5:14-16

ข้อท่องจำ

“พระคริสตเจ้าได้ทรงรับเกียรติในร่างกายของข้าพเจ้าเสมอ แม้จะโดยชีวิตหรือโดยความตาย เพราะว่าสำหรับข้าพเจ้านั้นการมีชีวิตอยู่ก็เพื่อพระคริสต์และการตายก็ได้ทำไว้”

ฟิลิปปี 1:20-21

นำสู่บทเรียน

ในอดีตทหารนโปเลียนขึ้นชื่อว่า “กองทัพที่เข้มแข็ง” ไม่มีใครสู้ได้ กิตติศัพท์ของกองทัพนโปเลียนก็เลื่องลือไป จนเป็นเหตุให้กองทัพอียิปต์สงสัย จึงออกกฎหมายเชิญกองทัพนโปเลียนมาฝึกซ้อมร่วมกับกองทัพอียิปต์ ในระหว่างการฝึกนายทหารถามขึ้นว่า.....

นายทหารอียิปต์

: ท่านมีเคล็ดลับอะไรถึงได้กองทัพที่เข้มแข็งเช่นนี้

นายทหารนโปเลียน : (ไม่ตอบ) แต่หันไปเรียกพลทหารปีแอร์ สั่งว่า.....พลทหารปีแอร์ตรง,พลทหารปีแอร์ขวาหัน, พลทหารปีแอร์หน้าเดิน,

(พลทหารปีแอร์ก็ทำตามสั่งอย่างซิงซัง)

นายทหารนโปเลียน : พลทหารปีแอร์ท่านรักจักพรรดิฝรั่งเศสไหม?

พลทหารปีแอร์ : รักครับผม

นายทหารนโปเลียน : หน้าเคิน (ขณะที่พลทหารปีแอร์เดินอยู่นั้น ก็ได้มาถึงปากเหว) พลทหารปีแอร์หยุดพลทหารปีแอร์ท่านพร้อมจะเพื่อฝรั่งเศสใหม่

พลทหารปีแอร์ : พร้อมครับผม

นายทหารนโปเลียน : หน้าเคิน.....

นายทหารอียิปต์ถึงกลับยอมรับจริงๆว่าทหารเข้มแข็งไคเพราะการเชื่อฟัง และความจงรักภักดีของนายทหารปีแอร์ที่มีต่อกษัตริย์และต่อประเทศชาติของตน

เช่นเดียวกัน การที่เห็นแผ่นดินของพระเจ้าขยายออกไปได้ก็ต้องอาศัยคริสเตียนที่ถวายตัวเข้ามาเป็นทหารหาญของพระเจ้าพร้อมที่จะเชื่อฟัง และจงรักภักดีต่อพระองค์แม้ว่าจะมีชีวิตอยู่หรือหรือตายไป กเพื่อถวายเกียรติสูงสุดแด่พระเจ้า ผู้ประทานความรอดแก่เรา

พระคัมภีร์บอกว่า “**ผู้ที่เอาชีวิตของตนรอดจะกลับเสียชีวิต แต่ผู้ที่สูญเสียชีวิตของตนเพราะเห็นแก่เราก็จะได้ชีวิตรอด**” (มัทธิว 10:39)

ศึกษาพระคัมภีร์

1.พร้อมที่จะตาย

1 โครินธ์ 15:54-55, ฟิลิปปี 1:19-21

ความตาย เป็นเรื่องที่เราไม่ชอบพูดถึงมากนัก แต่ทุกคนต้องเผชิญกับความตาย เปาโลไม่กลัวความตายและท่านได้เขียนไว้ว่า

“เพราะว่าสำหรับข้าพเจ้านั้น การมีชีวิตอยู่ก็เพื่อพระคริสต์ และการตายก็ได้กำไร” ฟิลิปปี 1:21

คำถาม “ทำไมเปาโลจึงถือว่าการตายได้กำไร?”

ตามพระคัมภีร์เกิดขึ้นในวินาทีที่วิญญาณออกจากร่างกายไปสวรรค์ รับชีวิตนิรันดร์ ส่วนร่างกายถูกฝังกลายเป็นดิน ซึ่งความตายนี้มนุษย์ทุกคนต้องเผชิญกับมัน (ฮีบรู 9:27)

การที่เปาโลถือว่าการตายได้กำไรก็เพราะว่าท่านได้พบกับพระเยซูคริสต์ ผู้ซึ่งยกโทษความผิดบาปของท่าน ท่านจึงพ้นจากการพิพากษา แต่มีส่วนเข้าไปสู่การรับชีวิตนิรันดร์ ด้วยเหตุนี้ท่านจึงถือว่าเป็นกำไร เพราะความรอดเป็นสิ่งที่ได้มาเปล่าๆ โดยผ่านทางพระคุณของพระเจ้าคือพระเยซูคริสต์ ด้วยเหตุนี้ท่านจึงมั่นใจว่า หากท่านตายไปท่านก็จะอยู่กับพระคริสต์บนสวรรค์เป็นนิรันดร์ และนี่ไม่ใช่เป็นกำไรเฉพาะเปาโลเท่านั้น แต่เป็นกำไรของเราทุกคนที่เป็นคริสเตียนด้วย

กิจกรรม

ให้ผู้เรียนค้นคว้าข้อพระคัมภีร์ที่พูดถึงความตาย และอ่านข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ สดุดี 48:14, 116:15, สุกายิต 11:19, 12:28, โรม 6:23, 1 โครินธ์ 15:54-55, ฮีบรู 2:14, วิวรรณ์ 21:14

หลังจากนั้นให้ผู้เรียนเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่าเห็นด้วยหรือไม่ ทำไม?

2. พร้อมที่จะอยู่ ฟิลิปปี 1:22-24

ในฐานะที่เราเป็นคนไทย เราต้องอยู่ภายใต้กฎหมายหรือเชื่อฟังกฎหมายไทยหรือไม่? และถ้าวันหนึ่งเมืองไทยมีกฎหมายห้ามประกาศพระคริสต์ ห้ามแจกใบปลิวหรือเป็นพยานเราจะทำอย่างไร?

(เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ร่วมอภิปรายหรือแสดงความคิดเห็น)

ขณะที่เปาโลเขียนจดหมายฉบับนี้ จักรพรรดิของกรุงโรม คือจักรพรรดิเนโรได้เริ่มข่มเหงคริสเตียนอย่างโหดร้าย ทำให้ท่านรู้สึกว่าคุณชีวิตไม่มีความแน่นอน แต่ท่านก็พร้อมอยู่เสมอ ถ้าความตายมาถึงท่านก็จะไปอยู่กับพระเยซูคริสต์ชั่วนิรันดร์ และในเวลาเดียวกันท่านก็พร้อมที่จะมีชีวิตอยู่เพื่อพระเจ้า

“ข้าพเจ้าลังเลใจอยู่ระหว่างสองฝ่ายนี้ คือข้าพเจ้ามีความปรารถนาที่จะจากไปเพื่ออยู่กับพระคริสต์ ซึ่งประเสริฐกว่ามากนัก แต่การที่ข้าพเจ้ายังมีชีวิตอยู่ในร่างกายนี้ก็จำเป็นมากสำหรับพวกท่าน” (ฟิลิปปี 1:23-24)

แม้ว่าเปาโลจะรู้สึกถึงความไม่แน่นอนในชีวิต ท่านก็ยังดำเนินชีวิตตามน้ำพระทัยของพระเจ้า เช่นเดียวกันเราควรมีทำที่การดำเนินชีวิตเหมือนเปาโล ซึ่งบางคนอาจจะคิดว่าการมีชีวิตอยู่เพื่อพระคริสต์

เป็นชีวิตที่น่าเบื่อหน่าย ขาดความชื่นชมยินดี ถ้าเรามีทำที่ถูกต้องจะเห็นว่าการมีชีวิตอยู่เพื่อพระคริสต์ทำให้เราประสบความสำเร็จและมีความชื่นชมยินดีอยู่เสมอ

มีข้อเสนอ 3 ประการในการอยู่เพื่อพระคริสต์

2.1 มีชีวิตอยู่โดยการอธิษฐาน

เราต้องอธิษฐานและอ่านพระคัมภีร์อยู่เสมอ การเฝ้าพระเจ้าส่วนตัวไม่ควรขึ้นอยู่กับอารมณ์ส่วนตัวของเรา เราควรอธิษฐานแม้จะมีความสุข หรือ โศกเศร้าซึ่งจะทำให้เรามีความชื่นชมยินดีในชีวิตประจำวัน

2.2 มีชีวิตอยู่โดยการเป็นพยานฝ่ายพระคริสต์

สำหรับเปาโลเป้าหมายแรกในชีวิตคือ การนำข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์ไปสู่ประชาชนทุกหนทุกแห่ง โดยเหตุนี้เองท่านถึงถูกจับและติดคุก แต่ท่านก็ยังมีความชื่นชมยินดีโดยการนำผู้อื่นมารู้จักกับพระเยซูคริสต์ ซึ่งเราสามารถมีความชื่นชมยินดีได้เช่นเดียวกันเมื่อเราเป็นพยานแก่คนอื่น

2.3 มีชีวิตอยู่โดยการสำแดงพระคริสต์ด้วยชีวิตของตน คือถวายเกียรติแต่พระเจ้าในการดำเนินชีวิตที่เป็นแบบอย่างแก่คนอื่น ฉวยโอกาสที่จะประกอบการดีเสมอ

มัทธิว 5:14-16 “ **ท่านทั้งหลายเป็นความสว่างของโลก นครซึ่งอยู่บนภูเขาจะปิดบังไว้ไม่ได้ เมื่อจุดตะเกียงแล้วไม่มีใครเอาถังครอบไว้ ย่อมตั้งไว้บนเชิงตะเกียง จะได้ส่องสว่างแก่ทุกคนบนเรือนั้น ท่านทั้งหลายก็เหมือนกับตะเกียง จงส่องสว่างแก่คนทั้งปวงเพื่อว่าเมื่อเขาได้เห็นความดีที่ท่านทำ เขาจะได้สรรเสริญพระบิดาของท่านผู้ทรงอยู่ในสวรรค์**”

3.พร้อมที่จะรับใช้ ฟิลิปปี 1:25-26

แม้ว่าเปาโลจะเผชิญกับความตายรอบด้าน ท่านยังพร้อมที่จะรับใช้เพราะท่านเรียนรู้ว่าการได้รับใช้พระเจ้าและผู้อื่นนั้น ทำให้ท่านมีความชื่นชมยินดี ไม่กังวลถึงความปลอดภัยของตนเอง ท่านจึงอยู่เพื่อจะรับใช้พระเจ้าและพี่น้องคริสเตียน

“เมื่อข้าพเจ้าแน่ใจอย่างนี้แล้ว ข้าพเจ้าก็ทราบที่ข้าพเจ้าจะยังอยู่ คืออยู่กับท่านเพื่อท่านจะจำริญขึ้น และชื่นชมยินดีในความเชื่อ” (ฟิลิปปี 1:25)

ทุกวันที่มีชีวิตอยู่เป็น โอกาสที่จะรับใช้พระเจ้าแต่อาจจะมีปัญหาว่าเราจะรับใช้พระเจ้าได้อย่างไร?

คำถาม “ในปัจจุบันนี้ มีอะไรบ้างที่เราจะทำเพื่อพระเจ้าได้?”

เปิดโอกาสให้ผู้เรียนตอบ และเขียนคำตอบบนกระดานถ้าผู้เรียนไม่ได้ตอบข้อความต่อไปนี้ ครูควรเขียนลงบนกระดานด้วย

1. แสดงท่าทีที่ร่าเริง แจ่มใสเสมอ
2. ให้เกียรติแก่ผู้อื่น
3. พร้อมที่จะช่วยผู้อื่น
4. สำแดงความรักของพระเจ้าแก่ผู้อื่น
5. เป็นพยานเรื่องพระเจ้าแก่คนอื่น
6. ดำเนินชีวิตคริสเตียนทั้งที่บ้าน ที่โรงเรียน และสังคม

เหมือนเปาโลพร้อมที่จะรับใช้พระเจ้า และผู้อื่น อนุชนในโลกปัจจุบันสามารถรับใช้พระเจ้าและผู้อื่นได้ เช่นเดียวกับเราไม่ควรจะรับใช้ผู้อื่นเพื่อจะรับค่าตอบแทน แต่ความพอใจ สันติสุขความชื่นชมยินดีที่เราได้รับก็เป็นค่าตอบแทนที่ดีกว่าของอื่นๆ มาก

นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

ถ้าเราต้องการประสบผลสำเร็จในชีวิตอย่างหนึ่งอย่างใด เราจำเป็นต้องเตรียมตัวให้พร้อม ในชีวิตของเปาโล เราจะเห็นว่ามีความพร้อมฝ่ายวิญญาณ อาจจะสรุปคำพูดของเปาโลในฟิลิปปี บทที่ 1 ได้ว่า “**ข้าพเจ้าพร้อมที่จะตายหรือพร้อมที่จะอยู่ เพื่อรับใช้พระเจ้าและพี่น้องคริสเตียน**”

เมื่อสังเกตว่า เราต้องการความพร้อมฝ่ายวิญญาณ เราอาจจะต้องแก้ไขบางสิ่งบางอย่างในชีวิต ให้เราคิดว่าชีวิตฝ่ายวิญญาณของเราเป็นอย่างไร ถ้ารู้ว่าบกพร่องให้สารภาพสิ่งที่รู้สึกว่าจะไม่ถูกต้องกับพระเยซู

คริสต์เจ้า และเริ่มต้นใหม่โดยมีแบบแผนในการอธิษฐาน อ่านพระคัมภีร์อย่างสม่ำเสมอ ควรตั้งเวลาหนึ่งไว้สำหรับการเข้าเฝ้าพระเจ้าส่วนตัว ซึ่งไม่ควรละเลย แม้มีกิจวัตรประจำวันมากมาย

สำหรับการรับใช้พระเจ้านั้น เราควรรหาโอกาสที่จะปรนนิบัติผู้อื่น เราจะพบว่าชีวิตของเรามีความหมายและชื่นชมยินดี

กิจกรรม

ก่อนการอธิษฐานปิด นำผู้เรียนร้องเพลง “พระเจ้าทรงสัมผัสฉันวันนี้” ขณะที่ร้องเพลงควรเปิดโอกาสนี้ที่จะหนุนใจ ผู้เรียนให้ถวายตัวของเขาแก่พระเจ้า เพื่อตอบสนองบทเรียน ให้เขาพร้อมที่จะตายและพร้อมที่จะรับใช้พระเจ้า

บทที่ 7

พระคริสต์แบบอย่างสำหรับเรา

เป้าหมายบทเรียน

ช่วยให้นักเรียนเข้าใจว่าพระคริสต์ทรงเป็นแบบอย่างสำหรับชีวิตของเราและหนุนใจให้นักเรียนมีความตั้งใจที่จะดำเนินชีวิตติดตามพระคริสต์ตามแบบอย่างของพระองค์

ข้อพระคัมภีร์

สดุดี 22:1, 6:14-18, อิสยาห์ 53:3-5, 2โครินธ์ 5:9, ฟิลิปปี 2:1-11

ข้อท่องจำ

“ท่านจงมีน้ำใจต่อกันเหมือนอย่างที่มีในพระเยซูคริสต์ พุทฺรงสภาพของพระเจ้าแต่มิได้ทรงถือว่า การเท่าเทียมกับพระเจ้านั้นเป็นสิ่งที่จะต้องยึดถือ แต่ได้กลับทรงสละและทรงรับสภาพทาส ทรงถือกำเนิดเป็นมนุษย์” ฟิลิปปี 2:5-7

นำสู่บทเรียน

ในฟิลิปปีบทที่ 2 เปาโลให้หลักสำหรับความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันของคริสเตียน ซึ่งมีหลักสี่ประการ

“หลัก 4 ประการที่เปาโลพูดถึงนั้นมีอะไรบ้าง?”

ประการแรก คือ การเร้าใจ หมายถึง การกระตุ้นในทางที่ดี

ประการที่สอง คือ การหนุนน้ำใจในความรักที่มีความหมายเหมือนประการแรก

ประการที่สาม คือ การมีส่วนร่วมกับพระวิญญาณ หมายถึง การเข้าร่วมกับพระวิญญาณบริสุทธิ์

ประการที่สี่ คือ การรักใคร่เอ็นดู และเห็นอกเห็นใจ เป็นอีกส่วนหนึ่งของการเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน

ในฟิลิปปีบทที่ 2:2 เปาโลได้พูดว่าถ้าพี่น้องฟิลิปปีติดตามหลักเกณฑ์เหล่านี้แสดงว่า ชีวิตของเรามีความสัมพันธ์กับพระวิญญูณบวิสุทธิซึ่งจะทำให้มีความสามัคคีธรรมในคริสตจักรด้วย เมื่อพี่น้องมีใจรู้สึกอย่างเดียวกันและคิดพร้อมเพรียงกันจะทำให้อิทธิฤทธิ์เปาโลมีความยินดีเต็มเปี่ยม ท่านได้ตักเตือนเขาเพื่อจะไม่เห็นแก่ประโยชน์ของตนเองฝ่ายเดียว แต่ให้แสดงความถ่อมใจต่อคนอื่น คริสเตียนที่อยู่ในพระคริสต์และมีความสามัคคีธรรมจะไม่ทำอะไรในทางชิงดี ชิงเด่นกัน หรือถือดีโดยไม่เห็นแก่ผู้อื่น เมื่อเราเป็นอวัยวะในพระกายของพระคริสต์ เราพยายามให้มีความสามัคคีธรรมเพื่อเป็นการสำแดงความรักของพระเจ้า ซึ่งเราทำได้โดย รับเอาแบบอย่างของพระเยซูคริสต์

ศึกษาพระคัมภีร์

1.พระคริสต์แบบอย่างในการเสียสละ: ฟิลิปปี 2:1-4

ไม่มีใครบังคับให้พระเยซูคริสต์สละสวรรค์และตายเพื่อความผิดบาปของมนุษย์ แต่พระองค์ทรงยอมกระทำด้วยความรัก ด้วยไม่เห็นแก่เกียรติยศของพระองค์เอง

กิจกรรม

เขียนบนกระดานว่า “**ความไม่เห็นแก่ตัว** หมายถึง.....” ให้ผู้เรียนตอบโดยใช้คำๆเดียวกันหรือประโยคสั้นๆ จดคำตอบบนกระดาน หลังจากนั้นให้ครูเขียนว่า “พระเยซูคริสต์ได้แสดงความไม่เห็นแก่ตัวโดย.....” แล้วเขียนคำตอบบนกระดาน

ขณะที่พระเยซูคริสต์อยู่บนโลกนี้ ตลอดเวลาที่มีประชาชนมาห้อมล้อมพระองค์ เหตุเพราะความรักที่บริสุทธิ์ ความเห็นแก่ผู้อื่น จึงทำให้พระองค์เห็นความต้องการของผู้อื่นก่อนความต้องการของตนเอง พระองค์ทรงปรนนิบัติประชาชนที่มีความลำบาก โดยรักษาร่างกายที่เจ็บปวด จิตใจที่ฟกช้ำ ยกโทษความผิดบาปและช่วยในความต้องการอื่นๆด้วย

เปาโลหนุนใจให้คริสเตียนชาวฟิลิปปี แสดงความไม่เห็นแก่ตัวตามแบบอย่างของพระเยซูคริสต์และชีวิตประจำวันต่อผู้อื่น แล้วบอกว่า

“อย่าทำสิ่งใดในทางชิงดีกันหรือถือดีแต่จงมีใจถ่อมถือว่าคนอื่นดีกว่าตัว อย่าให้ต่างคนต่างเห็นแก่ประโยชน์ของตนฝ่ายเดียว แต่จงเห็นแก่ประโยชน์ของคนอื่นๆด้วย” (ฟิลิปปี 2:3-4)

2.พระคริสตเจ้าแบบอย่างของการถ่อมตัว ฟิลิปปี 2:5-7

“ท่านจงมีน้ำใจต่อกัน เหมือนอย่างที่มีในพระเยซูคริสต์ ผู้ทรงสภาพของพระเจ้า แต่มิได้ทรงถือว่า การเท่าเทียมกับพระเจ้านั้น เป็นสิ่งที่ต้องยึดถือ แต่ได้กลับทรงสละและทรงรับสภาพทาส ทรงถือกำเนิด เป็นมนุษย์” (ฟิลิปปี 2:5-7)

กิจกรรม

ใช้เวลาผู้เรียน 5-7 นาที เขียนฟิลิปปี 2:5-7 โดยใช้ข้อความของเขาสอง ให้หลายคนอ่านที่ตน เขียนให้เพื่อนฟัง

“เปาโลหมายถึงอะไร? เมื่อท่านได้บอกว่าจงมีน้ำใจเหมือนอย่างที่มีในพระเยซูคริสต์”

เราควรมีท่าที ความคิด เหมือนอย่างพระเยซูคริสต์ เมื่อพระองค์ทรงเผชิญกับการทดลอง ความทุกข์ยากลำบากจนถึงความมรณาที่กางเขน เมื่อเกิดความรู้สึกว่าเราต้องการเรียกร้องสิทธิ อวดดี และแสวงหาประโยชน์ของเราเอง ให้เราคิดถึงพระเยซูคริสต์ว่า พระองค์เคยทำแบบนั้นหรือเปล่า แม้ว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้า พระองค์ทรงสละสง่าราศีและสิทธิของพระองค์ เพื่อที่จะมาเป็นมนุษย์ในโลกแห่งความผิดบาป เพราะพระองค์ทรงทราบว่า เป็นวิธีเดียวเท่านั้นที่มนุษย์จะคืนดีกับพระเจ้าได้

เมื่อพระองค์ทรงอยู่ในโลก พระองค์ทรงเป็นมนุษย์อย่างสมบูรณ์ ไม่มีนิสัยความผิดบาปเหมือนอย่างมนุษย์ พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าและทรงเป็นมนุษย์ คือ ทรงรับสภาพอย่างทาส

3.พระคริสตเจ้าแบบอย่างในการเชื่อฟัง สดุดี 22:1, 6:14-18, อิส 53:3-5,

ฟิลิปปี 2:8

“และเมื่อทรงปรากฏพระองค์ในสภาพมนุษย์แล้ว พระองค์ก็ทรงถ่อมพระองค์ลงยอมเชื่อฟังจนถึงความมรณา กระทั่งความมรณาที่ไม่กางเขน” (ฟิลิปปี 2:8)

เราได้เห็นการถ่อมใจของพระเยซูคริสต์ พระองค์ไม่ได้เพียงแต่สละสง่าราศีของพระองค์ในสวรรค์ เพื่อจะรับสภาพเป็นมนุษย์ แต่พระองค์ได้ถ่อมพระองค์ลง ยอมเชื่อฟังจนถึงความมรณาที่ไม่กางเขน

อิสยาห์ได้พยากรณ์ถึงความถ่อมตัว และความทุกข์ทรมานของพระเยซูคริสต์ (อ่าน อิสยาห์ 53:3-5) ในพระคัมภีร์ เราพบอีกตอนที่พยากรณ์ถึงความทุกข์ทรมานของพระเยซูคริสต์บนไม้กางเขน ในสดุดี 22:1,

6:14-18 ช่วงเวลาที่ลำบากที่สุดของพระเยซูคริสต์บนไม้กางเขน คือช่วงที่พระองค์ตัดขาดจากพระบิดา (มาระโก 15:34) จะเห็นว่าพระเยซูคริสต์ได้ผ่านความตายโดยพระองค์เอง พระองค์ไม่ได้ทำความผิดประการใด แต่ทรงรับความผิดบาปของมนุษย์ทุกคน ทุกชาติ และทุกสมัย

(ให้ผู้เรียนอ่าน 2 โครินธ์ 5:21)

พระเยซูคริสต์ผู้รับใช้ที่เชื่อฟัง ได้สละสง่าราศีอันสูงสุดลงไปสู่ความมิดมิดของนรก พระองค์ทรงเป็นแบบอย่างที่สุดในการเสียสละ การถ่อมตัวและการเชื่อฟังเพราะความรักของพระเจ้าอยู่ในพระเยซูคริสต์ครบบริบูรณ์

คำถาม เราจะปฏิบัติตามแบบอย่างของพระเยซูคริสต์ในการเสียสละ ถ่อมตัว และการเชื่อฟังได้อย่างไร? (ให้ผู้เรียนมีโอกาสตอบออกความคิดเห็นและเสนอวิธีต่างๆ)

4. พระคริสต์สมควรได้รับการนมัสการ 2 โครินธ์ 5:19, ฟิลิปปี 2:9-11

“เหตุฉะนั้นพระเจ้าจึงได้ทรงยกพระองค์ขึ้นอย่างสูง และได้พระนามเหนือนามทั้งปวงให้แก่พระองค์ เพื่อพระนามนั้น ทุกเข่าในสวรรค์ ที่แผ่นดินโลกใต้พื้นแผ่นดินโลก จะคุกลงกราบพระเยซู และเพื่อทุกสิ่งจะยอมรับว่า พระเยซูคริสต์ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า อันเป็นการถวายพระเกียรติแด่พระบิดาเจ้า” (ฟิลิปปี 2:9-11)

เมื่อแผนการแห่งความรอดสำเร็จแล้ว พระเจ้าทรงให้พระเยซูคริสต์คืนพระชนม์ และยกพระองค์ขึ้นอย่างสูง ด้วยฤทธิ์เดชอันเดียวกัน พระเยซูคริสต์ได้ทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า พระองค์ได้ทรงชนะความผิดบาปและความตาย ทรงทำให้มนุษย์คืนดีกับพระเจ้า (อ่าน 2 โครินธ์ 5:19) เนื่องจากเราเป็นมนุษย์ การเข้าใจถึงการเสียสละของพระเยซูคริสต์จึงจำกัด อย่างไรก็ตาม เราสามารถที่จะขอบพระคุณพระองค์ถึงสิ่งที่พระองค์ทรงเสียสละเพื่อเรา พระวิญญาณบริสุทธิ์ช่วยเราในการยกย่องสรรเสริญ นมัสการพระผู้ช่วยให้รอดอันประเสริฐของเรา

นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

หลายคนอาจเผชิญกับความไม่ยุติธรรมและการข่มเหงในชีวิต แต่ไม่มีใครรับมากเหมือนพระเยซูคริสต์ ซึ่งเมื่อเปรียบกันแล้วความยากลำบากที่ได้รับก็เป็นเรื่องที่เล็กน้อยมาก ฉะนั้นเราควรพยายามอดทนให้อภัยและมองข้ามความผิดของคนอื่น อีกประการหนึ่งเมื่อเราเข้าใจว่าพระเยซูคริสต์ได้ทรงทนทุกข์ทรมานเพราะทรงรักเรา เราควรแสดงความกตัญญู โดยการถวายตัวเราเองต่อพระองค์ วันที่ทุกคนจะถูกเข่าลงและยอมรับว่า พระเยซูคริสต์ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าจะมาถึง วันนั้นจะเป็นวันแห่งความโศกเศร้า สำหรับผู้ไม่เชื่อพระองค์ 2 โครินธ์ 6:2 ได้กล่าวว่า **“นี่แน่ะ บัดนี้เป็นเวลาอันชอบธรรม นี่แน่ะ บัดนี้เป็นเวลาแห่งความรอด”**

“ดังนั้น ถ้าเราละเลยความรอดอันยิ่งใหญ่แล้วเราจะรอดพ้นไปอย่างไรได้” ฮีบรู 2:3

ฉะนั้นเราควรรับเอาพระเยซูคริสต์เดี๋ยวนี้ เพื่อจะรับสิทธิ์ที่พระองค์ทรงประทานให้ เพื่อจะเป็นเหมือนพระเยซูคริสต์ และติดตามแบบอย่างของพระองค์ เราจำเป็นต้องยอมรับพระองค์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดแล้วเราจะสามารถดำเนินชีวิตตามแบบอย่างของพระองค์ได้

กิจกรรม

แจกการ์ด 3”X 5” คนละใบ ให้ผู้เรียนเขียนในการ์ดถึงสิ่งที่เราต้องการเป็นเหมือนพระเยซูมากที่สุด ให้เขาติดตัวไว้เพื่อกันลืมในการอธิษฐานขอพระเจ้า เพื่อช่วยเขาที่จะสามารถทำสิ่งนั้นได้

ฉันต้องการเป็นเหมือนพระเยซูมากที่สุด

ปิดการศึกษาพระคัมภีร์โดยการจับมือกันเป็นวงกลม อธิษฐานเผื่อซึ่งกันและกันเพื่อจะมีกำลังใจ การมีท่าที และการดำเนินชีวิตเหมือนพระเยซูมากยิ่งขึ้น

บทที่ 8

ดวงสว่างในโลกแห่งความมืด

เป้าหมายบทเรียน

ช่วยให้ผู้เรียนรู้ว่าคริสเตียนชีวิตที่ส่องสว่างแก่ผู้อื่น และเราสามารถมีชีวิตประจำวันส่องแสงสว่างแก่ผู้อื่นได้

ข้อพระคัมภีร์

มัทธิว 5:14-16, ฟิลิปปี 2:12-30

ข้อท่องจำ

“ท่านทั้งหลายก็เหมือนกับตะเกียง จงส่องสว่างแด่คนทั้งปวง เพื่อว่าเมื่อเขาได้เห็นความดีที่ท่านทำ เขาจะได้สรรเสริญพระบิดาของท่านผู้ทรงอยู่ในสวรรค์” มัทธิว 5:16

นำสู่บทเรียน

เมื่อกลางวันมีแสงแดด ความสว่างจากดวงไฟก็ไม่จำเป็น แต่เมื่อกลางวันผ่านไปความมืดเข้ามาแทนที่ ความสว่างจากดวงไฟหรือไฟฟ้าก็เป็นสิ่งจำเป็น เมื่อเราเปิดไฟในห้องที่มืดทั้งห้องนั้นก็สว่างเช่นเดียวกัน การร่วมสามัคคีธรรมกับพี่น้องคริสเตียนเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง ยิ่งกว่านี้แสงสว่างก็จำเป็น สำหรับความมืดฝ่ายวิญญาณด้วย เพื่อที่จะนำวิญญาณที่หลงหายมาถึงพระเยซูคริสต์ เราควรมีการสมาคมกับคนที่ไม่เชื่อด้วย เพื่อความรักของพระเจ้าจะผ่านตัวเราสู่คนเหล่านั้น

เมื่อพระเยซูคริสต์อยู่ใน โลกนี้พระองค์ ทรงปรนนิบัติรับใช้ทุกคนที่ต้องการความช่วยเหลือ โดยไม่คำนึงว่าเขาจะเป็นใครและทำอะไร หลายครั้งผู้นำศาสนาในเวลานั้น ตีเคาะพระองค์อย่างรุนแรง แต่พระองค์ก็ยังช่วยเหลือและเป็นมิตรกับคนเหล่านั้น

ศึกษาพระกัมภีร์

1. เชื่อฟังด้วยความรัก (ฟิลิปปี 2:12-13)

“เหตุฉะนั้นพวกที่รักของข้าพเจ้า เมื่อท่านเชื่อฟังทุกเวลาฉันใด ท่านทั้งหลายจงอุตส่าห์ประพฤติ เพื่อให้ได้รับความรอดด้วย ความเกรงกลัวและตัวสันนั้น มิใช่เฉพาะเมื่อข้าพเจ้าอยู่กับท่านเท่านั้น แต่จงยังประพฤติให้มากขึ้นในเมื่อข้าพเจ้าไม่อยู่ด้วย” (ฟิลิปปี 2:12)

เปาโลต้องการให้พี่น้องชาวฟิลิปปีสำแดงลักษณะฝ่ายวิญญาณในการเชื่อฟังด้วยความรักในชีวิตประจำวันของพวกเขา ท่านได้เรียกพี่น้องว่าเป็น “ที่รัก” แทนที่จะใช้อำนาจของอัครทูต แต่ท่านได้เตือนสติในฐานะเขาเป็นเพื่อนที่เคยเชื่อฟังในอดีตและได้อ้อนวอนให้เชื่อฟังมากยิ่งขึ้น เมื่อท่านไม่ได้อยู่ด้วยหมายความว่า ความรักของพี่น้องที่มีต่อเปาโลนั้นเป็นเหตุให้เขาเชื่อฟัง แม้ว่าท่านจะไม่ได้อยู่กับเขาก็ตาม

คำถาม “เปาโลหมายถึงอะไร? เมื่อท่านบอกพี่น้องชาวฟิลิปปีให้ปฏิบัติเช่นนั้น เพื่อให้ถึงความรอด” (ให้เวลาสนทนากัน)

พระเจ้าทรงกระทำความรอดสำเร็จแล้ว ซึ่งไม่จำเป็นต้องอาศัยการกระทำใดใดของเรา เปาโลไม่ได้หมายความว่าพี่น้องจะได้รับความรอดโดยความพยายามของตัวเอง แต่ท่านเตือนว่าการประพฤติต่อกันด้วยความดีและความรักนั้นจะเป็นทางที่พระคุณของพระเจ้าจะทำงานในชีวิตของเขา ความรอดเป็นประตูที่จะนำเข้าสู่ชีวิตใหม่ ที่ผู้เชื่อจะเจริญเติบโตขึ้น โดยฤทธิ์เดชของพระเจ้าทุกวัน

กิจกรรม

กลุ่มย่อย แบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มเล็กๆ ให้แต่ละคนภายในกลุ่มมีโอกาสเป็นพยานถึงความเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีที่เกิดขึ้น หลังจากเขารับเชื่อพระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด และการเปลี่ยนแปลงนั้นมีอิทธิพลต่อบุคคลอื่นอย่างไรบ้าง? ให้เวลา 8-10 นาที หลังจากนั้นทุกคนกลับเข้ามารวมกลุ่ม

สรุปคือ.....บุตรของพระเจ้าจะต้องเจริญเติบโตฝ่ายวิญญาณตลอดเวลา ถ้าเราหยุดและพึ่งพื่อใจในตนเอง เราก็ไม่สามารถเจริญเติบโตต่อไปได้ ฉะนั้นเราต้องเปิดโอกาสแก่พระเจ้าเข้ามาใน

ชีวิตเพื่อตราจะสามารถจะเป็นสื่อความรักของพระเจ้าให้แก่ผู้อื่นได้

คำถาม เปาโลใช้คำว่า “โดยความเกรงกลัวจนและตัวสั่น” นั้นหมายถึงอะไร?

คริสเตียนชาวฟิลิปปีอาจพอฝ้ายวิญญาณของตน ซึ่งเป็นทำที่ที่เป็นอันตราย เพราะว่าเมื่อคริสเตียนพอใจกับตัวเอง เขาก็หยุดเจริญเติบโต ขาดชัยชนะและฤทธิ์เดช ดังนั้นท่านจึงต้องการให้เขารู้จักความบกพร่องของตนเองและให้เขาทราบอีกว่า โดยฤทธิ์เดชของพระเจ้าเท่านั้น เขาจึงสามารถเป็นเหมือนที่พระเจ้าต้องการให้เป็นนั้น ท่านจึงได้บอกว่า

“เพราะว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงกระทำกิจภายในตัวท่าน ให้ท่านมีใจปรารถนาทั้งให้การประพฤติตามขอบพระทัยของพระองค์” (ฟิลิปปี 2:13)

ถ้าหากพี่น้องชาวฟิลิปปีรู้ตนเองนั้นอ่อนแอและบกพร่องเช่นใด เขาจะเกรงกลัวและตัวสั่น เมื่อเปาโลได้เตือนพี่น้องในเรื่องนี้ ท่านได้ชี้แจงว่า พระเจ้าช่วยเขาได้เมื่อพึ่งในพระองค์แทนที่จะพึ่งตนเอง

2. ทำที่และทัศนคติ (ฟิลิปปี 2:14)

“จงกระทำสิ่งสารพัดโดยปราศจากการบ่น และทุมเถียงกัน” (ฟิลิปปี 2:14) เปาโลได้พูดถึงทำที่ที่ไม่ดีนั้นแสดงถึงความบกพร่องฝ้ายวิญญาณเมื่อคริสเตียนไม่ได้ติดตามพระผู้ช่วยให้รอดอย่างใกล้ชิด เขามักจะบ่นเรื่องเล็กๆ น้อยๆ เช่น ดินฟ้าอากาศ สถานการณ์ต่างๆ สิ่งแวดล้อม เป็นต้น เปาโลบอกให้ทำทุกอย่างโดยปราศจากการบ่นและการทุมเถียงกัน

หลายครั้งเราไม่ยอมปฏิบัติตามน้ำพระทัยของพระเจ้า กลับบ่นและแสดงทำที่ที่ไม่ดีซึ่งเป็นการทำลายคำพยานของเรา เราจะเห็นสิ่งนี้จะชนชาติอิสราเอลเมื่อเขาเดินทางผ่านถิ่นทุรกันดาร แม้ว่าพระเจ้าจะประทานสิ่งที่พวกเขาต้องการ โดยการอัศจรรย์ เขายังหาเรื่องบ่นต่อว่าพระเจ้าและเป็นเหตุให้พระเจ้าลงโทษอย่างหนักซึ่งเป็นผลมาจากการไม่เชื่อฟังและไว้วางใจพระเจ้า คริสเตียนควรหลีกเลี่ยงการบ่น และควรมีทำที่ที่ถูกต้องในทุกสถานการณ์และทุกเวลา ทุกคนอยากคบคนที่มองโลกในแง่ดี

ให้ผู้เรียนคิดถึงปัญหานี้..... “เราสามารถดำเนินชีวิตโดยไม่บ่นได้อย่างไร?”

คำตอบฤทธิ์เดชของพระเจ้าเท่านั้น ที่สามารถช่วยให้มีชัยชนะต่อบาป และเป็นกำลังที่จะดำเนินชีวิตให้พอพระทัยพระเจ้าได้

3. คริสเตียนไม่ใช่คนของฝ่ายโลก (มัทธิว 5:14-16, ฟิลิปปี 2:15-18)

อ่านฟิลิปปี 2:15-18 พร้อมกัน

การดำเนินชีวิตคริสเตียนควรจะมีชื่อเสียงและปราศจากตำหนิ ซึ่งการถวายเกียรติยศแด่พระเจ้า ชีวิตบริสุทธิ์ของคริสเตียนในโลกแห่งความมืดโงกวิปลาส เปรียบเหมือนเทียนไขในความมืดมิดแห่งราตรีกาล

“ท่านปรากฏในหมู่พวกเขา ดูกว้างสว่างในโลก จงยึดมั่นในพระวาจาแห่งชีวิต” (ฟิลิปปี 2:15-16)

อ่าน มัทธิว 5:14-16

คริสเตียนที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานของพระเจ้าไม่ได้ถวายเกียรติยศแด่พระเจ้า และไม่สามารถนำผู้อื่นมาถึงพระคริสต์ได้ หลายคนหมดศรัทธาในชีวิตคริสเตียน ที่ประกาศอย่างหนึ่งแต่ดำเนินชีวิตอีกอย่างหนึ่ง คำพยานของคริสเตียนบวกกับชีวิตที่บริสุทธิ์ เป็นที่ยอมรับของผู้อื่น และถวายเกียรติยศแด่พระเจ้า

เหมือนอย่างความสำเร็จโดยฤทธิ์เดชของพระเจ้า การดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์ก็ต้องอาศัยฤทธิ์เดชของพระเจ้าทำงานในชีวิตของแต่ละคนอย่างที่เปาโลได้บอกใน 2 โครินธ์ 3:5 **“มิใช่เราจะคิดถือว่า**

สิ่งหนึ่งสิ่งใดเกิดจากความคิดความสามารถของเราเอง แต่ความสามารถของเรามาจากพระเจ้า”

ในยอห์น 15:5 พระเยซูตรัสว่า **“เราเป็นเถาองุ่น ท่านทั้งหลายเป็นแขนง ผู้ที่เข้าอยู่ในเราและเราเข้าสนิทอยู่ในเขา ผู้นั้นก็จะเกิดผลมาก เพราะถ้าแยกจากเราแล้วท่านจะทำสิ่งใดไม่ได้เลย”** เราไม่สามารถทำอะไรได้ นอกเหนือจากพระเยซูคริสต์ พระองค์ต้องการให้เราพึ่งในพระองค์และเราจะเป็นดวงสว่างเพื่อพระเยซูคริสต์ได้

กิจกรรม

ให้ผู้เรียนเขียนบทความหัวข้อ **“การดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์ปราศจากบาปเกี่ยวข้องกับการเป็นพยานของคริสเตียนอย่างไร?”** อภิปรายร่วมกันในชั้นเรียน

4. สิ่งที่เป็นไปได้ (ฟิลิปปี 2:19-30)

ให้ผู้เรียนอ่าน ฟิลิปปี 2:19-30 เขียนคำถามต่อไปนี้บนกระดาน

1. เปาโลมีเหตุผลอะไรในการยกย่อง ทิโมธี?
2. เอปาโฟรดิทัสกระทำอย่างไรบ้างที่แสดงว่าเขาอุทิศตัวต่อพระเจ้า?

บุตรของพระเจ้าทุกคนสามารถพัฒนาจิตวิญญาณให้สูงขึ้นได้ เปาโลหนุนใจโดยให้คริสเตียน ตัวอย่างที่ได้รับชัยชนะ บุคคลตัวอย่างคนแรก คือ ทิโมธี ซึ่งชาวฟิลิปปีรู้จักกันมานาน ท่านเป็นผู้รับใช้ที่สัตย์ซื่อของพระเจ้าและปรนนิบัติเปาโลอย่างใกล้ชิด ฉะนั้นท่านจึงพูดเกี่ยวกับทิโมธีว่า **“ข้าพเจ้าไม่มีผู้ใดมีน้ำใจเหมือน ทิโมธี เป็นคนเอาใจใส่ทุกข์ของท่านอย่างแท้จริง แต่ท่านก็รู้ถึงคุณค่าของทิโมธีดีแล้วว่าเขาได้รับใช้ร่วมกับข้าพเจ้า ในการประกาศข่าวประเสริฐเหมือนบุตรรับใช้บิดา”** (ฟิลิปปี 2:20, 22)

เพราะว่าทิโมธีได้สัตย์ซื่อต่อผู้รับใช้ของพระเจ้าคือ เปาโล ท่านก็ได้สัตย์ซื่อต่อการรับใช้พระเจ้าด้วย พระเจ้าใช้ทุกคนในความสามารถของเขาโดยวิธีต่างๆ เราทำหน้าที่ใดก็ตามสิ่งสำคัญในสายพระเนตรของพระเจ้า คือ ความสัตย์ซื่อ

บุคคลอีกคนหนึ่งที่มีชัยชนะในชีวิตคริสเตียน คือ เอปาโฟรดิทัส ซึ่งชาวฟิลิปปีมอบให้เป็นผู้นำของขบวนการและส่งข่าวไปถึงเปาโลเมื่อ ท่านมาถึงแล้วท่านก็ไปปรนนิบัติเปาโล อัครทูตเปาโลเรียกเอปาโฟรดิทัสว่า น้อง เพื่อนร่วมงาน และเพื่อนทหารของท่าน แม้ว่าเอปาโฟรดิทัสจะป่วยมากและเกือบสิ้นชีวิต แต่ท่านก็ยังปรนนิบัติเปาโลต่อไป เอปาโฟรดิทัสเป็นคริสเตียนที่ไม่เห็นแก่ตัว สัตย์ซื่อซึ่งแสดงว่าพระราชกิจของพระเจ้าสำคัญกว่าความต้องการของเขาเอง

ชีวิตของบุคคลทั้งสองนี้ เป็นตัวอย่างสำหรับชาวฟิลิปปีในการดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์ซึ่งมีชัยชนะต่อโลกอันชั่วร้ายนี้ ขอให้เราปฏิบัติตามตัวอย่างนี้ด้วยเช่นกัน

กิจกรรม

สรุปบนกระดาน ลักษณะต่างๆของทิโมธี และเอปาโฟรดิทัส ซึ่งเปาโลพูดถึง

ทิโมธี

- ผู้ส่งข่าว (ข้อ 19)
- ไม่เห็นแก่ตัว (ข้อ 21)
- รับใช้อย่างบุตรรับใช้บิดา (ข้อ 22)
- ผู้รับใช้พระเยซูคริสต์ (ข้อ 22)

เอปาโฟรดิทัส

- น้องของเปาโล (ข้อ 25)
- เพื่อนร่วมงาน (ข้อ 25)
- เพื่อนทหาร (ข้อ 25)
- ผู้รับใช้ของชาวฟิลิปปี(ส่งข่าว) (ข้อ 25)
- ปรนนิบัติเปาโล (ข้อ 25)
- เป็นห่วงผู้อื่น (ข้อ 26)
- คนที่น่านับถือ (ข้อ 29)
- เกือบตาย (ข้อ 30)

นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

พระเยซูคริสต์เป็นตัวอย่างที่ครบบริบูรณ์สำหรับเรา พระองค์ทรงมีชีวิตบริสุทธิ์ปราศจากบาป ทรงปรนนิบัติทุกคนที่ต้องการความช่วยเหลือ พระองค์ทรงรักทุกคน พระเยซูคริสต์สอนว่าสาวกของพระองค์ควรส่องแสงสว่างในโลกแห่งความมืดมิด พระองค์เป็นความสว่างของโลก สาวกของพระองค์ควรสะท้อนความสว่างของพระองค์โดยการแบ่งปันความรักกับผู้อื่น

เป้าหมาย สำคัญในกรดำเนินชีวิตคริสเตียนในโลกนี้ คือ การถวายเกียรติยศแด่พระเจ้า การติดตามพระเยซูคริสต์อย่างใกล้ชิดช่วยให้เรามีความสว่างที่สดใส ถ้าเรายังไม่ได้ต้อนรับพระเยซูคริสต์เป็นผู้ช่วยให้รอดของเรา เราสามารถต้อนรับพระองค์ได้วันนี้ พระองค์ทรงต้องการเข้ามาสู่ชีวิตของเราและเปลี่ยนชีวิตของเราให้เป็นแสงสว่างเพื่อพระองค์ได้

ครูควรจบด้วยการนำผู้เรียนอธิษฐาน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนถวายตัว

บทที่ 9

ทำได้อย่างเดียวไม่พอ

เป้าหมายบทเรียน

เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจว่าการทำตัวอย่างเดียวไม่พอและเพื่อหนุนใจให้แสวงหาความชอบธรรมที่มาจากพระเจ้าโดยทางพระเยซูคริสต์

ข้อพระคัมภีร์

ฟิลิปปี 3:1-11

ข้อท่องจำ

“เราจะได้ปรากฏอยู่ในพระวงศ์ไม่มีความชอบธรรมของข้าพเจ้าเอง ซึ่งได้มาโดยธรรมชาติ แต่มีมาโดยความเชื่อในพระคริสต์ เป็นความชอบธรรมซึ่งมาจากพระเจ้าซึ่งขึ้นอยู่กับความเชื่อ” ฟิลิปปี 3:9

นำสู่บทเรียน

กลุ่มอนุชนที่คริสตจักรแห่งหนึ่งมีการศึกษาพระคัมภีร์เสมอ วันหนึ่งครูสอนเรื่องความรอด ซึ่งเป็นสิ่งที่เราจะได้รับโดยการรับเชื่อพระเยซูคริสต์ นิคม ซึ่งเป็นอนุชนคนหนึ่งในกลุ่มได้ถามคำถามที่หลายคนอาจคิดในใจว่า “ถ้ามีคนหนึ่งเป็นคนดีในสายตาของคนทั่วไป ไม่โกหก ไม่หยิบฉวย หรือโหมยของคนอื่น เขาจะรอดได้ไหม?” ให้ผู้เรียนตอบคำถามของนิคมว่า จะตอบเขาอย่างไร?

หลายคนคิดเหมือนนิคม เขาเชื่อว่าความรอดมาจากการดำเนินชีวิตที่ดี สำหรับบางคนก็ยากที่จะเข้าใจว่า ทำไมบางคนที่เป็นคนดีและไปโบสถ์ประจำนั้นยังไม่ได้ความรอด หรือคนที่นับถือศาสนาอย่างเคร่งครัดก็ไม่รอด บทเรียนต่อไปนี้จะช่วยขยายความให้เราเข้าใจ เหตุผลและรู้ถึงคำตอบที่ดีขึ้น จากพระคำของพระเจ้า

ศึกษาพระคัมภีร์

1.ความเชื่อมั่นในสิ่งที่เชื่อถือไม่ได้ (ฟิลิปปี 3:1-6)

“ถึงแม้ว่าข้าพเจ้ามีเหตุที่จะไวใจเนื้อหนัง ถ้าผู้อื่นคิดว่าเรามีเหตุผลที่จะไวใจเนื้อหนัง ข้าพเจ้าก็มีมากกว่าเขาเสียอีก” (ฟิลิปปี 3:3-4)

คำถาม ถ้อยคำเหล่านี้ของเปาโลหมายถึงอะไร?

ถ้าเราจะอธิบายโดยใช้คำพูดของเราเอง ข้อความนี้อาจอ่านได้ว่า

“ถ้าใครมีเหตุผลที่เชื่อว่า เป็นสาเหตุที่จะไปถึงความรอดได้ ข้าพเจ้าก็มี ถ้าใครรอดได้โดยการเป็นคนดี ข้าพเจ้าก็รอดได้” เปาโลพูดเช่นนี้ ไม่ใช่การรอดตัวแต่ท่านหมายถึงก่อนท่านจะพบพระเยซูคริสต์นั้นท่านเป็นคนดี เครื่องศาสนา คำว่า “การไว้ใจเนื้อหนัง” ที่เปาโลกล่าวถึงในที่นี้ หมายถึง คุณสมบัติของท่านทางด้านศีลธรรมและศาสนาซึ่งท่านได้ลำดับไว้ดังนี้

1. เข้าพิธีสูหนัต เมื่อเกิดได้ 8 วันตามประเพณียิว
2. เป็นชนชาติอิสราเอลแท้ เกิดในครอบครัวยิว
3. เป็นคนในเผ่าเบนยามิน
4. เป็นสมาชิกในคณะฟาราสี
5. ดำเนินชีวิตตามกฎบัญญัติของโมเสส
6. ได้ทำการข่มเหงคริสตจักร

จากคุณสมบัติที่กล่าวแล้ว จะเห็นได้ว่าเปาโลเป็นคนที่เด่นมากคนหนึ่งในเวลานั้น ก่อนที่ท่านจะกลับใจใหม่ ก่อนหน้านั้นท่านไว้วางใจในคุณสมบัติทางด้านศาสนาและทางสังคมที่ท่านมีอยู่ และคิดว่าเหตุผลดังกล่าวทั้งหมดจะทำให้ท่านรอดได้ ท่านเชื่อมั่นในสิ่งที่เชื่อไม่ได้ เมื่อเปาโลได้พบพระเยซูคริสต์ระหว่างทางที่ไปดามัสกัส ท่านพบว่าความดีของมนุษย์เป็นเรื่องไร้สาระไม่เพียงพอที่จะถึงความรอดได้

“ถ้าความประพฤติด้านจริยธรรมอย่างคตินั้นไม่สามารถทำให้รอดได้ มันจะมีค่าอะไร?”

(ครูแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้)

การดำเนินชีวิตโดยมีจริยธรรมดี เป็นสิ่งที่น่าสนับสนุนมาก เราควรเป็นคนสัตย์ซื่อ นำไว้ใจ พร้อมทั้งจะช่วยผู้อื่น ปฏิบัติตามพระธรรม ชีวิตอย่างนี้พระเจ้าทรงพอพระทัย แต่พระคำของพระองค์ชี้แจงอย่างชัดเจนว่า การดำเนินชีวิตที่ดีไม่สามารถทำให้เราได้รับความรอดได้ “ **ด้วยว่าซึ่งเราทั้งหลายรอดนั้น ก็รอด**

โดยพระองค์เพราะความเชื่อและมีใจโดยตัวเราทั้งหลายกระทำเอง แต่พระเจ้าทรงประทานให้ ความรอดนั้น จะเนื่องด้วยการกระทำก็หาไม่ได้ เพื่อมิให้คนหนึ่งคนใดอวดได้” (เอเฟซัส 2:8-9)

ก่อนที่เปาโลจะพบกับพระเยซูคริสต์ท่านก็มั่นใจว่าความรอดนั้น ขึ้นอยู่กับท่านเองเพราะว่า ครอบครัว และคุณสมบัติทางศาสนาที่ท่านมีอยู่เป็นสาเหตุทำให้รอดได้

<p>กิจกรรม</p> <p>ใน 1 โครินธ์ 5:17 ได้กล่าวไว้ว่า “เหตุฉะนั้นถ้าผู้ใดอยู่ในพระคริสต์ ผู้นั้นก็เป็นคนที่ถูกสร้างใหม่แล้ว สิ่งสารพัดที่เก่าๆก็ล่วงไป นี่แน่ะ กลายเป็นสิ่งใหม่ทั้งนั้น”</p> <p>ให้ผู้เรียนแต่ละคน แบ่งกระดาษป็นสองส่วน เขียนหัวข้อคำว่า “สิ่งเก่า” ไว้ซ้ายมือ และเขียนคำว่า “สิ่งใหม่” เป็นขวามือ</p>	
สิ่งเก่า	สิ่งใหม่
<p>หลังจากนั้นให้ผู้เรียนแบ่งปันบางสิ่งบางอย่างจากสิ่งที่เขาเขียนในแผ่นกระดาษ</p>	

2.ความเข้าใจใหม่ฝ่ายจิตวิญญาณ (ฟิลิปปี 3:7- 8)

สิ่งที่ท่านเปาโลเคยยึดถือและเชื่อมั่นว่าเป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงพอพระทัยนั้น ไร้คุณค่า เมื่อท่านได้พบพระเยซูคริสต์ระหว่างทางที่กำลังไปดามัสกัสความชอบธรรมของท่านเองไม่มีความสำคัญอีกต่อไป

“แต่ว่าสิ่งใดที่เคยเป็นคุณประโยชน์แก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าถือว่าสิ่งนั้นไร้ประโยชน์แล้วเพื่อเห็นแก่พระคริสต์” (ฟิลิปปี 3:7)

พระเยซูคริสต์ได้ทรงประทานความเข้าใจฝ่ายจิตวิญญาณใหม่ๆนานาประการแก่เปาโล ท่านพบว่าพระเยซูคริสต์เป็นหนทางแท้จริงและหนทางเดียวไปสู่ความรอด บรรดาคริสเตียนที่เปาโลเคยข่มเหงนั้น ได้กลายเป็นเพื่อนที่สัตย์ซื่อมากที่สุดเป็นที่นอิ่งในพระเยซูคริสต์ท่านเองนำข่าวประเสริฐไปประกาศแก่เพื่อนในสังคมชาวยิวของท่าน เช่นเดียวกับเราสามารถรับความเข้าใจใหม่ต่างๆได้เมื่อพบพระเยซูคริสต์ เราจะเริ่มมองเห็นตัวเองในแง่ใหม่ๆที่แตกต่างไปจากเดิม

ประการแรก เราารู้สึกว่าเรามีคุณค่าสำหรับพระเจ้า เป็นบุคคลสำหรับพระองค์อย่างเดียวกับที่พระเยซูคริสต์สำแดงพระองค์แก่เปาโลเป็นส่วนตัว พระองค์จะให้เรา รู้จักพระองค์มากขึ้น ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าสายพระเนตรของพระเจ้า พระองค์ทรงรักเราแม้ว่าเราจะป็นใครหรือมีเบื้องหลังมาอย่างไรก็ตาม “เราคิดว่าอะไรเป็นเหตุให้บางคนถูกลูกตัวเอง?”

(ครูควรเปิดโอกาสให้สนทนา)

ประการที่สอง พระวณะบอกเราให้วางใจในพระองค์ เพื่อที่จะได้รับความรอดองค์พระเยซูคริสต์ต้องสำคัญที่สุดในชีวิตของเรา

ประการที่สาม พระเยซูคริสต์ทำให้เราเข้าใจภาระหน้าที่ของชีวิตซึ่งทำให้ชีวิตมีเป้าหมายเปาโล เปลี่ยนจากการเป็นผู้ข่มเหงคริสเตียนมาเป็นผู้ประกาศข่าวประเสริฐ โดยการทรงเรียกของพระเจ้า คริสเตียนทุกคนต้องวางใจในพระเยซูคริสต์แล้วพระองค์จะสอนให้เราเข้าใจแผนการของพระองค์ในชีวิตของเรา

3. พระคริสต์ทรงเป็นทุกสิ่งของเรา (ฟิลิปปี 3:9)

เมื่อเปาโลได้พบกับพระเยซูคริสต์ ชีวิตของท่านเปลี่ยนแปลงอย่างมากมาย พระองค์กลายเป็นทุกสิ่งและศูนย์กลางชีวิตของเปาโล

ในพระเยซูคริสต์ เปาโลได้พบทุกสิ่งที่ท่านต้องการเช่นเดียวกันพระเยซูคริสต์สามารถที่จะเป็นทุกสิ่งของเราเพราะว่า “*พระเยซูคริสต์ยังคงเหมือนเดิมในเวลาเวลานี้และเวลาวันนี้อย่างต่อเนื่องไปเป็นนิกาล*”

(ฮีบรู 13:8)

กิจกรรม

คำพยานส่วนตัว ครูเปิดโอกาสให้ผู้เรียนในชั้นเป็นพยานถึงเรื่องที่เขาได้พบพระเยซูคริสต์อย่างไร? ในคำพยานของเขานั้นควรมีคำตอบที่ตอบคำถามเหล่านี้ด้วย

1. อะไรเป็นเหตุให้เขาสนใจเรื่องพระเจ้า
2. จุดสำคัญที่สุดที่ทำให้เขาตอบสนองการเรียกของพระเจ้า

4.ความเชื่อที่เปลี่ยนไป (ฟิลิปปี 3:10-11)

เมื่อคนหนึ่งคนใดพบพระเยซูคริสต์ก็มีการเปลี่ยนแปลงที่น่าประหลาดเกิดขึ้น ในชีวิตของท่านเปาโล เราก็เห็นการเปลี่ยนแปลงนี้เกิดขึ้นอย่างชัดเจน เมื่อก่อนท่านภูมิใจในครอบครัว ฐานะทางสังคมและเบื้องหลังทางศาสนา ท่านถือตัวเพราะว่าเป็นฟาริสีและคูฎกคริสเตียน ท่านวางใจในตนเองสิ่งเหล่านี้ เปลี่ยนไปเมื่อพระเยซูคริสต์เข้าไปอยู่ในชีวิตของท่าน ความเชื่อมั่นความวางใจที่ท่านเคยมีนั้นเปลี่ยนแปลงไป ตั้งแต่บัดนี้ท่านวางใจในพระคริสต์เท่านั้น

“ข้าพเจ้าต้องการที่จะรู้จักกับพระองค์และได้รับประสบการณ์ในฤทธิเดช เนื่องในการที่พระองค์ ทรงคืนพระชนม์นั้น และร่วมทุกข์กับพระองค์คือยอมตั้งอารมณ์ตายเหมือนพระองค์” (ฟิลิปปี 3:10)

เมื่อเราพบพระเยซูคริสต์และถวายชีวิตแก่พระองค์ เราต้องโยกย้ายความไว้วางใจจากตัวเราไปยังพระเยซูคริสต์ คือมอยให้พระคริสต์เป็นศูนย์กลาง โดยการนั่งบนบัลลังก์ใจเรา

(ตอนนี้บางทีครูอาจอธิบายทางแห่งความรอดแก่ผู้เรียน เฉพาะอย่างยิ่งคนที่ยังไม่ต้อนรับพระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอด เขาจำเป็นต้องรู้ว่าพระเยซูคริสต์เป็นทางแห่งความรอดทางเดียวเท่านั้น ความดีของมนุษย์นั้นไม่พอ ให้ผู้เรียนอ่าน อีสยาห์ 64:6)

นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

เมื่อเปาโลได้พบพระเยซูคริสต์ ไม่ใช่จุดจบของเหตุการณ์แต่เป็นจุดเริ่มต้นของการรับใช้พระเยซูคริสต์อีกหลายปี เช่นเดียวกันชีวิตของเราในปัจจุบันนี้ การต้อนรับพระเยซูคริสต์เป็นเพียงการเริ่มต้นเท่านั้น เราจำเป็นต้องดำเนินชีวิตที่พระเจ้าใช้ได้เพื่อนำพระทัยของพระองค์จะสำเร็จในชีวิตของเรา ในการเจริญเติบโตฝ่ายวิญญาณนั้นมีขั้นตอนบางประการ

1.เราต้องถวายตัวทั้งหมดแก่พระเยซูคริสต์ แม้จะเกิดการทดลอง ที่มารซาตานวางอุบายไว้ แต่เมื่อเราพึ่งดูพระเยซูคริสต์ เราจะไม่หลงทาง

2.เราจำเป็นต้องร่วมนมัสการในคริสตจักรแห่งหนึ่งแห่งใดที่เชื่อในพระเยซูคริสต์ เปาโลเห็นความสำคัญของคริสตจักร ท่านเป็นมิชชันนารีที่ไม่สามารถจะประจำอยู่ในคริสตจักร แห่งใดแห่งหนึ่งนานๆแต่

ในจดหมายของท่าน เราสังเกตเห็นได้ว่าขณะที่ท่านเดินทางท่านก็เข้าร่วมนมัสการในคริสตจักรที่ท่านเดินทางผ่านแต่ละแห่งเสมอ

3.การอธิษฐาน และการรู้จักพระคำของพระเจ้า เป็นสิ่งที่เราขาดไม่ได้ แต่เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง ที่เราจะคุยกับพระเจ้าและศึกษาพระคำของพระองค์ทุกวัน

บทที่ 10

เราเป็นประชากรสวรรค์

เป้าหมายบทเรียน

เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจว่าคริสเตียนเป็นประชากรของแผ่นดินสวรรค์และสนใจให้ผู้เรียนได้ดำเนินชีวิตที่กลมกับการเป็นประชากรแผ่นดินของสวรรค์

ข้อพระคัมภีร์

ยอห์น 14:2-3, พิลิปปี 3:12-21, 1 ยอห์น 3:2-3

ข้อท่องจำ

“แต่บ้านเมืองของเรานี้ อยู่ที่สวรรค์ เราคอยผู้ช่วยให้รอดซึ่งจะเสด็จมาจากสวรรค์ คือพระเยซูคริสต์เจ้า ” พิลิปปี 3:20

นำสู่บทเรียน

ให้ครูตัดกระดาษขนาด 4x4 ซม. จำนวน 36 แผ่น แล้วเขียนว่า “เราเป็นประชากรสวรรค์” ลงไปดังรูป

เ	ร	า	เ	ป	ี	น	ป	ร	ะ	ช	า	ก	ร	ส	ว	ร	ร	ค
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

ทำชุด 2 (กิจกรรมนั้นครูต้องเตรียมมาล่วงหน้า) จากนั้นแจกให้กลุ่มละ 1 ชุด โดยที่ครูจะต้องทำให้ตัวอักษรในแต่ละชุดผสมกันไม่ให้เป็นคำ เพื่อที่จะให้ผู้เรียนช่วยกันเรียงประโยคดังกล่าวให้ถูกต้อง ให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันบอกว่าบทเรียนในวันนี้เป็นเรื่องอะไร โดยอ่านจากกิจกรรมที่เขาได้ช่วยกันทำ

ถ้าหากเราได้มีโอกาสไปเที่ยวต่างประเทศอาจจะเป็นอเมริกาหรือประเทศอื่นๆการไปของเราจะเป็นเหตุให้เรากลายเป็นประชากรของอเมริกาได้หรือไม่? (ให้ผู้เรียนตอบ) เราเป็นเหมือนนักท่องเที่ยวที่เป็นแขกแปลกหน้าสำหรับชนชาติอเมริกาฉันใด คริสเตียน ก็เป็นเหมือนนักท่องเที่ยวที่เป็นแขกแปลกหน้าในโลกนี้ฉันนั้น

เพราะการที่เราได้เชื่อในพระเยซูคริสต์เราก็ได้รับสิทธิ์ในการเป็นบุตรของพระเจ้าผู้ทรงสถิตอยู่ในสวรรค์ ดังนั้นวันหนึ่งเราก็ต้องกลับไปอยู่กับพระบิดาของเราในสวรรค์

แต่ก่อนอื่นเราก็ต้องเรียนรู้และทำความเข้าใจขณะที่เรายังอยู่บนโลกนี้เสียก่อนว่าในฐานะที่เราเป็นประชากรสวรรค์ เราควรต้องทำอะไร? ซึ่งเราจะศึกษากันต่อไปนี้

ศึกษาพระกัมภีร์

1. การวิ่งแข่งตลอดชีวิต (ฟิลิปปี 3:12-14)

เมื่อเปาโลเปรียบเทียบชีวิตคริสเตียนกับการวิ่งแข่ง ท่านได้ใช้ตนเองเป็นตัวอย่างสำหรับผู้แข่งขัน การฝึกเป็นสิ่งสำคัญมากเพื่อเขาจะถึงหลักชัยและได้รับบำเหน็จ ท่านเข้าใจว่าเมื่อถึงสวรรค์การแข่งขันจบลงและท่านจะได้รับมงกุฎแห่งชัยชนะ เปาโลได้ทำทุกสิ่งเมื่ออยู่ในโลกนี้ ท่านระมัดระวังเสมอแสวงหาโอกาสที่จะรับใช้พระเจ้าโดยไม่หยุดยั้ง ท่านไม่เคยคิดว่า “เดี๋ยวนี้ฉันได้ทำงานมากมายเพื่อพระเจ้าแล้ว ตอนนี้ควรพักผ่อนและให้คนอื่นทำต่อ” ท่านได้ทำงานเพื่อพระเจ้าและผู้อื่นอย่างขยันขันแข็งจนวันตาย ชีวิตของท่านแสดงให้เห็นชัดเจนว่าแม้ว่าท่านจะอยู่ในโลกนี้ แต่บ้านแท้จริงของท่านอยู่สวรรค์ ท่านปรารถนาที่จะไปนั่งรอคอยวันที่ประตูสวรรค์จะเปิดแก่ท่านในเวลาเดียวกันก็ทำงานเพื่อเป้าหมายนิรันดร์นั้นร่วมกันกับพระคริสต์

“มิใช่ว่าข้าพเจ้าได้แล้วหรือสำเร็จแล้ว.....แต่ข้าพเจ้าทำอย่างหนึ่งคือ สิ้นสิ่งที่ผ่านพ้นมาเสียแล้วนี้ตัวออกไปหาสิ่งที่อยู่ข้างหน้า ข้าพเจ้ากำลังบากบั่นมุ่งหน้าไปสู่หลักชัย เพื่อจะได้รับรางวัล ซึ่งในพระเยซูคริสต์พระเจ้าได้ทรงเรียกจากเบื้องบนให้เราไปรับ” (ฟิลิปปี 3:12-14)

2. เป้าหมายคือการเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ (ฟิลิปปี 3:15-16)

“เราซึ่งเป็นผู้ใหญ่แล้ว จึงคิดอย่างนั้นและถ้าท่านคิดอย่างอื่น พระเจ้าก็ทรงโปรดให้เรื่องนั้นประจักษ์แก่ท่านด้วย แต่เราได้แก่ไหนแล้ว ก็ให้เราดำเนินตามนั้นต่อไป” (ฟิลิปปี 3:15-16)

คริสเตียนแต่ละคน มีพัฒนาการฝ่ายวิญญาณไม่เหมือนกัน บางคนเป็นเด็กฝ่ายวิญญาณซึ่งเพิ่งเชื่อใหม่ บางคนเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ บางคนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ช้ากว่าคนอื่น ความแตกต่างกันทางด้านจิตวิญญาณของแต่ละคนในบางครั้งเป็นเหตุก่อความไม่เข้าใจซึ่งกันและกัน ท่ามกลางพี่น้องคริสเตียน การกระทำของคริสเตียนบางคนอาจทำให้คริสเตียนคนอื่นเข้าใจผิดและสับสน ผลสุดท้ายปัญหาอาจเกิดขึ้นถ้าไม่ได้รับการแก้ไขก่อน ในตอนนี้เปาโลได้พูดถึงความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันของพี่น้องคริสเตียนอีกครั้งหนึ่ง ท่านหนุนใจให้พี่น้องคริสเตียนเป็นผู้ใหญ่ โดยการยอมรับสิ่งที่พระองค์ได้ทรงสำแดงให้เขา ถ้าหากเขาร้องขัดแย้งกัน พระองค์ก็สามารถเผยความคิดของเขาแก่ตัวเขา ถ้าหากเขาเป็นผู้ใหญ่พอที่จะรับสิ่งนั้น

เราไม่ควรคิดว่าเราเจริญเติบโตเพียงพอแล้ว หรือคิดว่าสิ่งที่เราทำเพื่อพระเจ้ามากพอแล้ว นักกีฬาที่วิ่งในสนามแข่งไม่สามารถเป็นผู้ชนะได้ ถ้าหยุดวิ่งหรือวิ่งเพียงครึ่งทาง การที่เรามีชัยชนะในการวิ่งฝ่ายวิญญาณ เราต้องเจริญเติบโตพัฒนาพร้อมที่จะรับการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ตามที่พระเจ้าทรงสำแดงให้เรา

ความเป่าผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณควรเป็นเป้าหมายของคริสเตียนทุกคนแม้เราจะตระหนักดีว่าความสำเร็จสมบูรณ์แบบมีอยู่ในสวรรค์เท่านั้น ซึ่งเราไม่สามารถพบได้ในโลกนี้ก็ตาม แต่เหมือนอย่างเปาโล เราต้องทำตามน้ำพระทัยพระเจ้าต่อไป แม้ว่าเราต้องคอยบ้านนิรันดร์บนสวรรค์ ที่นั่นงานของพระเจ้าสำเร็จภายในเราทุกประการ

3. รักศัตรู (ฟิลิปปี 3:17-19)

เปาโลได้หนุนใจคริสเตียนชาวฟิลิปปี และคริสเตียนอื่นๆ ให้ปฏิบัติตามตัวอย่างของท่าน ได้เตือนให้ระวังคนบางคนที่ท่าน เรียกว่า “ศัตรูแห่งไม้กางเขน” คงไม่ใช่ครั้งแรกที่ท่านเตือนให้ระวังคนเหล่านี้ เพราะท่านได้อ้างถึงครั้งก่อนๆ ด้วย ได้ตำหนิคนเหล่านี้อย่างรุนแรงพร้อมกับจิตใจที่โศกเศร้า

“เพราะว่ามีหลายคนที่ประพฤติดัวเป็นศัตรูต่อไม้กางเขนของพระเยซูคริสต์ซึ่งข้าพเจ้าได้บอกท่านถึงเรื่องของเขาหลายครั้งแล้วและบัดนี้ยังบอกท่านอีกด้วยน้ำตาไหล” (ฟิลิปปี 3:18)

มนุษย์ส่วนใหญ่มักจะไม่เห็นอกเห็นใจคนที่เจตนาจะทำลายเรา หรือทำลายความเชื่อของเรา เมื่อมีสิ่งร้ายบางอย่างเกิดขึ้นกับคนที่ไม่ดีต่อเรา เราจะรู้สึกโหมว่าสิ่งนั้นเกิดขึ้นเป็นการตอบแทนการกระทำไม่ดีของเขา ความรู้สึกอย่างนี้มักเกิดกับมนุษย์ทุกคน แต่อย่างไรก็ตามสิ่งนี้ไม่ใช่ท่าทีที่พระคัมภีร์สอนให้เรามี เรา

สามารถเรียนจากชีวิตของเปาโลได้ว่า แม้ว่าคนอื่นเจตนาที่จะทำให้เจ็บใจหรือทำลายเรา เราก็ยังสามารถตอบสนองโดยความรักของพระคริสต์ แม้ว่าคนทำผิดบาปและเลวทรามมากขนาดไหน พระยังทรงรักเขา ความจริงพระองค์ทรงรักเขามากกว่าที่เรารักหรือเกินกว่าที่เราจะเข้าใจได้ พระเจ้าต้องการให้เรานำเขาถึงความรักของพระองค์โดยความรักอย่างเดียวกันกับที่ท่านเปาโลได้แสดงต่อศัตรูของท่าน

“ชีวิตของผู้เป็นศัตรูต่อไม้กางเขนนั้น แตกต่างจากชีวิตของพี่น้องคริสเตียนอย่างไร?”

(อ่านข้อ 19 อีกครั้ง แล้วอภิปราย)

เปาโลได้พูดถึงความแตกต่าง 4 ประการ คือ

1. เขาจะพินาศชั่วนิรันดร์
2. ความต้องการเนื้อหนังเป็นพระของเขา
3. โอ้อวดสิ่งที่น่าอับอายที่เขาทำ
4. เขาดำเนินชีวิตตามโลกนี้ ไม่สนใจชีวิต

นิรันดร์ เราพบคนเช่นนี้มากมายในปัจจุบัน น่าเสียดายที่คนเหล่านี้ สนแต่วัตถุทางโลก เขไม่คิดถึงชีวิตนิรันดร์ที่ยั่งยืนและมีค่ามากกว่าชีวิตในโลกนี้

4. ความหวังที่เต็มด้วยสง่าราศีของคริสเตียน (ยอห์น 14:2-3, พิลิปปี 3:20-21, 1 ยอห์น 3:2-3)

สำหรับคนบาปอนาคตของเขาปราศจากความหวัง แต่อนาคตของคริสเตียนนั้นเต็มด้วยสง่าราศี

“แต่บ้านเมืองของเรานั้นอยู่ที่สวรรค์ เรายกยอผู้ช่วยให้รอดซึ่งจะเสด็จมาจากสวรรค์ คือพระเยซูคริสต์เจ้า พระองค์ทรงเปลี่ยนแปลงกายอันต่ำต้อยของเราให้เหมือนพระกายอันทรงพระสิริของพระองค์ด้วยฤทธานุภาพซึ่งทูลให้พระองค์ปราบสิ่งสารพัด ลงได้อำนาจของพระองค์” (ฟิลิปปี 3:20-21)

บ้านอันถาวรของคริสเตียนอยู่ที่สวรรค์ชีวิตของเราที่อยู่ในโลกนี้มีเพียง 70-90 ปีเท่านั้น เป็นช่วงเวลาที่สูงมากเมื่อเปรียบเทียบกับชีวิตนิรันดร์ในสวรรค์ ฉะนั้นการดำเนินชีวิตคริสเตียนในโลกนี้ เราจึงควรมีท่าทีที่ถูกต้องให้สมควรกับเราเป็นพลเมืองสวรรค์ในอนาคตที่จะมาถึงนั้น พระเยซูคริสต์ได้ตรัสว่า **“ในพระนิเวศน์ของพระบิดา เรามีที่อยู่เป็นอันมาก ถ้าไม่มีเราคงได้บอกท่านแล้ว เพราะเราจะไปจัดเตรียมที่ไว้สำหรับท่านทั้งหลาย เมื่อเราไปจัดเตรียมไว้สำหรับท่านแล้ว เราจะกลับมาอีกรับท่านไปอยู่กับเรา เพื่อว่าเราอยู่ที่ไหนท่านทั้งหลายจะได้อยู่ที่นั่นด้วย” (ยอห์น 14:2-3)**

กิจกรรม

แจกกระดาษให้ผู้เรียนทุกคน ใช้เวลา 8-10 นาที เขียนเรื่องสั้นในหัวข้อ “ทำไมฉันอยากจะไปสวรรค์” อาจเรียกบางคนในชั้นอ่านเรื่องที่เขเขียน

เป็นความจริงที่ว่าคริสเตียนทุกคนยังมีสามารถดำเนินชีวิตอย่างครบบริบูรณ์ทุกประการได้ แต่ชีวิตของเขาแตกต่างจากชีวิตของของบุคคลที่ไม่รู้จักพระคุณของพระเจ้าเป็นอย่างมาก ผู้ที่ไม่เชื่อพระเจ้านั้นจะแสวงหาความสุขสบายและความพอใจของโลกนี้ แต่คริสเตียนจะรอคอยการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์และมุ่งมั่นในการเตรียมตัวสำหรับแผ่นดินสวรรค์ โดยการกระทำตามน้ำพระทัยพระเจ้า

คามหวังอันยิ่งใหญ่เกี่ยวกับสวรรค์เป็นเหตุเสริมกำลังแก่ท่านเปาโล ที่เผชิญการทดลองนานาประการและความหวังใจเช่นเดียวกันนี้ ทำให้คริสเตียนทุกยุคทุกสมัยมีความกล้าหาญ เพราะเราแน่ใจว่าพระเจ้าจะพิทักษ์รักษาเรา ประทานสิ่งที่จำเป็นสำหรับเรา และให้มีชัยชนะเหนือทุกสิ่ง สิ่งนี้ทำให้เรามีใจกล้าที่จะติดตามพระเยซูคริสต์ต่อไป

“ท่านที่รักทั้งหลายบัดนี้เราทั้งหลาย เป็นบุตรของพระเจ้า และยังไม่ปรากฏว่าต่อเบื้องหน้านั้นเราจะเป็นอย่างไร แต่เรารู้ว่าเมื่อพระองค์เสด็จมาปรากฏนั้น เราทั้งหลายจะเป็นเหมือนพระองค์ เพราะว่าเราจะเห็นเหมือนที่พระองค์เป็นอยู่นั้น และทุกคนที่มีความหวังอย่างนี้ ก็ชำระตนให้บริสุทธิ์ดังที่พระองค์ทรงบริสุทธิ์”

(1 ยอห์น 3:2-3)

นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

สิ่งหนึ่งที่คริสเตียนควรระมัดระวังมากคือการเอาใจใส่ต่อโลกมากเกินไป ใช้เวลากับกิจกรรมฝ่ายโลกนี้ จนกระทั่งไม่ค่อยมีเวลาสำหรับสิ่งที่จะเสริมสร้างความเจริญเติบโตฝ่ายจิตวิญญาณ เราควรระลึกไว้ว่าเราเป็นพลเมืองแห่งแผ่นดินสวรรค์ กำลังรอคอยพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเสด็จกลับมาอีกครั้งหนึ่งฉะนั้นวันนี้เราควรจะถวายตัวของเราแก่พระเจ้าอีกครั้งหนึ่ง เพื่อที่จะดำเนินชีวิตตามเป้าหมายที่ถูกต้อง

ครูควรจบการสอนโดยให้ผู้เรียนคนหนึ่งอ่าน 2 ทิโมธี 4:8 หลังจากนั้นให้ผู้เรียนบางคนอธิษฐานปิดการเรียน

บทที่ 11

ชื่นชมยินดีในองค์พระผู้เป็นเจ้า

เป้าหมายบทเรียน

ช่วยศิษย์เรียนรู้ถึงความชื่นชมยินดีในองค์พระผู้เป็นเจ้า ช่วยศิษย์เรียนรู้สามารถนำความชื่นชมยินดีมาใช้ในชีวิตประจำวัน ด้วยการขอบพระคุณ

ชื่อพระคัมภีร์

ฟิลิปปี 4:1-9

ชื่อท่องจำ

“จงชื่นชมยินดีในองค์พระผู้เป็นเจ้าทุกเวลา ข้าพเจ้าขออวยวิงวาทว่า จบชื่นชมยินดีเถิด”
(ฟิลิปปี 4:4)

นำสู่บทเรียน

เป้าหมายสำคัญของท่านเปาโลในการเขียนหนังสือฟิลิปปี คือ การให้คริสเตียนชาวฟิลิปปีมีความรักซึ่งกันและกัน มีความสามัคคีและอยู่อย่างสันติในคริสตจักร เป็นเรื่องที่คุณทุกคนต้องรับผิดชอบร่วมกัน ไม่ใช่เพียงแต่ผู้ใหญ่เท่านั้นรวมทั้งอนุชนด้วย

คริสตจักรบางแห่งขาดความสามัคคีอย่างน่าเสียดาย เพราะว่าพี่น้องภายในคริสตจักรแบ่งกลุ่มเป็นพรรค เป็นพวกไม่ยอมรับบุคคลอื่นนอกจากพวกของตนเท่านั้น บางครั้งอนุชนในคริสตจักรก็เช่นกัน เลือกเพื่อนฝูงตามลักษณะหน้าตาที่สวยงาม การแต่งกายที่สวยงามหรือระดับการศึกษา ผู้ใหญ่เช่นกัน อาจแบ่งหรือเลือกกลุ่มตามฐานะความร่ำรวย เมื่อมีเหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้นในคริสตจักร พระเจ้าทรงเสียดพระทัยแน่นอน และคริสตจักรที่มีสภาพเช่นนี้ต้องการความสามัคคีที่แท้จริง เมื่อพระเจ้าทรงรักทุกคนตามสภาพที่เขาเป็นอยู่นั้นทำไมเราจึงไม่ยอมรับเขา เปาโลแสดงความรักของท่านที่มีต่อคริสเตียนชาวฟิลิปปีจากข้อความที่ท่านเขียนถึงเขา

“เหตุฉะนั้นพี่น้องทั้งหลายของข้าพเจ้า ผู้เป็นที่รักที่ปรารถนา เป็นที่ยินดี และเป็นมงกุฎของข้าพเจ้า พวกที่รักของข้าพเจ้า จงยึดมั่นในองค์พระผู้เป็นเจ้าเถิด” (ฟิลิปปี 4:1)

ศึกษาพระคัมภีร์

1. จงชื่นชมยินดี (ฟิลิปปี 4:1-4)

อ่าน ฟิลิปปี 4:4-5 พร้อมกัน

“จงชื่นชมยินดีในองค์พระผู้เป็นเจ้าตลอดเวลา ข้าพเจ้าขออย่าอึกว่า จบชื่นชมยินดีเถิด” (ฟิลิปปี 4:4)

ถ้าคุณย้อนหลังไปในสามบทแรกของหนังสือพระธรรมฟิลิปปีเราได้พบคำว่า “ชื่นชมยินดี” หรือไม่? ทำไมเปาโลจึงเน้น “ความชื่นชมยินดี?” เพราะความชื่นชมยินดีเป็นเคล็ดลับ บอย่างหนึ่งในการดำเนินชีวิตคริสเตียน แม้ว่าสถานการณ์รอบข้างดูเหมือนจะเลวร้าย สำหรับคริสเตียนแล้วสามารถมีความชื่นชมยินดีได้ เพราะความชื่นชมยินดีของผู้ที่ดำเนินชีวิตด้วยพระวิญญาณนั้น ไม่ได้เกิดขึ้นเพราะเขามีเงินฝากในบัญชีเพิ่มขึ้น หรือเพราะเขามีหน้าตาในสังคม หรือผลการเรียนของเขาดีกว่าคนอื่น ๆ แต่เป็นเพราะว่าความชื่นชมยินดีของเขานั้นมีอยู่ในองค์พระผู้เป็นเจ้าต่างหาก ดังนั้นถึงแม้ว่าเขาไม่มีอะไร ที่จะเทียบเท่ากับค่านิยมที่โลกนี้ยกย่อง เขาก็สามารถมีความชื่นชมยินดีได้ ต่อไปนี้เราจะมาดูว่า ผลดีของจิตวิญญาณที่มีความชื่นชมยินดีเป็นอย่างไร?

1.1 เมื่อจิตวิญญาณมีความชื่นชมยินดี

สามารถทำให้เขาสามารถมีสัมพันธภาพกับผู้อื่นได้ดี หมายความว่าเขามีชีวิตที่เป็นพระพรต่อผู้อื่น

1.2 สามารถที่จะเผชิญกับสถานการณ์ที่

ยากลำบากด้วยความไว้วางใจในพระเจ้า

1.3 สามารถกระทำทุกอย่างได้โดย

ปราศจากการบ่น

1.4 สามารถขับไล่ความเศร้า ความหมด

หวังออกไปจากชีวิต

1.5 ช่วยให้เราสามารถสังเกตเห็น ความต้องการของผู้อื่นมากกว่าจะเห็นความผิดของเขา

1.6 ความชื่นชมยินดีนำกำลังใจและความสงบมาสู่ชีวิตในเวลาแห่งการทดลองและความยุ่งยาก

เปาโลพิสูจน์เรื่องนี้ในชีวิตของท่าน แม้จะถูกลงจำเข็ญดี แต่ท่านก็ยังร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า

ได้ “*ประมาณเที่ยงคืนเปาโลกับสิลาส ก็ร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า นักโทษทั้งหลายในคุกก็ฟังอยู่*” กิจการ 16:25

เปาโลเตือนพี่น้องชาวฟิลิปปี้ว่า พวกเขาควรเรียนรู้ที่จะมีความชื่นชมยินดีอยู่เสมอแม้ว่าเขาจะต้องเผชิญกับสถานการณ์อย่างไรก็ตาม และพึงระลึกอยู่เสมอว่า พระเยซูคริสต์จะเสด็จกลับมาอีกครั้งในไม่ช้า ซึ่งจะช่วยให้ยอมรับและรักผู้อื่น ไม่ได้ว่าผู้อื่นอย่างง่าย และสามารถสร้างสัมพันธภาพอันดีงามกับคนที่อยู่รอบข้างได้อย่างเป็นพร

2. ขอบพระคุณแทนความกังวล

(ฟิลิปปี้ 4:5-7)

อ่านฟิลิปปี้ 4:6-7 พร้อมกัน

คำถาม “เราคิดว่า ความวิตกกังวล เป็นที่สิ่งจำเป็นต้องเกิดขึ้นในชีวิตคริสเตียนหรือไม่?” (เปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็น)

เปาโลได้บอกพี่น้องชาวฟิลิปปี้ว่า เขาไม่ควรกังวลหรือทุกข์ร้อนในสิ่งใดเลย แต่ควรอธิษฐานและบอกความต้องการทุกอย่างกับพระเจ้า

คำถาม “ความกังวลใจช่วยอะไรได้บ้างไหม? ความกังวลใจมีผลเสียหายนะอะไรบ้าง?” (เปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็น)

แพทย์นักจิตวิทยา ได้พบว่า ความกังวลใจทำให้สูญเสียพลังงานโดยเปล่าประโยชน์ และอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพได้ ความกังวลใจ เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดโรคกระเพาะอาหาร การปวดศีรษะ อาการนอนไม่หลับ ปัญหาสุขภาพจิต และอาการอื่นๆอีกหลายอย่าง ความกังวลใจไม่เพียงแต่ก่อปัญหาทางร่างกายเท่านั้น แต่ปัญหาทางจิตใจด้วย น่าเสียดายที่คริสเตียนหลายคนไม่ได้ปฏิบัติตามคำแนะนำง่ายๆของเปาโล แต่กลับกังวลถึงเรื่องต่างๆ

คำถาม เราคิดว่ามีวิธีใดที่จะช่วยให้คลายจากความวิตกกังวล (ให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นช่วยกันตอบ)

คำตอบคือ “*จงทูลเรื่องความปรารถนาของท่านทุกอย่างต่อพระเจ้า ด้วยการอธิษฐานการวิงวอนกับการขอบพระคุณ แล้วสันติสุขแห่งพระเจ้า ซึ่งเกินความเข้าใจจะคุ้มครองจิตใจ และความคิดของท่านไว้ในพระเยซูคริสต์*” (ฟิลิปปี้ 4:6-7)

ความกังวลใจไม่สามารถเปลี่ยนแปลงสิ่งหนึ่งสิ่งใดได้ แต่การอธิษฐานสามารถเกิดผลได้ แม้แต่ในสถานการณ์ที่ลำบากที่สุด เราสามารถบอกทุกสิ่งกับพระเจ้าได้ และสามารถแน่ใจว่าพระเจ้าจะทำให้น้ำพระทัยของพระองค์สำเร็จ เหตุผลที่เราต้องอธิษฐานด้วยการขอบพระคุณพระเจ้าเสมอ คือ

ประการที่หนึ่ง เรามีสิทธิพิเศษที่จะบอกความต้องการของเรากับพระเจ้า

ประการที่สอง เรามีความแน่ใจว่าพระเจ้าทรงฟังและตอบการอธิษฐานของเรา พระองค์อาจไม่ตอบอย่างที่เรากำลังต้องการนั้น หรือพระเจ้าอาจจะบอกว่า “ไม่ได้” หรืออาจบอกเราให้รอคอยอีก

ประการที่สาม เราควรอธิษฐานด้วยการขอบพระคุณ เพื่อแสดงความกตัญญูต่อพระเจ้าสำหรับพระพร และการตอบคำอธิษฐานที่ได้รับในอดีต

“เราจะได้ผลอะไรทันที เมื่อเราขอบพระคุณและชื่นชมยินดีในพระเจ้า”

สันติสุขแห่งพระเจ้าซึ่งเกินความเข้าใจของเรา จะคุ้มครองจิตใจและจิตวิญญาณของเรา ป้องกันความคิดและจิตใจของเราจากความวิตกกังวล ขจัดความรู้สึกสับสนออกจากจิตใจ และสามารถแสดงออกซึ่งความสันติสุข โดยการที่พี่น้องในคริสตจักรสามารถอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขและมีความสามัคคี

3. การฝึกฝนกำลังใจ (ฟิลิปปี 4:8-9)

ในพระธรรมสุภาษิต 17:22 ได้กล่าวไว้ว่า

“ใจร่าเริงเป็นยาอย่างดี แต่จิตใจที่หม่อมานะทำให้กระดูกแห้ง”

ในสถานะที่เราต้องเจอปัญหาหรืออุปสรรคบางอย่าง จิตใจของเราก็เกิดการท้อถอยและมีความรู้สึกที่ท้อแท้ได้ง่าย นั่นเป็นเพราะเราหมกมุ่นใจที่จะลุกขึ้นสู้ แต่เมื่อเราได้ทูลต่อพระเจ้าถึงเรื่องความปรารถนาทุกสิ่งในชีวิตของเราแล้ว พระเจ้าแห่งสันติสุขพร้อมแล้วที่จะให้กำลังใจแก่เรา ที่จะลุกขึ้นใหม่ การฝึกฝนกำลังใจจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อเรามีสัมพันธภาพที่ดีกับพระเยซูคริสต์ด้วยการสนิทสนมกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ เพราะเราจะพบว่าในพระองค์นั้นทรงเป็นความชื่นบาน เป็นเสมือนตัวยาอย่างดีซึ่งใจเราให้มีกำลังใจและมีใจร่าเริงตลอดทั้งมีความชื่นชมยินดี ได้ในทุกๆสถานการณ์และที่สำคัญคือเรา ต้องเรียนรู้ที่จะไว้วางใจในพระเจ้าอย่างเต็มที่ด้วย

ในฟิลิปปี 4:8 เปาโลได้พูดถึงลักษณะแนวความคิดของคริสเตียน

“ของใคร่ครวญถึงสิ่งที่จริง สิ่งที่น่านับถือ สิ่งที่ยุติธรรม สิ่งที่มีบริสุทธิ สิ่งที่น่ารัก สิ่งที่ทรงคุณ คือถ้า มีสิ่งใดที่ล้มเลิศ สิ่งใดที่ควรแก่การสรรเสริญ ก็จงใคร่ครวญดู” (ฟิลิปปี 4:8)

พระเจ้าทรงต้องการให้บุตรของพระองค์รับสิ่งดีที่พระองค์ทรงเตรียมไว้สำหรับเขา เราสามารถเรียนรู้ที่จะควบคุมชีวิตของเรา ด้วยความช่วยเหลือของพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อจะเป็นที่พอพระทัยพระเจ้า เราสามารถเริ่มต้นเรียนรู้ความชื่นชมยินดีในชีวิตของเราได้

“จงกระทำทุกสิ่งที่ท่านได้เรียนรู้ และได้รับไว้ ได้ยิน และได้เห็นในข้าพเจ้าแล้ว และพระเจ้าแห่งสันติ สุขจะทรงสถิตกับท่าน” (ฟิลิปปี 4:9)

นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

ถ้าหากเราเชื่อในพระเยซูคริสต์จริงๆและมีความมั่นใจในพระองค์ว่าทรงสามารถรักษาลูกของพระองค์จนถึงที่รอดได้ เราก็ไม่มีเหตุผลอะไรที่ต้องวิตกกังวลหรือกลัว เรามีความวิตกกังวลใจหรือความหนักใจ ซึ่งเป็นเหตุให้สันติสุขในจิตใจสูญหายไปหรือเปล่า? สันติสุขแห่งพระเจ้าสามารถเปลี่ยนความคิดของเราได้ แต่สิ่งแรกที่เราต้องเรียนรู้สำหรับเรื่องนี้ คือ การเรียนรู้ที่จะคุยกับพระเจ้าถึงปัญหาที่เรามีอยู่นั้น เมื่อเรารู้ว่าพระองค์ทรงรักเรา ห่วงใยเรา จะทำให้เราสรรเสริญพระองค์ได้

สดุดี 33:1 ได้บอกว่า “ข้าแต่ท่านผู้ชอบธรรมจงเปรมปรีดิ์ในพระเจ้า การสรรเสริญนั้นควรแก่คนเที่ยงธรรม”

นี่เป็นโอกาสที่ดีที่จะต้อนรับองค์พระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเราในวันนี้ เพื่อเราจะพบกับความชื่นชมยินดีและสันติสุขแท้ในพระองค์

ครูควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนบางคนต้อนรับพระเยซูคริสต์

กิจกรรม

การ์ดหุ้ใจ ให้ครูแจกบัตร(หรือกระดาษสีสวยสดก็ได้) นำมาตัดเป็นแผ่นการ์ดขนาด 3X5 ให้คนละ 1 แผ่น หลังจากนั้นให้เขาเขียนชื่อห้องจำลงในการ์ดที่แจกให้แล้วตกแต่งให้สวยงาม พร้อมลงชื่อของตัวเองไว้ในบัตร เมื่อเขาทำเสร็จแล้วให้เขาแลกเปลี่ยนกับเพื่อนๆ ในชั้นเรียน

ครูควรหุ้ใจให้ผู้เรียนฝากปัญหาทุกอย่างไว้กับพระเจ้า ขณะเดียวกันควรให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมอธิษฐานเพื่อซึ่งกันและกัน สุดท้ายครูอธิษฐานปิดการเรียน

บทที่ 12

ความพอใจในพระเจ้า

เป้าหมายบทเรียน

เพื่อให้ผู้เรียนทราบว่าพระเจ้าทรงประทานสิ่งที่จำเป็นสำหรับชีวิตของเราเสมอ
เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ที่จะ
วางใจในพระเจ้าทุกสถานการณ์

ข้อพระคัมภีร์

ฟิลิป 4:10-20

ข้อท่องจำ

“และพระเจ้าของข้าพเจ้าจะประทานสิ่งสารพัด
ที่พวกท่านขาดอยู่นั้นจากทรัพย์อัน
รุ่งเรือง ของพระองศ์ในองค์พระเยซูคริสต์” ฟิลิป 4:19

นำสู่บทเรียน

แม้ว่าพระธรรมฟิลิปปีจะเริ่มต้น

ด้วยการขอบพระคุณพี่น้องชาวฟิลิปปี แต่ต่อมาเปาโลก็ได้สอนเรื่องการดำเนินชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณด้วย โคน
สอนถึงหลังข้อเชื่อที่สำคัญๆ หลายประการ และสิ่งที่เปาโลเน้นเป็นหัวใจหลักทั้งหมดก็คือ “องค์พระเยซู
คริสต์” ขณะนี้เรากำลังศึกษาบทสุดท้าย ของพระธรรมฟิลิปปีและในบทนี้ เปาโลได้พูดถึงความมีน้ำใจของ
พี่น้องชาวฟิลิปปี

กิจกรรม

แจกกระดาษให้ทุกคน และมอบหมายพระธรรมฟิลิปปีให้กลุ่มละ 1 บท ให้เวลา 6-
10 นาที เพื่อทุกกลุ่มจะหาข้อความในบทของตนที่อ้างถึงพระเยซูคริสต์ หลังจากนั้นให้ทุก
กลุ่มรายงานผลการค้นคว้า และสรุปได้ว่า แม้พระธรรมฟิลิปปีเป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับพี่น้อง
ชาวฟิลิปปี แต่บุคคลที่เป็นศูนย์กลางคือ พระเยซูคริสต์

ศึกษาพระกัมภีร์

1. ความสามัคคีธรรมของพี่น้องคริสเตียน

(ฟิลิปปี 4:10)

คริสเตียนชาวฟิลิปปีนั้นเป็นพระ

พรพิเศษสำหรับท่านเปาโลจริงๆ ตลอดระยะเวลาหลายปีที่ผ่านมาพวกเขาได้ดูแลความต้องการฝ่ายร่างกายของท่าน ซึ่งสิ่งนี้เป็นเหตุที่เปาโลได้รับการหนุนใจและมีความชื่นชมยินดีมากที่พี่น้องชาวฟิลิปปี ได้แสดงออกซึ่งความสามัคคีและความรักเช่นนี้

คำถาม “ทำไมการสามัคคีธรรมของคริสเตียนจึงเป็นสิ่งสำคัญ”

การสามัคคีธรรมเป็นสิ่งที่สำคัญและจำเป็นมากทุกวันนี้ เท่าๆกับสมัยของเปาโล ในการสามัคคีธรรมของคริสเตียนนั้น จะมีความรักความอบอุ่นและการหนุนน้ำใจกันและกันอย่างผู้ที่ยังไม่เชื่อทั่วไปซึ่งไม่เข้าใจในเรื่องความเชื่อและการรับใช้พระเจ้าจะไม่มีทางเข้าใจได้ แต่ไม่ได้หมายความว่าคริสเตียนเราไม่ควรสมาคมกับผู้ที่ไม่เชื่อเลย เพราะหากเราแยกตัวจากผู้ที่ไม่เชื่อนั้น เราจะนำวิญญาณเขามาถึงความรอดได้อย่างไร แต่การสามัคคีธรรมอย่างลึกซึ้ง การแบ่งเบาทุกข์สุขด้วยกัน นั้นจะเกิดขึ้นในระหว่างพี่น้องคริสเตียน การสามัคคีธรรมเช่นนี้ เป็นทางที่พระเจ้าทรงใช้เพื่อนำพระรเข้าสู่ชีวิตของคริสเตียน คริสเตียนควรจะแสดงน้ำใจต่อกัน ช่วยผู้ที่เชื่อใหม่หรือผู้ที่กำลังมีปัญหา นอกจากนั้นคริสเตียนยังสามารถ อธิษฐานและร่วมกันสรรเสริญพระเจ้าได้ ร่วมพลังในการนำวิญญาณมาเชื่อพระเยซูคริสต์

“ข้าพเจ้ามีใจชื่นชมยินดีในองค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างยิ่ง เพราะว่าในที่สุดท่านก็ได้พ้นการละรึถึง

ข้าพเจ้าอีก ท่านคิดถึงข้าพเจ้าจริงๆ แต่ยังหาโอกาสไม่ได้” ฟิลิปปี 4:10

เมื่อเปาโลพูดถึงเรื่องของขวัญที่ท่านได้รับจากชาวฟิลิปปีอีกครั้งหนึ่งนั้น ท่านใช้คำว่า “ชื่นชมยินดี” ซึ่งคำนี้เราพบบ่อยมากในจดหมายของท่าน ดูเหมือนเป็นเวลานานมากที่ท่านไม่ได้ส่งข่าวถึงชาวฟิลิปปีเลย และครั้งนี้เมื่อท่านได้รับของฝากแล้ว ท่านจึงเขียนจดหมายและชมเชยเขา

2. ความเพียรที่แท้จริง(ฟิลิปปี 4:11-13)

เปาโลได้เรียนรู้ว่า เคล็ดลับของความพึงพอใจที่แท้จริงนั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับสิ่งของที่ท่านมีซึ่งความจริงทรัพย์สมบัติฝ่ายโลกท่านก็มีน้อยอยู่แล้ว ฉะนั้นความพอใจที่แท้จริงที่ท่านมีชีวิต เป็นเพราะว่าท่านได้ไว้วางใจในพระเจ้าและยินดียอมรับสถานการณ์ทุกอย่างในชีวิตว่าเป็นแผนการที่มาจากพระเจ้าแม้กระทั่ง

เหตุการณ์ที่เลวร้าย ท่านเรียนรู้ที่จะเผชิญทุกอย่างและมีความพอใจในชีวิตของท่าน เมื่อคริสเตียนคนหนึ่งคนใดมีความเชื่อแบบนี้ เขาไม่ต้องกังวลถึงสิ่งหนึ่งสิ่งใดเลย เพราะเขาเชื่อแน่ว่าพระเจ้าจะไม่อนุญาตให้สิ่งหนึ่งสิ่งใดเกิดขึ้นนอกเหนือน้ำพระทัยของพระองค์

คำถาม “ทำไมเปาโลจึงสามารถมีความพึงพอใจในทุกสิ่งได้?”

ฟิลิปปี 4:13 ท่านบอกว่า “ข้าพเจ้าเผชิญทุกสิ่งได้โดยพระองค์ผู้ทรงเสริมกำลังข้าพเจ้า” พระเยซูคริสต์ทรงเป็นผู้เสริมกำลังให้แก่ท่านในการทดลองและระหว่างความทุกข์ยาก เป็นเหตุให้ท่านมีความสันติสุข และมีชัยชนะอยู่เสมอ ด้วยเหตุนี้ท่านจึงสามารถชื่นชมยินดี ความพึงพอใจของเปาโลไม่ได้ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ภายนอก แต่ขึ้นอยู่กับพระเยซูคริสต์

คริสเตียนควรเป็นผู้ที่มีสุขภาพจิตดีเยี่ยมสามารถปรับตัวรับสถานการณ์ต่างๆ ได้ เพราะว่าคริสเตียนมีพระคุณของพระเจ้าอยู่ด้วย แต่น่าเสียดายที่หลายคนกลับพึงในสิ่งต่างๆ มากกว่าที่จะพึงในพระเยซูคริสต์เมื่อเป็นเช่นนี้ปัญหาต่างๆ ก็จะตามมา ถ้าเรายอมรับน้ำพระทัยของพระเจ้าและให้พระองค์เป็นผู้ประทานสิ่งที่เราต้องการตามพระสติปัญญาของพระองค์ เราก็จะประสบผลสำเร็จความพอใจอันแท้จริง พระเจ้าไม่เพียงแค่สนใจความต้องการฝ่ายร่างกายของเราเท่านั้น แต่พระองค์ทรงคำนึงถึงความต้องการฝ่ายจิตใจและจิตวิญญาณด้วย โดยเหตุนี้เองบางครั้งพระองค์อนุญาตให้เหตุการณ์ยากลำบากเกิดขึ้นในชีวิตของเราเพื่อจะนำประโยชน์อันแท้จริงสู่ชีวิตของเรา

3. คริสเตียนที่มีใจกว้างขวางรู้จักการให้ (ฟิลิปปี 4:14-18)

อีกครั้งหนึ่งที่เปาโลได้ชมเชยพี่น้องคริสเตียนชาวฟิลิปปีที่เขาได้ช่วยเหลือท่านเพราะว่ามีเพียงคริสตจักรฟิลิปปีเท่านั้นที่มีส่วนร่วมทุกข์กับท่านตั้งแต่เริ่มแรกจนปัจจุบัน

คำถาม “ในข้อที่ 17 เปาโลหมายถึงอะไร?”

“มิใช่ข้าพเจ้าปรารถนาจะรับของให้แต่ข้าพเจ้าอยากให้ท่านได้รับผลกำไรในบัญชีของท่านมากขึ้น” (ฟิลิปปี 4:17)

แม้ว่าเปาโลยินดี และขอบคุณสำหรับของขวัญจากพี่น้องฟิลิปปี แต่ท่านมีความชื่นชมยินดีมากกว่าเมื่อเห็นพี่น้องชาวฟิลิปปีพัฒนามากขึ้น การให้เป็นผลของการทำงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในชีวิตคริสเตียน

สภาพชีวิตของคริสเตียน บางครั้งนั้นมีท่าทีสนใจสิ่งของและทรัพย์สินรวมทั้งผลประโยชน์ต่างๆ โลกปัจจุบันเป็นโลกแห่งวัตถุนิยม หมายความว่า คนเรามักจะคิดว่าความสุขนั้นขึ้นอยู่กับสิ่งของและความร่ำรวย แต่เปาโลเข้าใจชัดว่าความมั่งคั่งร่ำรวยอันแท้จริงนั้นไม่มีวันสูญหายไม่ได้ขึ้นอยู่กับวัตถุ พระเยซูทรงสอนว่า “**แต่จงล่าสมทรัพย์สมบัติไว้ในสวรรค์ที่ไม่มีแมลงจะกินและไม่มีสนิมจะกัดและไม่มีโจมยขูดข่องลักเอาไป**” (มัทธิว 6:19-21)

เมื่อเราใช้ทรัพย์ของเราเพื่อคนของพระเจ้าและพระราชกิจของพระองค์ เรากำลังล่าสมทรัพย์ไว้ในบัญชีของสวรรค์ คนที่เก็บทรัพย์สมบัติของเขาไว้สำหรับตนเอง วันหนึ่งจะพบว่าเขายากจน (อ่าน สุภาษิต 13:7)

กิจกรรม

ศึกษาพระคัมภีร์เกี่ยวกับการถวายทรัพย์

1. การถวายสิบดมาลาคี 3:8-10
2. การถวายทรัพย์พิเศษ ซึ่งเกิน 10 ลด 1 โครินธ์ 9:6-7
3. พระเจ้าทรงอวยพรแก่ผู้ที่ถวายแก่พระองค์ ลูกา 6:38, เฟลิปปี 4:18-19

4. พระเจ้าทรงประทานสิ่งสารพัดที่เราขาดอยู่ (เฟลิปปี 4:19-20)

พี่น้องคริสเตียนชาวเฟลิปปีได้แสดงความรักของตนต่อพระเจ้า โดยการถวายทรัพย์เพื่อผู้รับใช้ของพระเจ้า คือ เปาโล ซึ่งท่านได้กล่าวว่า “ **พระเจ้าของข้าพเจ้าจะประทานสิ่งสารพัดที่พวกท่านขาดอยู่นั้น จากทรัพย์อันรุ่งเรืองของพระองค์ในพระเยซูคริสต์**” (เฟลิปปี 4:19)

กิจกรรม

ครูดถามคำถามต่อไปนี้

1. พระเจ้าทรงใช้คริสเตียนให้ช่วยเหลือผู้อื่นได้อย่างไร?
2. พระเจ้าทรงเคยใช้เราตอบสนองความต้องการของผู้อื่นบ้างไหม?

“สิ่งสารพัดที่นี้ หมายถึงอะไร”

คือความต้องการทางด้านของพี่น้อง ไม่ว่าจะจะเป็นความต้องการทางร่างกาย จิตใจหรือฝ่ายวิญญาณ พระองค์ทรงสนใจจะตอบสนองบางครั้งการที่พระองค์ทรงประทานสิ่งสารพัดที่เราขาดอยู่นั้น จำเป็นต้องมีการทดลองหรืออุปสรรคเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย เพื่อจะเจริญเติบโตเป็นคริสเตียนที่เข้มแข็ง ฉะนั้นเราควรไว้วางใจในพระองค์ว่าพระองค์ทรงฤทธิ์สามารถประทานทุกอย่างที่เราต้องการนั้น สำหรับการทดลองที่อาจเกิดขึ้นด้วยนั้น เราควรจะเข้าใจว่านั่นเป็นวิธีของพระเจ้า เพื่อที่จะให้เราเรียนรู้การไว้วางใจ และเพื่อเราเจริญเติบโตในพระองค์

นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

คำพยาน.....

ให้โอกาสแก่ผู้เรียนในชั้นเรียน ที่จะเขียนพยานเกี่ยวกับประสบการณ์ในชีวิตส่วนตัว เขามีชัยชนะ เหตุการณ์ยากลำบากโดยการช่วยเหลือจากพระเจ้าอย่างไร?

เหมือนเปาโล เราสามารถจะมีความพึงพอใจในสถานการณ์ทุกอย่างได้ พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อจะประทานสิ่งที่คุณขาดทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และจิตวิญญาณ ฉะนั้นจงวางใจว่าพระองค์จะทรงประทานสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับเรา

เมื่อเราแสวงหาน้ำพระทัยของพระองค์สำหรับทุกเรื่องแล้ว พระองค์จะให้โอกาสแก่เราสำหรับการรับใช้ และเราจะได้เป็นพยานเพื่อถวายเกียรติยศแด่พระองค์ในโลกนี้ (ฟิลิปปี 4:20)

ชีวิตของเราซึ่งเป็นอนุชนถวายเกียรติยศแด่พระเจ้าแล้วหรือยัง? ให้เราต้อนรับพระเยซูคริสต์เป็นเจ้าชีวิตของเราวันนี้ แล้วพระองค์จะทรงประทานทุกอย่างที่จะเป็นสำหรับชีวิตของเรานั้น

กิจกรรม

แจกบัตร 3X5 แก่อนุชนคนละ 2 แผ่น ให้เขาเขียนฟิลิปปี 4:13 และ 4:19 ในบัตรนั้นและ
ท่องข้อความทั้งสองข้อนี้ให้ได้ด้วย

ธัญญาทิพย์ T.1-1

แบบฝึกหัด ชั้นอนุชน

วิธีศึกษาพระคัมภีร์

พระธรรมฟิลิปปี

บทที่ 1

ศึกษาพระคัมภีร์ 2 ทิโมธี 3:16 อ่านและศึกษาความหมายอย่างละเอียด

พระคัมภีร์ทุกตอน

1. มีเท่าไร?.....
2. ในสมัยของทิโมธี มีพระธรรมอะไรบ้าง?.....
.....

ได้รับการคล้อยใจจากพระเจ้า

3. การคล้อยใจในที่นี้ ตามภาษาเดิมแปลว่า พระเจ้าทรงหาใจ
4. อธิบายคำว่า การคล้อยใจ.....
.....

และเป็นประโยชน์

5. เป็นประโยชน์ทางใดบ้าง?
.....
6. เป็นประโยชน์อย่างไร?
.....

สำหรับการสอน

7. สอนอะไร?.....

การตัดเตือนว่ากล่าว

1. ด้วยวิธีใด?... ?.....

การปรับปรุงแก้ไขคนให้ดี

2. คนแบบไหน?.....

และการอบรมในทางธรรม

3. จงอธิบายความหมายของประโยคนี้.....
.....

ข้าพเจ้าสามารถจะนำข้อพระธรรมนี้ไปใช้ในชีวิตส่วนตัวได้อย่างไร?

.....
.....
.....
.....

บทที่ 2

ศึกษาพระคัมภีร์ ปฐมกาล 25:26-33, 27:15-36, 41-43, 28:12-22, 29:15-30, 32:24-30, 33:1-4, 10-11
และสรุปสิ่งที่ท่านค้นพบด้วยการตอบคำถามต่อไปนี้

1. เมืองหลังของยาโคบเป็นอย่างไร?

- ครอบครัวยาโคบ.....
.....
- มีเหตุการณ์แปลกๆหรือสิ่งผิดปกติเกี่ยวกับการเกิด หรือในชีวิตวัยเด็กของยาโคบหรือไม่
.....
- เขาได้รับการอบรมทางด้านศาสนาอย่างไรบ้าง?.....
.....
- ยาโคบมีข้อได้เปรียบ หรือ ข้อเสียเปรียบอะไรบ้าง?
.....

2. บุคลิกลักษณะนิสัยของยาโคบ?

- เขามีบุคลิกลักษณะอะไรบ้างที่เป็นตัวอย่างได้?.....
.....
- บุคลิกลักษณะอะไรบ้างที่ไม่ควรเอาเป็นตัวอย่างได้?.....
.....

3. ยาโคบได้ทำอะไรเพื่อพระเจ้าบ้าง?

- สิ่งที่เป็นผลสำเร็จในชีวิตของยาโคบ มีอะไรบ้าง?.....
.....
- สิ่งที่เป็นความล้มเหลวในชีวิตของยาโคบ มีอะไรบ้าง?.....
.....
- ชีวิตของเขามีอิทธิพลอย่างไรบ้างต่อผู้อื่น?.....
.....

4. เราสามารถเรียนรู้เรื่องอะไรได้บ้างจากชีวิตของยาโคบ?

.....
.....

มีตัวอย่างอะไรที่น่าจะเป็นแบบอย่าง และสามารถทำตามได้?

.....
.....

เพราะว่าสิ่งที่เขียนไว้ในสมัยก่อนนั้น ก็เขียนไว้เพื่อสั่งสอนเรา เพื่อเราจะได้มีความหวัง โดยความเพียร และความชื่นใจด้วยพระคัมภีร์ (โรม 15:4)

การใช้ศัพท์สัมพันธ์ (Concordance) ถ้าคุณมีโอกาสใช้หนังสือศัพท์สัมพันธ์จงหาข้อพระธรรมทุกข้อที่อ้างถึงยาโคบ คุณจะพบว่ายังมีอีกหลายข้อด้วยกันที่อ้างถึง ยาโคบ แต่ส่วนที่เป็นชีวประวัติของท่านนั้นมักจะอยู่ในพระธรรมปฐมกาล

บทที่ 3

ให้ทำโครงเรื่องของพระธรรมฟิลิปปี

ย่อหน้า	ข้ออ้างอิง	เนื้อหา
1	1:1-2	
2	1:3-11	
3	1:12-14	
4	1:15-18	
5	1:19-26	
6	1:27-30	
7	2:1-11	
8	2:12-13	
9	2:14-18	
10	2:19-24	
11	2:25-30	
12	3:1	
13	3:2-11	
14	3:12-16	
15	3:17-21	
16	4:1	
17	4:2-3	
18	4:4-7	
19	4:8-9	
20	4:10-13	
21	4:14-20	
22	4:21-22	
23	4:23	

บทที่ 4

อ่านข้อความต่อไปนี้อย่างระมัดระวัง แล้วเขียนเครื่องหมายถูกลงในหน้าข้อที่คุณคิดว่าถูกต้องและเขียน
เครื่องหมายผิดลงในหน้าข้อที่คุณคิดว่าผิด พร้อมทั้งอธิบายเหตุผลประกอบด้วย

..... 1. คริสเตียนที่เจริญเติบโตฝ่ายวิญญาณแล้ว จะไม่พบการทดลองอีก

เพราะ.....

.....

..... 2. ปฏิกริยาที่คริสเตียนคนหนึ่งแสดงออกขณะเมื่อพบการทดลองนั้นเป็น

เครื่องหมายสำคัญที่บอกถึงระดับการเจริญเติบโตฝ่ายวิญญาณ

เพราะ.....

.....

..... 3. อนุชนสามารถจะมีความชื่นชมยินดีภายในใจได้ แม้ว่าเขากำลังประสบ

ปัญหาหรือการทดลองที่ยุ่งยาก

เพราะ.....

.....

..... 4. การทดลองสามารถส่งผลดีได้

เพราะ.....

.....

บทที่ 5

คุณจะแนะนำเพื่อนที่ดีที่สุดของคุณอย่างไรเกี่ยวกับปัญหาดังต่อไปนี้

1. เรื่องการขัดแย้งกับพ่อแม่เกี่ยวกับการนัดพบเพื่อนต่างเพศ

ก. คนที่จะนัดพบได้.....

ข. ระยะเวลาในการนัดพบ.....

ค. สถานที่ที่ใช้นัดพบ.....

2. ครูที่โรงเรียนไม่ยุติธรรมในการให้คะแนน

.....

.....

3. มีพี่น้องคริสเตียน นินทาคุณ และเรื่องที่นินทานั้นไม่เป็นความจริง

.....

.....

4. เพื่อนอิจฉาความสำเร็จของคุณ

.....

.....

5. พ่อแม่ ดูเหมือนจะรักน้องหรือพี่มากกว่าเรา

.....

.....

บทที่ 6

อ่านข้อพระคัมภีร์ดังต่อไปนี้ และอธิบายความหมายของแต่ละข้อ ตามความคิดของท่าน ในแง่ของการรับใช้
คริสเตียนควรมีทำที่อย่างไรต่อการรับใช้

1 พงศาวดาร 28:9

.....

.....

.....

.....

สดุดี 100:2

.....

.....

.....

.....

โรม 7:6

.....

.....

.....

.....

กาลาเทีย 5:13

.....

.....

.....

.....

บทที่ 7

พระคัมภีร์ : ฟิลิปปี 2:5-8

อิสยาห์ 53:3-9

สดุดี 22:1, 6, 14-18

ข้อพระธรรมเหล่านี้เกี่ยวข้องกับอย่างไร?

.....

.....

.....

ได้กล่าวถึงใคร

.....

.....

.....

และมีความหมายต่อชีวิตของเราอย่างไร

.....

.....

.....

บทที่ 8

คริสเตียนจะตอบสนอง หรือกระทำอย่างไรต่อเหตุการณ์ต่างๆต่อไปนี้เพื่อที่จะมีชีวิตที่เป็นแสงสว่างได้

สมศักดิ์เป็นพยานเรื่องพระเจ้าให้พรชัยและไพโรจน์ฟังเสมอๆ ทั้งสองรับปากว่าจะเข้าร่วมกลุ่มอนุชนที่โบสถ์ตอนบ่ายวันอาทิตย์ที่จะถึงนี้ แต่ทั้งสองคนมีโปรแกรมที่จะไปดูภาพยนตร์ในตอนเช้า และอยากจะชวนสมศักดิ์ไปด้วย เพราะทั้ง 3 คนเป็นเพื่อนสนิทกันมาก โดยให้ข้ออ้างว่าเขาทั้งสองยินดีที่จะไปโบสถ์ตามคำชวนของสมศักดิ์เลย แล้วสมศักดิ์คนเดียวทำไมจะทำตามคำชวนของทั้ง 2 คนไม่ได้

.....

.....

.....

อาจารย์วิทยากำลังอธิบายทฤษฎีวิวัฒนาการของ ชาร์ล ดาร์วิน ในชั้นเรียนขณะกำลังสอนอยู่นั้น อาจารย์วิทยาได้สังเกตเห็นว่ามีบางคนเชื่อว่าพระเจ้าเป็นผู้สร้าง โลกนี้ ซึ่งมีเด็กชายคนหนึ่ง เป็นคริสเตียนคนเดียวในชั้นเรียนเขาจะทำอย่างไรดี

.....

.....

.....

เดชากับเล็กเป็นเพื่อนสนิทกัน หลังเลิกเรียนทั้งสองก็เดินกลับบ้านด้วยกันเย็นวันหนึ่งทั้งสองคนได้แวะซื้อลูกชิ้นข้างทาง เมื่อกินหมดแล้วก็ออกเดินทางกลับบ้านกันต่อ เดินไปเกือบถึงบ้านแล้ว เดชาก็พบว่าแม่ค้าขายลูกชิ้นทอนเงินเกินมา 5 บาท เดชาต้องการกลับไปคืนเงินให้แม่ค้าขายลูกชิ้น แต่เล็กบอกว่าแค่ 5 บาท เงินเล็กน้อย ไม่คุ้มเดินกลับไปร้านลูกชิ้นหรอก นี่ก็จะถึงบ้านแล้ว เก็บเงินไว้เถิด

.....

.....

.....

บทที่ 9

ให้พิจารณาว่าอะไรจะช่วยให้ไปสวรรค์ และอะไรเป็นอุปสรรค พร้อมทั้งให้เหตุผลด้วย

	ช่วย	ไม่ช่วย	เหตุผล
การเป็นเพื่อนที่ดี			
ต้อนรับพระเยซูเป็นพระผู้ช่วยให้รอด			
เป็นประธานนักเรียน			
ช่วยเหลืองานในคริสตจักร			
เป็นอาสาสมัครช่วยเหลือชุมชน			
ประกาศเรื่องของพระเยซูแก่เพื่อน			
บริจาคเงินให้บ้านเด็กกำพร้า			
ทุ่มเทเรียน เพื่อเป็นที่ 1 เสมอ			
คิดบวก มองโลกในแง่ดี			
อ่านพระคัมภีร์			
ไม่โก่ง ไม่ขโมย ของคนอื่น			
อธิษฐาน			
เชื่อฟังคุณพ่อคุณแม่			
เป็นนักกีฬาประจำจังหวัด			

อ่านฟิลิปปี 3:9-10 แล้ว ใคร่ครวญว่าคุณได้ถวายชีวิตแด่พระเยซูคริสต์มากหรือน้อยเพียงใด จากนั้นเติมประโยคต่อไปนี้ตามความจริงในชีวิตส่วนตัวของคุณ

1. ความชอบธรรมของฉันคือ.....
2. ฉันรู้จักฤทธิ์เดชแห่งการฟื้นพระชนม์ของพระเยซูคริสต์ได้โดย.....
.....
3. ฉันจะร่วมทุกข์กับพระองค์โดย.....
4. ฉันจะตายเหมือนพระคริสต์โดย.....
.....

บทที่ 10

คริสเตียนเป็นประชากรของประเทศชาติ และเป็นประชากรของสวรรค์ด้วย จงพิจารณาสิ่งต่อไปนี้และอธิบายว่า สิ่งนั้นสามารถช่วยให้การดำเนินชีวิตในโลกนี้ก้าวหน้าอย่างไร? และขณะเดียวกันก็เป็นอุปสรรคสำหรับการไปสู่แผ่นดินสวรรค์อย่างไร?

1. การศึกษากีฬาในโรงเรียน

ประโยชน์

.....

เป็นอุปสรรค

.....

2. การดูหนังฟังเพลง

ประโยชน์

.....

เป็นอุปสรรค

.....

3. การทำงานพิเศษ

ประโยชน์

.....

เป็นอุปสรรค

.....

4. อ่านหนังสือ และนิตยสารต่างๆ

ประโยชน์

.....

เป็นอุปสรรค

.....

บทที่ 11

มี 6-7 คนที่หน้าตาดี หุ่นดี บุคลิกดี ได้เกาะกลุ่มกันขึ้นภายในกลุ่มอนุชน บ่อยครั้งที่พวกเขาจะถูกเลือกให้ทำงานดีๆ หรือได้รับตำแหน่งที่มีหน้ามีตาในโบสถ์เสมอๆ และพวกเขาก็ทำงานด้วยความสนุกและรับผิดชอบ

วารุณีเป็นคนหนึ่งที่คิดว่าตนเองน่าจะเข้ากลุ่มนี้ด้วย แต่ถ้าได้เข้ากลุ่มนี้แล้วอาจจะไม่มีเวลาให้กับสมศรีเพื่อนสนิทคนนี้ได้อีก และไม่สามารถชวนสมศรีเข้ากลุ่มนี้ได้ด้วย เพราะสมศรีอ้วนเกินไป และพูดตลกๆ เพื่อนๆ ในกลุ่มนี้คงไม่ยินดีต้อนรับสมศรีเป็นแน่

เมื่อถึงวันเกิดของวารุณี ปรากฏว่าเพื่อนที่ได้รับเชิญไปทานอาหารที่บ้านวารุณีไม่มีสมศรีร่วมอยู่ด้วย มีแต่เพียงเพื่อนๆ หน้าตาดี 6-7 คนในกลุ่มเท่านั้น สักครู่ต่อมาขณะที่วารุณีกำลังยืนคุยกับสมศรีที่โรงเรียน หวากับมาลิน ซึ่งเป็นสมาชิกในกลุ่มคนหน้าตาดีนั้นเดินผ่านมา มาลินบอกวารุณีว่า เสาร์นี้จะมีการนัดพบทานอาหารกลางวันที่บ้านของมาลิน สมาชิกทุกคนต้องการให้วารุณีไปด้วย แล้วทั้งสองก็เดินผ่านไปโดยไม่พูดกับสมศรีเลย แล้วยังทำเหมือนว่าสมศรีไม่ได้ยืนอยู่ตรงนั้นด้วย

คำถาม...

1. เหตุการณ์นี้ อะไรคือปัญหา?

.....
.....

2. คุณคิดว่าวารุณีรู้สึกอย่างไรกับเหตุการณ์นี้?

.....
.....

3. ถ้าวารุณีต้องเลือกระหว่างเพื่อนกลุ่มหน้าตาดีกับสมศรีเพื่อนสนิทที่รู้จักกันตั้งแต่วัยเด็ก คุณคิดว่าวารุณีจะเลือกใคร ให้เหตุผลด้วย

.....
.....

4. คุณคิดว่าพระเยซูคริสต์จะมีความรู้สึกอย่างไรกับเหตุการณ์นี้

.....
.....

5. คุณคิดว่าเราจะช่วยแก้ไขปัญหาเรื่องการแบ่งพังกแบ่งพวกได้อย่างไร?

.....
.....

ที่นี่

อ่านพระธรรมฟิลิปปีทั้งหมด เพื่อที่จะหาข้อพระคัมภีร์ที่อ้างถึงพระเยซูคริสต์และเขียนข้อพระคัมภีร์เหล่านั้นลง

ฟิลิปปี บทที่ 1

.....

ฟิลิปปี บทที่ 2

.....

ฟิลิปปี บทที่ 3

.....

ฟิลิปปี บทที่ 4

.....

บทที่ 12

มีบางสิ่งบางอย่างที่จำเป็นในการดำเนินชีวิตของคนเราซึ่งจะขาดไม่ได้ แต่ก็ยังมีอีกหลายอย่างที่เราคิดว่าเราต้องการ แต่ถ้าเราขาดสิ่งเหล่านั้นก็ไม่ใช่อุปสรรคอะไรมากต่อการดำเนินชีวิต

ต่อไปนี่คือสิ่งที่เป็นความต้องการต่างๆของคนเรา บางอย่างเป็นสิ่งจำเป็นบางอย่างเป็นสิ่งที่เราคิดว่าจำเป็น จง แยกออกเป็น 2 กลุ่ม

คริสตจักร, น้ำ, อาหาร, รถยนต์, เงิน, ความรอด, ความนิยมนจากผู้อื่น, ที่อยู่อาศัย, การยอมรับจากผู้อื่น, ความสำเร็จในชีวิต, อาหารเสริม, โทรศัพท์, ความรัก, ขนมน, ครีมกันแดด, ยาแก้ปวด, อากาศบริสุทธิ์, พระคัมภีร์, โทรศัพท์, ครอบครัว, เสื้อผ้า

สิ่งที่จำเป็น (สิ่งที่ต้องการ)	สิ่งที่อยากได้ (คิดว่าต้องการ)

คุณสังเกตอะไรบ้างไหม

สิ่งที่จำเป็น หรือ สิ่งที่คุณอยากได้ พระเจ้าสัญญาว่าจะประทานตามความต้องการทุกอย่าง ฉะนั้น ไม่ต้องกังวลพระองค์ทรงดีต่อเราและจะประทานหลายสิ่งหลายอย่างตามที่เรายากจะได้ด้วย (จงแสดงความคิดเห็นความรู้สึกรู้สึกของคุณเกี่ยวกับประโยคนี)

.....
.....

